

BURMESE
CLASSIC

ရွှန်းရတနာ

ဖော်ဝင်ယောကျ်ား

ချွန်းရမိမိုး ထွက်ပြီးစာအုပ်များ

- ၁။ လကဗျာအရောင်ရင့်ပါမှ
- ၂။ ကွန်းခိုရာမဲ့
- ၃။ မေတ္တာလှည့်ခန်း
- ၄။ ယုန်ကလေးနဲ့ ဒိုင်ယာရီ
- ၅။ ခမွှေးစားသမီးပုံပြင်
- ၆။ သံယောဇဉ်ဦး ဆူး
- ၇။ အချစ်၏ ရိုက်ခတ်မှုအချိန်၏ ပဲ့တင်သံ
- ၈။ အင်ဆုံး ရွှေ
- ၉။ လေးပင်လိမ်
- ၁၀။ အချစ်စစ်တို့၏ ဝိညာဉ်ကကြီး
- ၁၁။ မေတ္တာရေတိမ်နစ်မှာစိုး
- ၁၂။ ဆက်ထုံးပြေသောနေ့
- ၁၃။ အသည်းကွဲခရီးသည်
- ၁၄။ ရင်စည်းနိုးနှင့် အချစ်လေပြည်
- ၁၅။ အကဲဆစ်အတ္ထု
- ၁၆။ ရင်ယိုးခြစ်
- ၁၇။ ကြည်နူးခြင်းလက်ဆောင်
- ၁၈။ သစ္စာတော်ဩဘွဲ့ညို
- ၁၉။ လ အချိုး ကြယ်
- ၂၀။ ချယ်ရီရောင်သတို့သမီး ဆာကုရာချစ်သူ
- ၂၁။ ပစ္စုပ္ပန်၏ နောက်ကွယ်
- ၂၂။ ကာရံလွဲဗျူဟာမှသည် အချစ်လမ်းလွဲဆီသို့
- ၂၃။ ဆူးလေကား
- ၂၄။ ဘဝအထာနှင့် နှလုံးသားကဗျာ
- ၂၅။ သံယောဇဉ်ကို ဖွင့်မပြရက်ခဲ့ပါ
- ၂၆။ ရင်ကဲ့မိုး
- ၂၇။ ဖယောင်းတိုင်

- ၂၈။ မညီမျှခြင်း၏ တစ်ဖက်စီမှာ
 - ၂၉။ အစိပွယ်မဲ့ မျှော်လင့်ချက်
 - ၃၀။ သံယောဇဉ်ငြိမ်း (ပုလဲရတုအထိမ်းအမှတ်)
 - ၃၁။ ကြယ်ကြော့ခြင်းနဲ့ လမင်းလက်ကံ
 - ၃၂။ မှုခိုင်နှလုံးသား
 - ၃၃။ သက်တံရောင်ခြယ် နှလုံးသားစုတ်ချက်များ
 - ၃၄။ အချစ်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံသော
 - ၃၅။ အတူတူမသက်ဆိုင်ခဲ့ရင်
 - ၃၆။ နားလည်းကြေး
 - ၃၇။ မြားနတ်မောင်၏ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုလက်နက်
 - ၃၈။ ဣန္ဒြေကို တောင်ပံခတ်မိတဲ့အခါ
 - ၃၉။ ရာဇဝင်မလှတဲ့ကဗျာ
 - ၄၀။ နှလုံးသား ကံစမ်းခဲ့
 - ၄၁။ ချစ်သူသူရဲကောင်း
 - ၄၂။ မချစ်ဘဲ လက်ထပ်ရဲတယ်
 - ၄၃။ လူပျိုကြီးရဲ့ဖူးစာ
 - ၄၄။ အစွန်းရောက်ပန်းပုများ
 - ၄၅။ အချစ်၏ ခြေရင်းဝပ်စင်းရသောအမုန်း
 - ၄၆။ ရပ်ကွက်ထဲက မင်္ဂလာပွဲ (လုပ်ကီးဆဲဗင်းဗီဒီယိုမှ ဝယ်ယူပြီ)
 - ၄၇။ သန်းခေါင်ယံတိုင်း တစ်နေ့နိုးထတ်ခဲ့တယ်
 - ၄၈။ နှလုံးသားကို ဆင်ဆာမဖြတ်ပါနဲ့
 - ၄၉။ အချစ်က ခါးသည်
 - ၅၀။ မန္တရတုဒိဟ
 - ၅၁။ အသည်းတစ်ခြမ်းမှာ မိုးရွာနေတယ်
 - ၅၂။ ချစ်တယ်ဆိုရင် မျက်စိမိတ်
 - ၅၃။ အချစ်ရပ်ဝန်းနှင့် မကင်းသူများ
- ယခုလ
- ၅၄။ တော်ဝင်ယောက်ျား

“ဘာ ... ဘာပြောတယ်”

“ဖြည်းဖြည်းအော် ... အဲ ဖြည်းဖြည်းပြောပါ အေးစိန်မ ရယ်”

“မဖြည်းနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်က ဈေးထဲ ကုန်စိမ်းရောင်းနေတာ။ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပဲ။ နေ့စမ်းပါဦး။ ရှင်က ကျုပ်ကိုလည်း ချစ်ပါတယ် ကြိုက်ပါတယ် ကညော့တယ်။ ဘဲဥသည် ကုလားမကိုလည်း ချစ်သေး။ အသုပ်ရောင်းတဲ့ ပုချိုကို လည်း ငုံ့ထားချင်သတဲ့ ... ဟုတ်လား။ ဖွီ ... ရွံစရာကောင်း လိုက်တာ။ ဒါ ဘာအချိုးလဲဟင်၊ ဘာအချိုးလဲ။ လူကြည့် တော့ ဆိုက်ကားနင်းရလွန်းလို့ ခါးချိုနေပြီ။ ရည်းစားသုံး ယောက်ထားဖို့ အမြတ်ထုတ်ချင်သေးတယ်ပေါ့ ... ဟုတ် လား”

“မဟုတ်ပါဘူး အေးစိန်မရယ်။ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့။ ငါ ရည်းစားသုံးယောက် မထားချင်ပါဘူးဟာ”

“ဘာ ... လာပြန်ပြီလား၊ ဒီလောက် လက်ပူးလက်ကြပ် မိထားတာ ရှင် ဘာငြင်းချင်သေးလဲ။ ပုချိုရော ကုလားမ ကိုပါ ကျုပ်မေးပြီးပြီ။ ရန်တောင် ဖြစ်ခဲ့ရသေးတယ်။ သူ တို့က ရှင်နဲ့ သူတို့ ကြိုက်နေတာကို ဝန်ခံလိုက်တယ်။ ရှင် ဘာငြင်းချင်သေးလဲ”

“မငြင်းချင်ပါဘူး။ ငါ သူတို့နဲ့ ကြိုက်နေတာ ဟုတ်တယ်”

“ဘာ”

“နေပါဦး အေးစိန်မရယ်၊ ငါ ရှင်းပြတာ ဆုံးအောင်နား ထောင်။ ပြီးမှ နင်ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်”

“အေးပါ ... ပြောစမ်းပါ။ ပြောပါ ... နားထောင်ကြည့်ရ သေးတာပေါ့။ ရှင် ဘာပြောမလဲ ... ပြောစမ်း၊ ပြောပြီးရင် တော့ ရှင်အသက် ဖက်နဲ့သာ လုံလုံထုပ်ထား ... ဟင်း”

“ဒီလိုပါဟာ၊ ငါ ... ငါက ... ငါ့လို ဆိုက်ကား သမားမျက်နှာ ဓွဲကို နင်တို့တွေ ပြန်မကြိုက်မှာစိုးလို့ တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်တော့ ရကောင်းရဲ့ဆိုပြီး လိုက်တာ၊ ဖြစ်ချင် တော့ နင်တို့သုံးယောက်က တစ်ပြိုင်တည်း အဖြေပြန်ပေး တော့ ငါလည်း ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတာနဲ့ သုံးယောက်လုံး နဲ့ တွဲဖြစ်သွားတာပါဟာ”

“ဪ ... ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိဘူး ဖြစ်သွားတယ် ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

“အေး ... ဒါတောင် ငါလိုက်တာ ငါးယောက်၊ နှစ်ယောက် က ပြန်မကြိုက်လို့ တော်သေးတယ်”

“အမယ်လေး ... ကြားလို့မှ ကောင်းသေးရဲ့လား အရပ် ကတို့ရေ၊ ဆိုက်ကားသမား ကြွက်ကြီးကိုမှ ကျုပ်တို့သုံး ယောက်က ဝိုင်းကြိုက်နေမိတာတော့။ ဒီမှာ ကြွက်ကြီး၊ ငါ နင့်ခေါင်းမွှေးကုန်အောင် မနတ်ရသရွေ့ မကျေနပ်ဘူး၊ လာစမ်း”

www.burmeseclassic.com

ရွန်းရပီပိုး

“ဟေ့ ... အေးစိန်မ၊ မဟုတ်တာဟာ။ နင်ကလည်း၊ ငါ နင့်ကို တကယ်ချစ်တာပါဟာ”

“တော် ... နင် လျှာရိုးမရှိတိုင်း လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ အေးစိန်မတဲ့၊ တစ်မပဲ ရှိတယ်၊ ဈေးထဲမှာတောင် အကျော် မခံရဘူး၊ ဆိုက်ကားသမားနဲ့ကျမှ အကျော်ရော အချက်ပါ ခံရတာ၊ နင် သေပြီသာမှတ်၊ ကန်စွန်းရွက်သင်သလို နင့် ကို တစ်ဆစ်ခြင်း ဖြုတ်ပစ်ရမယ်၊ လာခဲ့”

ကြွက်ကြီး ဆိုက်ကားနောက်မှာ တပ်ထားသော လက်ဝါးရုပ်ကလေးက ယမ်းကာ ယမ်းကာ တာတာပြနေတော့ အေးစိန်မ ပိုပြီး ဒေါသတွေ ထွက်လာသည်။

“မသာ ကြွက်ကြီး။ သေနာကောင် ကြွက်ကြီး၊ ဆိုက်ကား မှောက်ခဲ့ပါစေ။ ဆိုက်ကားနဲ့ ကားတိုက်ပါစေတော်”

နန်းတော်ကြီးလား၊ ဂေဟာကြီးလား။

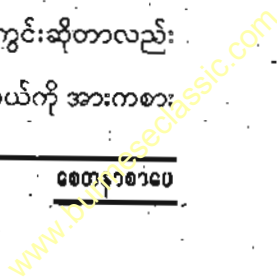
စံအိမ်လိုပဲ ပြောရမလား။

ရဲတိုက်ကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး။

ဘယ်လိုတင်စားရမလဲ မသိအောင် ခန့်ညားထည်ဝါ စွာလှပနေသော တိုက်ကြီး။ အပြင်ကနေ လှမ်းကြည့်ရင်တောင် ခြံစည်းရိုးကအစ ခန့်ညားလွန်းလှသည်။ တစ်ခြံလုံး ထည်ဝါလွန်း လှသည်။ ဟာကွက်မရှိအောင် ပြည့်စုံလွန်းလှသည်။

ခြံထဲမှာ ...

ပန်းပင်တွေ၊ မြက်ခင်းတွေ၊ သစ်ခွရုံတွေ သူ့နေရာ နဲ့သူ အသားတကျ။ ရေကူးကန်နဲ့ တင်းနစ်ကွင်းဆိုတာလည်း အလှထားတာမဟုတ်။ ခြံကြီးသခင်တို့က တကယ်ကို အားကစား

လိုက်စားကြတာ။ ခြံထဲမှာ ကားလမ်းကသပ်သပ်။ ကျောက်စရစ်တွေ ခင်းထားတဲ့ လူသွားလမ်းလေးကသပ်သပ်။ တစ်ခြံလုံးကို စပါယ်ရှယ်ပြုပြင်ဖန်တီးထားတာပါ။ ပြီးတော့ အိမ်ကြီးကိုကြည့်လိုက်ဦး။ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်။ ကမ္ဘာနာမည်ကြီး အာခီတစ်ယောက် ဆွဲထားတဲ့ ဒီဇိုင်းဆိုပဲ။ တိုက်ရိုက်သွားအပ်တာတော့ မဖြစ်နိုင်။ ကော်ပီကူးထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ခေတ်က ကော်ပီခေတ်ဖြစ်နေတာကိုး။

မြန်မာတွေက ကော်ပီမှ အားပေးချင်ကြတဲ့ခေတ်ကိုး။

ဒီတော့ ကော်ပီအောက်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးမှုတွေ တဖြည်းဖြည်း ပပျောက်လာခဲ့တာပေါ့။

တစ်ခြံလုံး ဖန်တီးပြုပြင်ထားတာတွေချည်းပဲမို့ ကလေးတွေကားတဲ့ အရုပ်ခြံကလေးလိုလို၊ ပန်းချီဆရာတွေရဲ့ လက်ရာကောင်း ပန်းချီကားတစ်ချပ်လိုလို လှပလွန်းလှသည်။ ခြံထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ တခြားကမ္ဘာတစ်ခုကို ရောက်သွားသလိုကို ခံစားရသည်။

အိမ်ကြီးကရော ခမ်းနားလိုက်သမှ။ ထည့်ဝါလိုက်သမှ။ အိမ်တံခါးမကြီးမှ ဝင်ဝင်ချင်း အခန်းက ဖိနပ်ချွတ်ခန်းလို့ ပြောရမလား။ ဖိနပ်လဲခန်းလို့ ပြောရမလား။ ဖိနပ်တွေထားတဲ့ အခန်းလို့ ပြောရမလား။ ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိ။ အခန်းပတ်လည်မှာ နံရံကပ်မှန်ဗီရိုတွေအပြည့်။ ထိုမှန်ဗီရိုတွေထဲမှာ ဖိနပ်တွေအပြည့်။ အရောင်စုံ၊ ပုံစံဒီဇိုင်းအစုံ၊ အနိမ့်အမြင့်အစုံ။ စလစ်ပါမှ လည်ရှည်အထိ အစုံ။ မွေးပွကော်ဇောပေါ် ရွရွကလေး နင်းရသော အမွှေးပွအဝတ်ဖိနပ်ကလေးတွေရောင်စုံ။ ဖိနပ်ဆိုင်မှာတောင် ဒီလောက်မစုံနိုင်။ နာမည်ကြီး Brand တွေချည်းပဲမို့ သပ်ရပ်လှပမှုကလည်း ပြောစရာမလိုအောင်ပင်။ အိမ်ကိုလာတဲ့ ဧည့်သည်တွေဟာ ခြံထဲက အပြင်အဆင်ကို ဘဝင်ခိုက်ပြီး ဝင်အလာ လှပလွန်းတဲ့ ဖိနပ်အဖိုးတန်တွေကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခံစားချက် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်တဲ့သူချည်းပဲ။

အိမ်ထဲစဝင်တာနဲ့ ခြေထောက်ပါ နစ်မြုပ်သွားမတတ် အိစက်နေသော နိုင်ငံခြားဖြစ် အကောင်းစား မွေးပွကော်ဇောတွေ

ကို နင်းရမှာပါ။ အတွေ့အထိက နူးညံ့လွန်းလို့ ခြေဖဝါးတွေ တောင် ပြန်မရုပ်ချင်လောက်အောင် သဘောကျ နှစ်သက်သွားကြမှာပါ။

အဲဒီကအဝင် ဧည့်ခန်းရဲ့ထည်ဝါမှုဆိုတာကတော့ မပြောပါနဲ့တော့။ ဧည့်ခန်းမှာခင်းထားတဲ့ ဆိုဖာဆက်တီတွေဟာ ထိုင်လိုက်ရင် လူပါနစ်ဝင်သွားမတတ် အိစက်လွန်းလှပါသည်။ ကျွန်းကနုတ်တွေ ခတ်ထားသော မှန်စားပွဲကြီးကလည်း လက်လက်တောက်နေသည်။ ဧည့်ခန်းပတ်ပတ်လည်မှာ အပွင့်အဆင်မပါသော ပိုးလိုက်ကာတွေကို ခပ်စိပ်စိပ် ကာရံထားသဖြင့်နံရံကို မမြင်ရ။

မျက်နှာကြက်မှာတော့ လှပဆန်းပြားသော မီးဆိုင်းကြီးကတောက်ပလို့။ ပန်းချီကားတွေကို နံရံမှာမချိတ်ဘဲ Strand နဲ့ ထောင်ထားတာ။ လူတစ်ရပ်စာမကတဲ့ ပန်းပုရုပ်တွေကိုလည်း ဧည့်ခန်းထောင့်တိုင်းမှာ ချထားသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ ဧည့်ခန်းမှာ တီဗီမရှိ၊ အဲဒါကလည်း ကမ္ဘာကျော်ဒီဇိုင်းရဲ့အထာ ထင်ပါရဲ့။

နောက်ပြီး ဧည့်ခန်းမှာ တီဗီထားတာ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့အကြိုက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ များသောအားဖြင့် တီဗီကြည့်တဲ့အခန်းကို ဧည့်ခန်းလုပ်တတ်ကြသည်လေ။

ဧည့်ခန်းမှာ ပန်းပုရုပ်လေးရုပ်၊ ပန်းချီကားသုံးရုပ်၊ ဆက်တီတစ်စုံကလွဲ၍ ဘာမှမရှိ။ Air-cond ကတော့ အေးစိမ့်နေအောင် လွတ်ထားကာ မှန်စားပွဲပေါ်မှာ နင်းဆီရောင်စုံတွေကို လှပစွာ ထိုးစိုက်ထားသော ပန်းအိုးတစ်အိုးရှိ၏။ ထိုပန်းအိုးမှာ ပန်းတစ်ပွင့် မညှိုးစေရ။ ပန်းရွက်တစ်ရွက် မနွမ်းစေရ။ ထိုသို့ ညှိုးနွမ်းတာကို အိမ်ကြီးရှင်တို့ တွေ့သွားရင် အလုပ်သမားတွေ ကောင်းကောင်းဒဏ်ခတ်ခံရသည်။ အလုပ်သမားတွေဆိုတာက ပန်းအလှဆင်တဲ့ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်ကို ပြောတာပါ။ floral service တစ်ခုကနေ စိတ်ကြိုက်လစာပေးပြီး ခေါ်ထားတာပါ။ ထိုနှစ်ယောက်ဟာ ဖ.စ်အိမ်လုံးရဲ့ ပန်းအိုးတွေကို ဂရုစိုက်ရ၏။ အဓိကထိုးတာကတော့ မွှေးလည်းမွှေး လှလည်းလှတဲ့ ပန်းတွေထိုးပေးရသည်။ ရာသီမခွေးရတာကတော့ နှင်းဆီတွေပေါ့လေ။ တစ်

www.burmeseclassic.com

အိမ်လုံးမှာ သဘာဝပန်းအစစ်တို့မှ ရနံ့လေးတွေပဲ လွှမ်းခြုံစေတာ
လည်း အိမ်ကြီးရှင်ရဲ့သဘောထား။ ပန်းဖိုးတင် တစ်နေ့ တစ်နေ့
မနည်းကုန်သည်။ ပန်းကို ပန်းခြံတွေကနေ တိုက်ရိုက်လာပို့ပေး
သည်။

ကျန်တဲ့အိပ်ခန်းတွေ၊ မီးဖိုခန်း၊ ဘုရားခန်း၊ ရေချိုး
ခန်း စသည့်အခန်းတွေဆိုတာလည်း တကယ့် အကောင်းဆုံးပစ္စည်း
တွေချည်း သုံးထားသည်။ စာဖတ်ခန်း၊ မိသားစုတီဗီကြည့်တဲ့
အခန်းရှိသလို ကိုယ့်အိပ်ခန်းထဲမှာလည်း မိနီစာအုပ်စင်ကလေးနဲ့
တီဗီ၊ ဒီဗီဒီစက်တွေလည်းရှိသည်။

လေးထပ်တိုက်ရဲ့ အပေါ်ဆုံး ခေါင်မိုးပေါ်မှာလည်း
ပန်းခြံကလေးနဲ့ ကျောက်စားပွဲတွေ ချထားသော Home Garden
လေးက လသာညတွေမှာ သာယာလွန်းလှသည်။

တကယ့်ကို ပြည့်စုံသော အိမ်ကြီးသခင်မိသားစုက
သုံးယောက်တည်း။ ဦးပြည့်ဝချမ်းသာနဲ့ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်။ သူ
တို့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးက ဧကရီစိန်ပွင့်။

ဧကရီစိန်ပွင့် ...။

နာမည်နဲ့လူ အင်မတန်လိုက်ဖက်ညီလှသော မိန်းမ
ပျိုလေးပါ။

ကေရီစိန်ပွင့် ...။

ဝင်းမွတ်ဖြူစင်ကာ နုညက်နေအောင် လှရက်နိုင်လွန်းသူပါ။ ဆံနွယ်တွေက နက်မှောင်စိုလှဲကာ ပိုးပဝါကြီးဖြန့်ချထားသလို အိစက်နွဲ့နှောင်းနေ၏။ က၊ကြီးပုံ မဟာနဖူးပိုင်ရှင်သူမရဲ့ဥပမိရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကိုက တော်ဝင်ဆန်လွန်းလှသည်။ ဘဝအကျိုးပေး ကောင်းလွန်းလှသူပါ။

ကေရီစိန်ပွင့်ရဲ့ သွားလေးတွေက ပုလဲလုံးတွေလိုဖြူဖွေးနေပြီး နှုတ်ခမ်းသားတွေကလည်း ဆေးကူစရာမလိုဘဲ ရဲရဲစိုနေသည်။ ဖူးဖူးလုံးလုံးလေးနဲ့ နီရဲစိုအိနေသည့် နှုတ်ခမ်းသားအလှကို ဘယ်ပန်းချီဆရာမှ မိအောင်လိုက်ရေးနိုင်မှာမဟုတ်။

မျက်ခုံးတွေက စိမ်းညိုကာ ပုံသွင်းစရာမလိုဘဲ တိကျသပ်ရပ် လှပနေသည်။ မျက်ဝန်းလှလှလေးတွေကလည်း တစ်ခါကြည့်လိုက်တာနဲ့ တစ်သက်စွဲငြိစရာ ဆိုသလိုပဲ။ အကြည့်တစ်ချက်နဲ့ Heart ထိသွားနိုင်သည်။

အထူးခြားဆုံး လှပမှုကတော့ နားရွက်တွေပဲ။ တချို့က မျက်နှာကလေးတော့ လှပါရဲ့။ နားရွက်မလှကြ။ တချို့ကျတော့လည်း လူကသာ ပုံဆိုးပန်းဆိုး။ နားရွက်ကလေးကျတော့ တော်တော်လှသည်။ နားထူ၊ နားကုပ်၊ နားရွက်ကောက်ကောက်ကြီးတွေ၊ နားရွက်ကားကားကြီးတွေ၊ နွားရွက်ဝိုင်းဝိုင်း၊ နားရွက်သေးသေးလေးတွေ စသဖြင့် အများစုဟာ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ကြည့်ရဆိုးကြသည်။

ကေရီစိန်ပွင့်က နားရွက်လည်း လှသည်။ နားပါးပါးလေးက ပြန့်ပြန့်လေးနဲ့ အောက်ဘက်ကို သွယ်စင်းသွားသည်။ ကားလည်း မကား။ ကပ်လည်း မကပ်ဘဲ တကယ်ကို လှပနေသည်။

www.burmeseclassic.com

လက်ချောင်းကလေးတွေဆိုလည်း မကြီးမသေး။ သွယ်သွယ်လုံးလုံးလေးတွေ။

အသံကလည်း သာပါသည်။ မတိုးမကျယ်၊ မချွဲမပြစ်၊ မစူး မဩ မမာဘဲ ချိုသာပါသည်။ တချို့ဆို ပဲအများ လွန်ပြီး အိချွဲယုတ်ကာ နှာခေါင်းသံဖြင့် ပြောတတ်တာမျိုး၊ စတိုင်လ် ထုတ်ပြီး တိုးတိုး တိုးတိုး ပြောတာမျိုးတွေလည်းမရှိ။ ပုံမှန်အေးအေးဆေးဆေး ပြောတဲ့ အသံလေးက ချိုသာလှသည်။

အရပ်ခပ်မြင့်မြင့်၊ ခန္ဓာကိုယ်က သွယ်လှသဖြင့် ဘာပဲဝတ်ဝတ် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်နှင့် လှနိုင်သူပါ။ ဝတ်သမျှ ရယ်ဒီမိတ်ဆိုရင်လည်း ကမ္ဘာအဆင့် Brand တွေမှ ဝတ်သလို ချုပ်ဝတ်တာ ဆိုရင်လည်း တကယ်မှာမည်ကြီး ဒီဇိုင်းနာတွေနဲ့ အပ်တာဆိုတော့ အဝတ်အစားရဲ့ တိကျသေသပ်မှုကတော့ ပြောဖွယ်ရာ မရှိပါ။ ဖိနပ်ခန်းမှာဆိုရင်လည်း ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ ဖိနပ်က ပိုများသည်။ ဖိနပ်တစ်ရန်ကို သိန်းဆယ်ဂဏန်း မကျော်ဘဲနဲ့ မစီးပါ။ ဧကရီရဲ့ အဝတ်လဲခန်းမှာဆိုရင်လည်း အိတ်က အိတ်တစ်ကန့်။

ခါးပတ်ချည်းပဲတစ်ကန့်၊ ဦးထုပ်အမျိုးမျိုး။ အားကစားဝတ်စုံ။ ညအိပ်ဝတ်စုံ၊ အိမ်နေရင်းဝတ်စုံ၊ ပွဲတက်ဝတ်စုံ၊ ရှော့ပင်ဝတ်စုံ၊ ဘုရားသွားတဲ့ဝတ်စုံ စသဖြင့် သူ့အကန့်လိုက် အကန့်လိုက်တွေက ပြည့်နေ၏။

ဒါတောင် နာရီနဲ့လက်ဝတ်ရတနာတွေကို အိပ်ခန်းထဲမှာပဲထားလို့။ ထသွား ထလာအပြင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဝတ်သွားဖို့လောက်ပဲ ယူထားတာပါ။ ပွဲတက်လက်ဝတ်ရတနာတွေကိုတော့ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်ကပဲ သိမ်းပေးတာပါ။ နာရီတွေဆိုလည်း နာမည်ကြီး တံဆိပ်တွေချည်းပဲ။ ဧကရီစိန်ပွင့်က ဖန်စီလုံးဝမဝတ်ပါ။

သူမပုံစံက ရိုးရှင်းပြီး အမြဲ Elegant ဖြစ်နေသော ပုံစံမျိုး။ Brand တွေကိုတော့ အရမ်းမက်သည်။ ဈေးဘယ်လောက်ကြီးကြီး ပစ္စည်းကောင်းမှ သုံးချင်သူပါ။ သုံးလည်းသုံးနိုင်တာကိုး။ ရေမွှေးဆိုလည်း မျိုးစုံရှိသည်။ ရေမွှေးကို ရနံ့သင်းသင်းနဲ့ ဖျော့ဖျော့လေးတွေမှ ကြိုက်သည်။ ရေမွှေးအနံ့ ပြင်းရု စူးရှရင်

သူမ လုံးဝမနှစ်သက်။ ကိုယ်တိုင်သုံးရတာ မနှစ်သက်သလို သူ
များသုံးလာရင်လည်း အနံ့မခံနိုင်ပါ။ Sexy ကျသည့် ရနံ့မျိုးတွေ
ကိုလည်း လုံးဝမနှစ်သက်။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတင်မက ပညာရေးပိုင်းမှာလည်း
ထူးချွန်သူပါ။ အမေရိကားမှာ ကျောင်းသွားတက်ပြီး ပြန်လာတာ
မကြာသေးပါ။

စိမ့်ခန့်ခွဲမှုလုပ်တဲ့နေရာမှာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်း
သူက တပန်းသာတာပဲလေ။ ဧကရီစိန်ပွင့်တို့က လှစ်နေအောင်
ပါးသလို ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကလည်း အပြည့်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူမမိဘတွေရဲ့ များပြားလှသော
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေထဲက တချို့အလုပ်တွေကို သူမ ကူညီလုပ်
ကိုင်ပေးနေတာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဧကရီက ဉာဏ်သုံးရတဲ့ကိစ္စတွေပဲ အာရုံ
စိုက်။ အလုပ်ကိုပဲ အာရုံစိုက်တတ်ကာ သူမ တစ်ကိုယ်ရေကိစ္စ
တွေတောင် သူမရဲ့အပါးတော်မြဲ မချိုက အကုန် အစစအရာရာ

လုပ်ပေးရ၏။ ခြေသည်း လက်သည်း ဆံပင်အလှပြုပြင်ရောင်တောင်
နာမည်ကြီး ပြုစုပေးလာကလူကို အိမ်ခေါ်ပြီးပြင်တာပါ။ မနက်
မိုးလင်းတာနဲ့ ခေါင်းဖြိုးပေးမယ့်သူ အဆင်သင့်။ အပြင်သွားမယ်
ဆို ဖိနပ်ချပေးတဲ့သူ အဆင်သင့်။

www.burmeseclassic.com

ကေရီစိန်ပွင့်က နေ့စဉ်ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတွက် လည်း အုံးစားစရာ မလိုပါ။ မချိုက သူမရဲ့အတွင်းရေးမှူးဆို လည်းဟုတ်။ တောက်တိုမယ်ရဆိုလည်းမှန်။ သူမရဲ့နေ့စဉ်ဝတ် စားဆင်ယင်မှုအတွက် Stylist ဆိုလည်း ဟုတ်သည်။

ကေရီစိန်ပွင့် အပြင်သွားမယ်ဆို ဝတ်ဖို့အတွက် မချိုက အဆင်သင့် ပြင်ပေးထားပြီးသား။ ဖိနပ်၊ နာရီ၊ လက်ဝတ် လက်စား အားလုံး စီစဉ်ပေးထားသည်။ ကေရီစိန်ပွင့် ရွေးချယ် ရတာက နှုတ်ခမ်းနီအရောင်နဲ့ ရေမွှေးလောက်ပဲ။

ကေရီစိန်ပွင့် အခုတလော ပိုပြီးအလုပ်ရှုပ်နေပါ သည်။ သူမကိုယ်ပိုင် ဖိနပ်စက်ရုံထောင်ဖို့အတွက်ပါ။ သူမကိုယ် တိုင် Brand ထုတ်ပြီး ဖိနပ်ဈေးကွက်မှာ ထိုးဖောက်မှာပါ။

ဒါပေမဲ့ သူမက နိုင်ငံခြားက သိန်းဆယ်ဂဏန်းအထက် ဖိနပ် တွေကိုလည်း တင်သွင်းပါသည်။ တိုသို့တင်သွင်းတာကတော့ လူကုန်ထံ လူနည်းစုတစ်စုအတွက်ပဲ ရည်ရွယ်ပါသည်။

သူမရဲ့ဖိနပ်တံဆိပ်အတွက် အများကြီး လေ့လာထား သလို နိုင်ငံခြားက အတတ်ပညာရှင်တွေကိုခေါ်ပြီး အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှာပါ။ ဖိနပ်ဒီဇိုင်းတွေကို ကေရီစိန်ပွင့်ကိုယ် တိုင် ရေးဆွဲမှာဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားဈေးကွက်ကိုပါ ပြန်ပြီးထိုးဖောက် ခို့ ရည်ရွယ်ထားပါ၏။

ထို့အတွက် ကေရီ အရမ်းအလုပ်ရှုပ်နေပါ၏။ ဖိနပ်တံဆိပ်ကို Princess Diamond လို့ အမည်ပေးထား၏။ (စာရေးသူ၏စိတ်ကူးမျှသာ။ ကုန်အမှတ်တံဆိပ် တိုက်ဆိုင်မှုရှိခဲ့ လျှင် တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်ဟုသာ မှတ်ယူပေးပါရန်)။

Princess Diamond အတွက် ကေရီ အရမ်းကြိုးစား နေသည်။ ကေရီအောင်မြင်ချင်သည်။ ကေရီ အလုပ်လုပ်တာ ငွေအတွက် မဟုတ်တော့ပါ။ ကေရီတို့မိသားစုအတွက် နောက်

www.burmeseclassic.com

မျိုးဆက်သုံးလေးငါးဆက်အထိ စားမကုန်၊ သုံးမကုန်အောင် ပိုင်ဆိုင်မှုတွေက ပြည့်လျှံနေပါပြီ။ ဧကရီတို့ အလုပ်လုပ်တာ အောင်မြင်ချင်လို့ လုပ်တာပါ။ ငွေအမြတ်ကျန်ဖို့အတွက် အောင်မြင်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဧကရီ့မိဘဘွားက ကျောက်တွင်းတွေ ပိုင်သလို ကျောက်မျက်ရတနာရောင်းဝယ်ရေး၊ ရွှေတွင်းတွေနဲ့ရွှေတူးဖော်သည့်လုပ်ငန်းတွေ၊ ရွှေကုန်သည်လည်း လုပ်သည်။ သစ်လုပ်ငန်းနဲ့ ပရိဘောဂတွေ နိုင်ငံခြားတင်ပို့သော လုပ်ငန်းတွေ၊ ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်း၊ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း စသည့် လုပ်ငန်းတွေ အပြင် လေကြောင်းလှိုင်းတစ်ခုလည်း ပိုင်ဆိုင်ကာ စင်းလုံးငှားလေယာဉ်ဝန်ဆောင်မှုလည်းရှိ၏။

ထိုသို့ များပြားစွာသော လုပ်ငန်းတွေမှ ဝင်ငွေတွေက မနည်းပါ။ ထိုငွေတွေကို ထပ်ပြီးကစားလို့ရအောင် ဘဏ်လုပ်ငန်းပါ ဆက်ပြီးလုပ်ကိုင်သေးသည်။

ဒီလောက်ထိ များပြားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ရှိနေတာတောင် ဧကရီစိန်ပွင့်က ဖိနပ်စက်ရုံထောင်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဒီဇိုင်းဆွဲ

သော ဖိနပ်တွေကို ဖန်တီးချင်တာဟာ ငွေကြောင့် လုံးဝလုံးဝကို မဟုတ်ဘဲ အောင်မြင်ကျော်ကြားလို့မှ သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒီကြားထဲ ဧကရီ့အဖေ ခရီနီကြီးက စက်သုံးဆီ အရောင်းဆိုင်နဲ့ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်လက်ချဲ့ထွင်နေသေးသည်။ ဝင်ငွေကောင်းတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မှန်သမျှကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ကာ မောင်ပိုင်စီးတတ်မှလည်း ခုလို မဟာမဟာ သူဌေးကြီးဖြစ်မှာ မဟုတ်လား။

လုပ်ငန်းတွေကလည်း များပြားပြီး အားလုံးလုပ်ငန်းကြီးတွေချည်းပဲဆိုတော့ စာရင်းစစ်တွေ အကြိုက်ခန့်ကာ စာရင်းစစ်တွေကို လူယုံပြန်မွေးပြီး လုပ်ငန်းကို ထိန်းကျောင်းနေရသည်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုတိုင်းရဲ့ မန်နေဂျာတွေကိုလည်း လက်သပ်မွေးထားရသည်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝလွန်းတဲ့ သူတို့မိသားစုမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် စကားပြောဖို့ကို တော်တော်အချိန်ယူရသည်။ ထမင်းလက်ဆုံစားဖို့ကိုလည်း တကူးတက ချိန်းရသေးသည်။ ချမ်းသာ

www.burmeseclassic.com

လွန်းတဲ့ ဒုက္ခလို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူမတို့မိသားစုက အိမ်က ထမင်းဟင်းကိုပဲ စားသည်။ အိမ်မှာက အစားအစာမျိုးစုံ ချွက်တတ်သော နာမည်ကြီးစားဖို့မှူးတွေချည်းပဲ သုံးယောက်။ သူတို့လက်ထောက်တွေနဲ့ဆို ဆယ်ယောက်လောက်ရှိသည်။ ဘာ စားချင်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရုံသာ။ မရမရှိစေရ။ အရသာကောင်း သလို မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းတွေ၊ စားစရာတွေကိုလည်း အကောင်း ဆုံးပဲ သုံးစေသည်။ အလုပ်သမားတွေ ခိုလို့ လျှော့လို့မရ။ ချက် ပြီးရင် အိမ်ကြီးသခင်သုံးယောက် သွားတဲ့နောက် ထမင်းချိုင့် လိုက်ပို့ရ၏။

အိမ်ထမင်းဟင်းကိုသာ အသန့်ဆုံးဟု ထင်ကြသူ တွေပါ။

ကားကိုလည်း အဝတ်အစားနဲ့ လိုက်ဖတ်အောင် အမျိုးမျိုးပြောင်းပြီးစီးသည်။ ကားသစ်တစ်စီး သိန်းတစ်ရာဝန်း ကျင်နဲ့ စီးလိုရပြီး ကားတွေပေါများနေချိန်မှာ သူမတို့မိသားစုက သိန်းထောင်ဂဏန်းရှိတဲ့ ကားတွေကို ထည့်လဲစီးကြသည်။ စီးနိုင်

တာပေါ့။ သူမတို့က ကားအရောင်းပြခန်းလည်း ဖွင့်ထားတာကိုး။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးမှန်သမျှ သူတို့လက်ကမလွတ်အောင်အမိ အရ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

ထို့အပြင် နိုင်ငံခြားမှာလည်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ရှိသေးသည်။

ဒီနိုင်ငံမှာတော့ ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ လည်ပယ်တန်းတူ လိုက်ပေါင်းနိုင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတောင် ခပ်ရှားရှားပါ။ ဧကရီ သူငယ်ချင်းတွေက စင်ကာပူတို့၊ ဩစတြေးလျတို့မှာ အနေများ ကြသည်။

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့လည်း Online ပေါ်မှာလောက်ပဲ အဆက်အသွယ် ရှိပါသည်။ အပြင်မှာကတော့ တစ်နှစ်နေမှ တစ်ခါလောက်ပဲ ဆုံဖြစ်ပါသည်။

ဧကရီ သူငယ်ချင်းတွေဆိုတာကလည်း ဧကရီတို့လို စီးပွားရေးသမားတွေပဲမို့ သိပ်မအားကြပါ။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဆုံဖို့ ဆောင် မနည်းအချိန်ညှိကာ တွေ့ရတာပါ။

www.burmeseclassic.com

ဧကရီတို့လို လူမျိုးတွေဟာ အချိန်ကို ရွှေလိုတန်ဖိုးထားတတ်ကြသည်။ တစ်ချိန်လုံး ဘဝအောင်မြင်ရေး ဆိုတာကိုပဲ လုပ်ဆောင်နေကြကာ သံသရာမှာ အောင်မြင်ရေးကိုတော့ မေ့လျော့နေတတ်ကြသည်။ လှူဖို့ ဒါန်းဖို့အတွက် အချိန်မပေးနိုင်ဖြစ်နေကြပါသည်။ တစ်ခါတလေကျတော့လည်း အလုပ်ရှုပ်လွန်းသော သူဌေးတွေရဲ့ဘဝဟာ သနားဖို့တောင် ကောင်းပါသည်။

သူဌေးကြီးဦးပြည့်ဝချမ်းသာ တစ်ဖြစ်လဲ ခရီးနိကြီး ဦးပြည့်ဝချမ်းသာမှာ မထင်မရှား အပျော်မယားတွေလည်း အများကြီးပါ။ ဦးပြည့်ဝချမ်းသာနား ကပ်နိုင်ရင် တိုက်ခန်းတစ်ခန်း၊ ကားတစ်စီးတော့ အနည်းဆုံး ရသည်ဟုလည်း နာမည်ကြီးပါသည်။

စပွန်ဆာခေတ်မှာ ဦးပြည့်ဝချမ်းသာတို့ ရှာစရာမလိုအောင် အချောအလှမျိုးစုံတို့က လိုက်ကပ်တွယ်နေကြပါသည်။

ထို့အတွက် ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ် တစ်ယောက် စိတ်ညစ်ရသည်။ ဘယ်လိုပဲ မိမိက မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်နေပါစေ။ နောက်လူရှိတာကိုတော့ ဘယ်အိမ်ရှင်မကမှ ကြိုက်မှာမဟုတ်ပါ။

သမီးဖြစ်သူ ဧကရီစိန်ပွင့်ကလည်း သိပါ၏။ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်တို့ သားအမိက ဦးပြည့်ဝ ချမ်းသာကို လုံးဝ

www.burmeseclassic.com

အလစ်မပေးဘဲ စောင့်ကြည့်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်များသူတွေ
ဆိုတော့ ဘယ်တော့မှမမိ။ မိပြီဆိုရင်လည်း အဲဒီမိန်းကလေးဘဝ
မသက်သာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကြားထဲကပဲ ဦးပြည့်ဝချမ်းသာတို့က
လှုပ်ရှားနေတာပဲ။

နိုင်ငံခြားကို တစ်ယောက်တည်း သွားလို့ကတော့
အငယ်လေးတစ်ယောက်ကတော့ ပါပြီးသားပဲ။ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်
မှာ ထိုတစ်ခုအတွက်တော့ တော်တော်လေးကို စိတ်ဆင်းရဲရပါ
သည်။

ဒေကရီစိန်ပွင့်လည်း စိတ်ညစ်သည်။ ယောက်ျားဖြစ်
သူ ဖောက်ပြန်တာကို ဘယ်ဇနီးမယားကမှ နားလည်မပေးနိုင်
ပေလို့ ဖခင်ဖြစ်သူ ဖောက်ပြန်နေတာကို ဘယ်သမီးမိန်းကလေးက
သဘောကျမှာလဲ။ သားယောက်ျားလေးတွေဆိုရင်တောင် ယောက်ျား
ချင်း နားလည်ပေးဦးမည်လေ။

ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်တဲ့ ယောက်ျားတွေက မတတ်နိုင်
လို့သာ ငြိမ်နေကြတာ။ ပိုက်ဆံများရှိလို့ကတော့ ယောက်ျားတွေ

ဆိုတာလေ ချိုတပ်ပေးထားသလား အောက်မေ့ရသည်။ ကိုယ်
ကျင့်တရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ယောက်ျားတွေ မရှိတော့ဘူးလားဆိုတော့
ရှိပါသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ တော်တော်ကို ရှားမည်ထင်ပါ၏။

တချို့ယောက်ျားတွေဆိုရင် ကိုယ်ကျင့်တရားဖောက်
ပြားတာကို “ယောက်ျားကောင်းတော့ မောင်းမတစ်ထောင်” ဟု
တလွဲဆံ့ပင်ကောင်းကြသေးသည်။ တချို့များ ပြောတတ်သေး။
ကိုယ့်ဘာသာ လုပ်ကျွေးနိုင်လို့ယူတာ။ ဘယ်နှယောက်ယူယူဆို
ပဲ။

ထိုသို့သော ယောက်ျားတွေ နောက်ဘဝမှာ မိန်းမ
ပြန်ဖြစ်မှာ သေချာပါသည်။ မိန်းမတောင်မှ မယားကြီးပဲ ဖြစ်ကြ
မှာပါ။ ထို သဘောတရားသာ မှန်မည်ဆိုရင် ခုဘဝမှာ ဒုက္ခခံစား
နေရသော မယားကြီးတို့သည် အရင်ဘဝက ငွေရုပ်ခဲသော အိမ်
ဆောင်သည် ယောက်ျားဘဝ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ ဘယ်သူငြင်းနိုင်မှာလဲ။
ကိုယ်ရဲ့ အပြုအမူတိုင်းမှာ တန်ပြန်သက်ရောက်မှုဆိုတာ ရှိနေမှာပဲ။
အဲဒါကို ဗုဒ္ဓအယူဝါဒမှာ ဝဋ်လည်တယ်လို့ ခေါ်ကြတယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

လောကတရားရဲ့ အနှစ်ချုပ်က ဒါပါဘဲ။ ကောင်းတာလုပ်မှ ကောင်းတာဖြစ်မယ်။ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာဖြစ်မှာပဲ။

ဖခင်ကိုကြည့်ပြီး ဧကရီစိန်ပွင့်တစ်ယောက် အိမ်ထောင်ပြုရမှာကို ကြောက်နေခဲ့သည်။ ဘယ်ရာမှ ပြီးပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ မရှိဘူးတဲ့။ ဧကရီဘဝမှာ ခုချိန်ထိ အရာရာပြီးပြည့်စုံနေခဲ့သည်။ ဖခင်ဖောက်ပြန်တာကလွဲရင်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်လို့ အိမ်ထောင်ဖက်က သူမဖခင်လို ဖြစ်နေခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးကို ဖျောက်လို့မရ။

ခရီးကြီး ဦးပြည့်ဝံ့ချမ်းသာရဲ့သမီး ဧကရီလုပ်ငန်းစုရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အမွေဆက်ခံမည့် ဧကရီစိန်ပွင့်ကို လိုချင်သော မဟာပုရိသတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။ ကွန်ပျူတာခေတ်ကြီးထဲမှာ ဧကရီစိန်ပွင့်က 100% ပြည့်စုံနေသည်လေ။

ခေါင်းခေါက်ခံချင်လို့ ထိုးပေးထားတဲ့ ခေါင်းတွေထဲမှာ အညတရမပါ။ တကယ့်နာမည်ကြီးတွေချည်းပဲ။ ဧကရီနဲ့

လည်ပယ်တန်းတူ မဟုတ်ရင်တောင် လျော့လှနည်းနည်းပဲ။ ကြီးကြီးမာမာတာသားတွေချည်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဧကရီက တစ်ယောက်မှ ရင်မခုန်ခဲ့။ နာမည်ကြီး အကယ်ဒမီမင်းသား၊ နာမည်ကြီးအဆိုတော် စသဖြင့် အနုပညာအသိုင်းအသိုင်းမှ အမျိုးသားတို့ကလည်း ဧကရီစိန်ပွင့်နားကို ရွေ့လျားချင်ကြသည်။

ပြည်တွင်း၌သာမက ပြည်ပက သတို့သားလောင်းတွေကပါ ဧကရီနားကို ချဉ်းကပ်ချင်နေကြသည်။ ဒါပေမဲ့ ဧကရီတို့က လှည့်တောင်မကြည့်ခဲ့။ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် လှည့်မကြည့်ပေမယ့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းလိုတော့ ဆက်ဆံပါသည်။

ဧကရီမွေးနေ့ဆို ခြံဝမှာ ပန်းစည်းတွေ၊ ကတ်တွေ တောင်ပုံယာပုံ။ ဗာလင်တိုင်းဒေးဆို ပိုဆိုးသေး။ မွေးနေ့ဆိုတိုင်း ချစ်သူများနေ့ဆိုတိုင်း အချစ်ဆိုတာ ပေါ်ပေါက်တတ်ပါသလား။ အချစ်ဆိုတာ အစိုးမရတဲ့ အစိုးရမီးလို ဖြုန်းခနဲလာပြီး ဖျတ်ခနဲ ဖျက်ပြယ်သွားတတ်တယ်ဆိုတာ ...။

www.burmeseclassic.com

လှပသော ပန်းပွင့်တိုင်းမှာ လိပ်ပြာမနားပါ။ ချိုမြေ
သော ပန်းပွင့်တို့ထံ၌သာ လိပ်ပြာတို့သည် ရစ်ဝဲကုန်၏။ ပိတုန်း
ဟူကား ဝတ်ရည်စုပ်ရုံသာမက ကိုက်ဖျက် ဖျက်ဆီးတတ်သော
သဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လေယူရာအရှောင်အတိမ်း လှနိုင်ပါမှ
ပန်းဘဝ အန္တရာယ်ကင်းမှာပါ။

ချိုရွှဲလှသောပန်းနားမှာ ပျား၊ ပိတုန်းနဲ့ လိပ်ပြာ
ရောင်စုံတို့ ဝဲလည်နေတတ်တာ သဘာဝပါ။

ကေရီစိန်ပွင့်ကလည်း ချိုရွှဲလှသော ပန်းကလေး
တစ်ပွင့်ပါပဲ။ ကေရီစိန်ပွင့်နားမှာ ပျားပိတုန်းလို ဝတ်ရည်စုပ်
ချင်သူတွေ၊ လိပ်ပြာလို ဝတ်မှုန်ကူးချင်သူတွေ ဝဲလည်နေပါ
သည်။

သေချာတာကတော့ ဘယ်ပျားပိတုန်း လိပ်ပြာကမှ
သူမကို ဖန်ကလပ်ပေါ်တင်ပြီး အလှကြည့်နေမှာ မဟုတ်။

ထိုသဘောတရားကို နားလည်နေတဲ့ ကေရီစိန်ပွင့်
က ယောက်ျားတွေကို စိတ်မဝင်စားတာပေါ့။ ချစ်လှပါချည်ရဲ့ဆို
ပြီး ယူထားကြတဲ့ သူမရဲ့မိဘတွေကိုပဲကြည့်။

အချစ်ဆိုတာ အချိန်ကာလအတိုင်းတာ တစ်ခုတွင်း
မှာ ပေါ်ပေါက်လွယ်ပြီး ပျက်စီးလွယ်သည်ဟု ယုံကြည်ထားသူ
ပါ။

ကေရီမိခင်ကတော့ ခုချိန်ထိ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို
ချစ်ရာမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူကတော့ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်က
လွဲရင် မိန်းမတိုင်း ချစ်စရာကောင်းနေတတ်ခဲ့ပြီ။ အဲဒီတော့
ကေရီအချစ်ကို မယုံကြည်တာ ဆန်းသလား။ တစ်နည်းအားဖြင့်
အချစ်ကို ကြောက်ရွံ့နေသူပါ။

ချစ်တယ်ဆိုပြီး ဒူးထောက်ကြသော ပုရိသတွေကို
ကေရီ ဘယ်လိုမှကို ရင်ခုန်လို့မရပါ။ မအားပါဘူးဆိုမှ တစ်ချိန်

လုံး ဖုန်းဆက်နေကြသဖြင့် ဧကရီ ဖုန်းတောင်မကိုင်ပါ။ ဧကရီ ဖုန်းကို မချို့ ကိုင်သည်။ ဧကရီ ဖုန်းပြောစရာရှိရင် မချို့ဆီကယူ ပြောသည်။

မကြာခဏ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး ဖိတ်ကြား တတ်သော ပွဲမျိုးစုံကိုလည်း သွားသင့်မှ သွားပါသည်။

အရှောင်အတိမ်းကောင်းသော ဒေါင်းပျိုမလေး ဧကရီ ကို ညိမ်းပိုက်ချင်သူ ပုရိသတွေ အခွင့်အရေး မသာကြပါ။

တချို့က ဧကရီကို မာနကြီးသည်။ မာနတက်သည် ဟု စွပ်စွဲအပုပ်ချကြသည်။ ကိုယ့်အလိုမပြည့်ရင် မကောင်းမြင် တတ်တာ လူ့သဘာဝ ထင်ပါရဲ့လေ။ ဧကရီကတော့ ဘာပဲပြော ပြော ဂရုမစိုက်ပါ။ ပြောတိုင်းသာ ဂရုစိုက်နေရရင် ဘောင်ကျဉ်း ရုံပဲရှိသည်။

ဧကရီနား ဝဲလည်နေသော။ ဧကရီကို ချစ်လှပါ ချည်ရဲ့ဆိုသော ပုရိသတွေတဲမှာ ဘနဖူး သိုက်တူးချင်သည် ယောက်ျားမျိုး မပါဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မှာလဲ။

ဧကရီလှလို့ ချစ်ကြတာပါ။ ဧကရီ ချမ်းသာလို့ ချစ်ကြတာပါ။ အဓိက ဧကရီ ချမ်းသာလို့ပါ။ ဘယ်လောက်ပဲ လှလှ လမ်းဆေးမှာ အကြော်ရောင်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘယ်အကောင်းစား ပုရိသကမှ တန်ဖိုးမထားပါ။ အကြော်သည် ကို တန်ဖိုးထားမယ့် ယောက်ျားသားဟာလည်း အကြော်သည် ထက်သာရင် နည်းနည်းပေါ့။ များများသာတဲ့ ယောက်ျားတွေက တော့ ဒုက္ခပေးဖို့ပဲ လှည့်ကြည့်မယ်။ တန်ဖိုးတော့ ထားမှာမဟုတ် ဘူး။

ထို့ကြောင့် ဧကရီအဒေါ် အပျိုကြီးတစ်ယောက်က ပြောတာ၊ မိန်းမတွေ သိပ်တော် သိပ်တတ်လာရင် အပျိုကြီးဖြစ် တတ်တယ်တဲ့။

မိန်းကလေးတွေ ယောက်ျားယူတာ အားကိုးရှာချင် လို့ ယူတာတဲ့။

အရမ်းထက်မြက်တဲ့ မိန်းမတွေက ယောက်ျားတွေ ကို အားမကိုးတတ်ဘူး။

အရမ်းထက်မြက်တဲ့ မိန်းမတွေ ယောက်ျားယူရင်
ဈေးတွက်၊တွက်ပြီး၊ ကွန်ပျူတာတွက်၊တွက်ပြီး ယူရင်ယူ၊ မဟုတ်
ရင်တော့ တကယ်ချစ်မိသွားလို့ ယူတာတဲ့။

ကေရီအတွက် ကွန်ပျူတာတွက်၊ တွက်စရာမလို
ပါဘူး။ အချစ်ကိုလည်း အယုံအကြည်မရှိ။ ဒီတော့ ကေရီ အပျို
ကြီးဖြစ်ဖို့ များနေပြီ။

လောလောဆယ် ကေရီခေါင်းထဲရှိနေတာက ဖိနပ်
ဒီခိုင်းတွေ။ ကေရီဖိနပ်တွေကို မြန်မာ့ဈေးကွက်မှာသာမက အရှေ့
တောင်အာရှဈေးကွက်မှာပါ ထိုးဖောက်ဖို့။ ပြီးရင် အာရှတစ်ခွင်
အောင်မြင်ဖို့။ အာရှမှာ အောင်မြင်ရင် အနောက်နိုင်ငံတွေအထိ
တင်ပို့နိုင်ဖို့။ ထိုးဖောက်နိုင်ဖို့။ ကေရီစိန်ပွင့် ဆိုတဲ့နာမည် ကမ္ဘာ
ကျော်ဖို့။

လောလောဆယ် ကေရီ စိတ်ဝင်စားဆုံး အရာက
ကေရီလိုချင်တဲ့ သားရေကုန်ကြမ်းတွေရဖို့။

ဦးပြည့်ဝချမ်းသာရော ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်ပါ ကေရီ
ထက်မြက်တာကို သဘောကျကြ၏။ သမီးမွေးထားပေမယ့် သား
မွေးထားတဲ့သူတွေထက် သာနေသည်ကို။ ဒါပေမဲ့ ကေရီမိဘ
တွေက ကေရီကို အိမ်ထောင်ပြုဖို့တော့ မတိုက်တွန်းကြပါ။

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရေးရဲ့ အနှစ်သာရတွေကို ကောင်းကောင်းကြီး သိနေသဖြင့် ဦးပြည့်ဝချမ်းသာရာ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်ပါ သမီးကို အိမ်ထောင်မပြုစေချင်ကြ။ သမီးဖြစ်သူက မဖြစ်မနေ အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုမှသာ ခွင့်ပြုမှာ။ မိဘတွေအနေနဲ့ စပ်ဟပ်ပေးစားဖို့တော့ စိတ်မကူးပါ။

ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်က သမီးကို မိမိလို လင်ပုမမိစေချင်လို့ အိမ်ထောင်မပြုစေချင်တာပါ။ ဦးပြည့်ဝချမ်းသာကတော့ သူ့ဝင့်တွေ သမီးလေးမှာ သွားလည်မှာစိုးလို့ အိမ်ထောင်မပြုစေချင်တာ။

သမီးရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်ဟာ သမီးအပေါ် သစ္စာမရှိသောသူ ဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်နေကြတာပါ။

ဆွေမျိုးတွေကတော့ ပြောကြသည်။ မျိုးဆက်ပြတ်သွားမှာစိုး၍ ဧကရီကို အိမ်ထောင်ချပေးသင့်သတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ချစ်ခင်စုံမက်လို့ ယူထားတာတောင် အိမ်ထောင်ရေးသစ္စာ အမဲ့ခံနေရတာ၊ မိဘပေးစားတာဆို ပိုဆိုးမှာပေါ့။ မျိုးဆက်ဆိုတာလည်း စိတ်မဝင်စားပါ။ မျိုးဆက်ချန်တယ်ဆိုတာ လူ့ဘဝသံသာကို ဆွဲဆန့်သလိုတောင် ဖြစ်နေသေး၏။ ထို့ကြောင့် ဧကရီ အချစ်နဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ အလုပ်တွေကို အေးအေးဆေးဆေး လုပ်နေခဲ့ပါသည်။

ဒါပေမဲ့... ဒါပေမဲ့ပေါ့လေ၊ နှလုံးသားဆိုင်ရာကြီးက အသက်ရှင်သန်မှုရဲ့ အဓိကသွေးကြော ဗဟိုချက်ကြီး ဖြစ်နေမှတော့ လူဆိုတာ အချစ်နဲ့ ဘယ်ကင်းပါတော့မလဲ။

ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ဩစတြေးလျသူ တစ်ယောက် ဧကရီဆီ လာလည်သည်။ သူမက အရှေ့တောင်အာရှ သမိုင်းဆရာမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး မြန်မာတေးကိုလည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြောတတ်၏။ သူမက

www.burmeseclassic.com

သြစကြေးလျသူ ဖြစ်သော်လည်း သူမမှာ မြန်မာနာမည်ရှိသည်။ သူမကိုယ်တိုင် ပေးထားသော သူမရဲ့ မြန်မာနာမည်က ခင်သီရိ တဲ့။

ခင်သီရိက ပုဂံကို လေ့လာရေးလာတာပါ။ သူမက ညောင်ဦးမှာရှိတဲ့ ဧကရီတို့ဟိုတယ်မှာတည်းပြီး ပုဂံဘုရားတွေနဲ့ ပုဂံသမိုင်းကို လေ့လာမှာ။ ရန်ကုန်ရောက်တော့လည်း ရန်ကုန် မှာရှိတဲ့ ဧကရီတို့ဟိုတယ်မှာ တည်းသည်။ အိမ်မှာတည်းခိုင်း တာမရ။ ဟိုတယ်မှာပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သတဲ့။ ခင် သီရိက အားမနာတတ်။ အားနာပါးနာနဲ့ လိုက်မတည်းပါ။

အဲဒါ မြန်မာလူမျိုးနဲ့ တိုင်းတစ်ပါးသားတို့ရဲ့ကွာ ခြားချက်ပဲ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ နိုင်ငံခြားသားတွေမှာ အားနာပြီး လိုက်လျောတာမျိုးမရှိ။

ပုဂံကို ဧကရီ ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့သည်။ မြန်မာရှင် တွေ ကြည့်ချင်သည်ဆို၍ ဧကရီတို့ ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းဟောင်း ကနေ ကားနဲ့သွားဖြစ်ကြသည်။ အချိန်ကုန်ပေမယ့် ကိုယ့်နိုင်ငံကို

စိတ်ဝင်တစား လာရောက်လေ့လာတာမို့ ဧကရီက ဧည့်ဝတ်ကျေ ပါသည်။ ခင်သီရိ ဖြစ်ချင်တာအားလုံးကို အဆင်ပြေအောင်စီစဉ် ပေးသည်။

ပုဂံရောက်တော့ ဧကရီဘို့ဟိုတယ်ရဲ့ အကောင်းဆုံး တစ်ခန်းကို စီစဉ်ပေးထား၏။ River View အခန်းမို့ ခင်သီရိ ကလည်း တော်တော်သဘောကျသည်။

ဧရာဝတီမြစ်တဲ စုန်ဆန်သွားလာနေသော သင်္ဘော တွေကိုကြည့်ကာ သဘောကျနေသည်။ စဉ့်အိုးတွေတင်တဲ့ သင်္ဘော တွေ၊ သစ်တင်သင်္ဘောတွေကို ကြည့်ကာ သဘောကျပြီး ဓာတ်ပုံ တွေ ရိုက်သည်။ ပြီးတော့ ... “ဗမာပြည်မှာ ဘာလို့ သစ်တွေ အဲဒီလောက် ခုတ်တာလဲ” တဲ့။ ဧကရီ ဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲ။

ခင်သီရိအတွက် ပုဂံမှာ လည်ပတ်ဖို့ Guide စီစဉ် ပေးထားသည်။ ပုဂံဘုရားသမိုင်းတွေကို နဲ့စပ်ကျွမ်းကျင်စွာရှင်းပြ ဒြပါ။ ပြီးတော့ ကားတစ်စီးနဲ့ ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်လည်း စီစဉ် ပေးထားသည်။

www.burmeseclassic.com

Guide ကိုတော့ သူမ အဖော်ရအောင် မိန်းကလေး
 ပဲ စီစဉ်ပေးထားသည်။ ကားနဲ့ ဒရိုင်ဘာကတော့ ဟိုတယ်မှာ
 လာရောက်တည်းခိုသော နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည်တွေအတွက်
 အထူးစီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဒရိုင်ဘာက မြန်မာဆန်ဆန်ချောမော
 သန့်ပြန်ကာ ဘာသာစကား ငါးမျိုးလောက်တတ်သည်။ Guide
 လည်း လုပ်နိုင်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ခင်သီရိ အဖော်ရအောင် အမျိုး
 သမီး Guide ထပ်ထည့်ပေးထားတာပါ။

ခင်သီရိက ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူမို့ ပုဂံသမိုင်း
 ကို စိတ်ဝင်စားရုံတင် မကဘဲ ပုဂံဘုရားတွေကိုလည်း လွန်စွာ
 ကြည်ညိုနေပါသည်။

ဧကရီကတော့ ပထမတစ်ရက်လောက်ပဲ အတူလိုက်
 ပေးနိုင်ပါမည်။ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်တွေ ရှိသေးသည်ကိုး။

ဒရိုင်ဘာနာမည်က အပျိုစားပဲ။ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်
 တဲ့လေ။ Guide မလေး နာမည်ကတော့ ရိုးရှင်းပါသည်။ နွယ်
 နွယ်ထွန်းတဲ့။ ပုဂံသူမို့ မြန်မာဆန်ဆန်လေးပါပဲ။ မြန်မာဝတ်စုံ
 လေးနဲ့ မြန်မာမိန်းကလေးတို့ရဲ့ အရပ်အမောင်းကတော့ ငါးပေ
 သုံးလက်မလောက်ပေါ့။ ခင်သီရိကတော့ အရပ်ခြောက်ပေခန့်ရှိ
 သော ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း နိုင်ငံခြားသူပါ။ ဘုန်းထွဋ်
 ခေါင်မြတ်နဲ့ဆို အရပ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်းပါပဲ။ တကယ်လို့များ
 သူမ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ် စီးလိုက်ရင် ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ကျော်
 သွားနိုင်ပါ၏။

ဧကရီကတော့ ဒရိုင်ဘာနဲ့ Guide ကို သိပ်စိတ်
 ခင်စားပါ။

ပထမဆုံးနေ့မှာပဲ စွယ်တော်လေးဆူကို စပြီးဖူးဖြစ်ကြသည်။ မြစ်တစ်ဖက်ကူးရမည့် တန့်ကြည်တောင်ကို အရင်သွားဖို့ စိစဉ်ထားပေမယ့် မိုးရွာတာနဲ့ အစီအစဉ်ဖျက်လိုက်ကာ အနီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို အရင်ဦးဆုံးဖူးမြော်ဦးခိုက် ဖြစ်ကြသည်။

တန့်ကြည်တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ တောင်တက် တောင်ဆင်းလမ်းက မိုးအရမ်းရွာရင် အဆင်မပြေပါ။ တချို့ အနိမ့်ပိုင်းနေရာတွေမှာ ချောင်းရေကျော်သဖြင့် တောင်တက်ကားတွေ မရန်းနိုင်ဘဲ နွံနစ်တာမျိုးရှိသဖြင့် မိုးရွာရင် သွားရေးလာရေး မကောင်း။ မြစ်ကူးရတာက မိုးရွာပေမယ့်လည်း ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရာသီဥတုကိုစောင့်ကာ ရွှေစည်းခုံရွယ်တော် မြတ်စေတီတော်ကြီးကိုပဲ အရင်စဖူးလိုက်ကြသည်။

မိုးရွာသဖြင့် ရွှေစည်းခုံရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ ရေတွေဘောင်းလန်နေသည်။ တချို့ဘုရားဖူးတွေဆို ထီးမပါသဖြင့် မိုးရွာထဲမှာ မိုးစိုခံပြီး ဘုရားကို လက်ယာရစ်ပတ်နေကြသည်။ ထီး

မပါပေမယ့် မိုးရေစိုခံပြီး ဘုရားဖူးနေကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားနဲ့ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုက အံ့မခန်းစရာပင်။ ဘုရားဖူးရင်း မိုးရေစိုမေမယ့် ဘုရားတန်ခိုးကြောင့် ဖျားနာခြင်း မဖြစ်နိုင်ဟု ယုံကြည်တတ်ကြသည်။

ခင်သီရိကလည်း သဘောကျနေသည်။ Guide မလေး နွယ်က စွယ်တော်လေးဆူအကြောင်း ရှင်းပြနေသည်။ စွယ်တော်လေးဆူကို နေ့မကူးဘဲ တစ်နေ့တည်း စုံအောင်ဖူးရကြောင်း။ လှူဒါန်းမှုလည်း တူညီရကြောင်း။ ထိုသို့တူညီစွာ လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းကိုလည်း တူညီစွာ ဆုတောင်းရကြောင်း။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရင် ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း ရှင်းပြနေသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး အကြောင်းကိုလည်း သေသချာချာ ရှင်းပြနေသည်။

ဘုရားစောင်းတန်းမှာ ရောင်းချနေသော ညောင်ဦး မြို့ထွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင်တွေကိုလည်း ခင်သီရိက သဘောတူသည်။ ရွှေချည်ထိုးအိတ်ကလေးတွေ၊ ယွန်းထည်တွေ၊ ပွန်း

www.burmeseclassic.com

လက်ကောက်ကလေးတွေ၊ ကြိမ်နဲ့ပြုလုပ်ထားသော ကြိမ်ဖိနပ်တွေ ကိုလည်း သဘောကျနေသည်။

“မင်းတို့မြန်မာပြည်မှာ ပုဂံဒေသဟာ ဂုဏ်ယူစရာပဲ”

“ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကလည်း ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ။

မခင်သီရိ ရောက်ပြီးပြီလား”

“ရောက်ပြီးပြီ၊ ရွှေတိဂုံစေတီကလည်း ကမ္ဘာအံ့ဖွယ်တစ်ပါး ပါပဲ။ မင်းတို့ မြန်မာပြည်ကြီးက ဘာသာ သာသနာနဲ့ပတ် သက်ရင် တကယ်ကို ကြီးမြတ်ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ”

• နိုင်ငံခြားသူက မြန်မာစကားလုံး အသုံးအနှုန်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ရှိလွန်းလှ၏။

“တစ်နေ့တည်း စွယ်တော်လေးဆူပြည့်အောင် အရင်ဖူး လိုက်ရအောင်နော်။ မခင်သီရိ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီး ကို အသေးစိတ် လေ့လာချင်ရင် နောက်နေ့မှ ထပ်လေ့လာ ပေါ့”

“အင်း ... မင်းကောင်းသလို စီစဉ်ပါ နွယ်”

ရွှေစည်းခုံမှ တုရင်တောင်စွယ်တော်ရှင်မြတ်ဆီသို့။

တုရင်တောင်ခြေမှ တောင်ပေါ်တက်တဲ့ ကားလေး ဂိတ်ရှိသည်။ ကားကြီးတွေက တောင်ပေါ်တက်လို့မရ။ စူပါကပ် ဝတန်လောက်ပဲ တောင်ပေါ်တက်လို့ရသည်။

ဘုရားဖူးကားကြီးတွေဆို တောင်ခြေမှာကားရပ်ပြီး ကားလေးတွေငှားကာ ဘုရားဖူးဧည့်သည်တွေကို ကားလေးတွေ နဲ့ပြောင်းကာ တက်ခိုင်းရသည်။

မိုးတိတ်သွားပေမယ့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မိုးသား တွေ အုံ့ဆိုင်းကာ မှိုင်းညှို့နေသည်။ တုရင်တောင်ထိပ်ကို မော် ဖူးမိတော့ မြူတွေဆိုင်း ဖုံးလွှမ်း၍နေသည်။ လွင့်မြောနေတဲ့ မြူ ခိုးတွေဟာ ဘာကိုလွှမ်းလို့ လွှမ်းရမှန်းမသိအောင်ပါပဲ။

အချိုးအကျွေ့တွေနဲ့ တုရင်တောင်တက်လမ်းကနေ မြကန်ကို လှမ်းမြင်ရပါသည်။ လမ်းတစ်ဝက် တောင်ခါးပန်းက နေ စီရရီစိုက်ထားသော ထန်းပင်တွေကို မြင်ရတာ အရသာ တစ်မျိုးပါပဲ။

အညာဒေသဆိုပေမယ့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး စိမ်းစိမ်း စိုကာ တကယ့် အိုအေစစ်ပါပဲ။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် မန်ကျည်း ပင်၊ ဆီးပင်၊ ရေဆူးပုပ်ပင်တွေကို မြင်ရပါသည်။

တုရင်တောင်ပေါ်ရောက်တော့ စေတီတော်ကြီးကို ပါ မြူတွေ ရစ်သိုင်းလွမ်းခြုံထား၏။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လှမ်းကြည့်ရင် တောင်မြူတွေက ပဝါပါးလို့ ခြားထားသေး၏။ အညာမိုးနဲ့ အညာမြူဟာ ချစ်စရာကောင်းနေပါ၏။

တုရင်တောင်ပေါ်ကနေ ဘယ်နေရာကိုကြည့်ကြည့် စိုပြည်စိမ်းလန်းနေသည်။

နွယ်က တုရင်တောင်စွယ်တော်မြတ်အကြောင်း ရှင်း ပြနေသည်။ စွယ်တော်လေးဆူကို ဆွမ်းကပ်ချင်သူတွေကတော့ ဆယ့်နှစ်နာရီမကျော်ခင် လေးဆူလုံး ဆွမ်းကပ်နိုင်အောင် ကြိုးစား ကြတာကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ပုဂံလာသူတိုင်း စွယ်တော်လေးဆူကိုတော့ မဖြစ် မနေ ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ကေရီစိန်ပွင့်ကတော့ ခင်သီရိကို တစ်ရက်အဖော် လိုက်ပေးတာပါ။ ခင်သီရိနဲ့ နွယ်တို့ သွားလာရ အဆင်ပြေအောင် လိုက်လာပေးတာပါ။ သူမတို့ အဆင်ပြေရင် ကေရီက မနက်ဖြန် ပြန်မှာပါ။

ကေရီသည် လောကီဘဝမှာတော့ အရာအားလုံး ပြည့်စုံနေပါ၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပဲ ဆုတောင်း မိသည်။ လောကီနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆုတောင်းက ပြည့်ပြီးသားလေ။ လောကုတ္တရာအတွက်ပဲ ဆုတောင်းရမည်။

www.burmeseclassic.com

တုရင်တောင်ပေါ်က ပြန်ဆင်းတော့လည်း မိုးက
ညှို့နေတုန်း။ အညာမိုးက မရွာရင်လည်းမရွာ။ ရွာပြီဆိုရင်လည်း
အငြိုးလေးနဲ့ ဆိုသလိုပဲ။

တုရင်တောင်ကနေ လောကနန္ဒာစွယ်တော်မြတ်
စေတီကို ရောက်တော့ မိုးဖွဲလေးတွေပါ ကျလာသည်။ ဒီပုံအတိုင်း
ဆို တန့်ကြည့်တောင်ကို ကူးနိုင်ပါ့မလားမသိ။

ဒရိုင်ဘာက ...

“ကျွန်တော် စက်လှေကို လှမ်းမေးထားတယ်၊ အဲဒီဘက်
မှာတော့ မိုးတိတ်သွားပြီတဲ့။ ဟိုဘက်ကမ်းမှာလည်း ကား
တက်လို့ရတယ် ပြောတယ်”

“ဒီမှာတောင် မိုးရွာနေတာ ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်ပါတယ် မမဒေကရီ။ မဖြစ်ရင် သူတို့လည်း မပို့ရဲပါ
ဘူး”

“အေးလေ။ သေချာရင် ပြီးတာပဲ။ foreigner မို့လို့ပြော
တာ။ ဒါ လို့ရဲ့ Special guest နော်။ ဂရုစိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

နွယ်က ပုဂံသူ။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကတော့ ရန်ကုန်
သားပါ။ လစာကောင်းလို့ လာလုပ်နေတာ။ သူ့ရဲ့အထူးသီးသန့်
တာဝန်က နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည်တွေအတွက် လိုအပ်တဲ့ဝန်
ဆောင်မှု ပေးဖို့ပဲ။

ဒရိုင်ဘာဆိုလည်း ဟုတ်၊ Guide ဆိုလည်း မမှား

ပါ။

ဧကရီတို့ဟိုတယ်က မြစ်ကူးဖို့ စက်လှေကိုလည်း
အိမ်ပိုင်စီစဉ်ထားသလို တောင်ပေါ်တက်ဖို့ ကားတွေကိုလည်း
ဆစ်ဖက်ကမ်းမှာ စီစဉ်ထားပြီးသား။

တောင်တက်ကားက ပါဂျဲရီးတွေ စီစဉ်ထားသည်။

ဒါပေမဲ့ တောင်တက်လမ်းကတော့ သိတဲ့အတိုင်း။

ပါဂျဲရီးနဲ့တက်တာတောင် ဆန်ကောထဲ ဆီးဖြူသီးထည့်လိုမှခဲ

သလိုပဲ။ မူးတတ် မော်တတ်တဲ့သူဆို ကျိန်းသေကို ထိုးအန်တတ်

ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

လောကနန္ဒာစေတီတော်မြတ်က ရောဝတီမြစ်ကမ်း
နံဘေးမှာ တည်ရှိပါ၏။ လောကနန္ဒာစေတီနဲ့ ရောဝတီပန်ရလှ
ပါသည်။ စေတီတော်ရဲ့အုတ်လှေကားထစ်တွေကနေ ရောဝတီကို
ခံစားရတာ အရသာတစ်မျိုးပါ။

စေတီခြေရင်းမှာ ငါးကြော်၊ ပုစွန်ကြော်တွေရောင်း
ပါသည်။ လတ်ဆတ်လို့လားမသိ။ စားကောင်းက ချိုမြိန်လှပါ
သည်။ အကြော်ပူပူ ကြွပ်ကြွပ်ရွရွကို နွယ်က ခင်သီရိကို ဝယ်
ကျွေးသည်။

“မကျွေးနဲ့လေ။ သန့်လား မသန့်လား မသိဘူး။ ဗိုက်နာ
ဦးမယ်”

ကေရီက နွယ်ကိုဟန်တော့ နွယ်ခမျာ မျက်နှာငယ်
လေးနှင့်။

မခင်သီရိက ...

“ရပါတယ်။ စားကြည့်မယ်”

နွယ်လက်ထဲက အကြော်တွေကို ယူစားလိုက်သည်။

“ကောင်းသားပဲ။ လတ်ဆတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆီတော့သိပ်
မသန့်ဘူး ထင်တယ်”

ကေရီက နွယ်ကို ခပ်စူးစူးကြည်လိုက်သဖြင့် နွယ်
လန့်သွားသည်။

“နောက်ဆို သတိထားပါ။ ဧည့်သည်တွေကို အစစအရာရာ
ဂရုစိုက်ရမှာလေ။ ဧည့်သည်တွေအတွက် ဟိုတယ်မှာ
အလတ်ဆတ်ဆုံး အသန့်ရှင်းဆုံး အစားအစာတွေ စီစဉ်
ပေးပြီးသား။ သူတို့ ပုစွန်ကြော်စားချင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငါး
ကြော်စားချင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟိုတယ်မှာ စီစဉ်ပေးလို့ရတယ်။
ငါပြောတာ နားလည်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

ထိုစကားတွေကို ခင်သီရိ ဘုရားရှိခိုးနေတုန်းပြော
တာပါ။ နွယ်နွယ် နည်းနည်းတွန့်သွားသည်။ သူဌေးရဲ့ဧည့်သည်
မို့ စလိုက်လာကတည်းက နွယ်နွယ်ရော ကိုဘုန်းပါ ခေါင်းကျိန်
နေကြတာပါ။ သတိထားနေသည့်ကြားက မှားသေးသည်။ ပုဂံ

သူဆိုတော့လည်း စေတနာဖြူမိပါသည်။ စားစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ပါ။

လောကနန္ဒာစေတီမှာ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားငါးဆူ ဖြစ်သော ပြည့်ငါးပြည့်ထဲမှ တစ်ဆူစံပယ်ပါသည်။ လောကနန္ဒာ စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်၏။

နွယ်က ပြည့်ငါးပြည့်အကြောင်း ရှင်းပြပြီး လောကနန္ဒာရှိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကို ခင်သီရိကို ဖူးမြော်စေသည်။

လောကနန္ဒာက ပြန်ထွက်လာတော့ မိုးက လုံးဝ တိတ်သွားပြီ၊ မိုးသားရိပ်တွေတော့ ရှိနေသေးပေမယ့် ပါးသွားပြီ။

တန်ကြည့်တောင်ကို ဗူးဘုရားနားက စက်လှေဂိတ်ကနေ ကူးရသည်။

ဗူးဘုရားသည် ပုဂံမြို့ဟောင်း၏ အနောက်ဘက် အရာဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင် တည်ရှိသည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ပုဂံလျှင် ဒဏ်ကြောင့် လုံးဝပျက်စီးသွားသဖြင့် အသစ်ပြန်လည်တည်ထားသော ဘုရားဖြစ်သည်။

စေတီ၏ ကိုယ်လုံးတော်သဏ္ဍာန်မှာ အဆင်တန်ဆာ ခိုသော ဘုရားတစ်ဆူပုံစံ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ပြန်လည် ပြုပြင်ထားသော ပုံစံမှာ ရှေးလက်ရာနှင့် မတူတော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

ဗူးဘုရားသည် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးတွင် တည်ရှိသဖြင့် ဧရာဝတီနှင့် အနောက်ဘက် တန့်ကြည်တောင် ရှုခင်းများကို သာယာလှပစွာ မြင်ရသည်။ ဘုရားဖူးလာသူများ နားနားနေနေ နေရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်၍လည်း စည်ကားသည်။

ဗူးဘုရားရောက်တော့ နေရောင်လေး လက်လာသည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်က စက်လှေရှိ ဝန်ထမ်းကို ...

“ဟိုဘက်မှာ သွားလို့လာလို့ရတာ သေချာတယ်နော်”

“သေချာပါတယ် မမဧကရီ။ လမ်းက အဆင်ပြေသွားပါပြီ”

“ဒါဆို သွားမယ်”

စက်လှေဂိတ်ဆင်းရာမှာ တံတားမရှိပါ။ နွဲအမာတွေ ပေါ်ကနေ တက်ရတာ။ အခန့်မသင့်လို့ မာတယ်ထင်ပြီး နင်းလိုက်မှ ပျော့ကျသွားကာ နွဲနစ်တာမျိုးလည်းရှိသည်။

စက်လှေသမားမှာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ လမ်းပြရသည်။ မြန်မာပြည်မှာ အလုပ်အကိုင် ရှားပါးတော့ သူဌေးနဲ့

ဝန်ထမ်းကြားမှာ ရိုသေလေးစားမှုထက်ပိုတဲ့ ကြောက်ရွံ့မှုမျိုးရှိနေသည်။

တစ်ခုခု အဆင်မပြေရင် အလုပ်ဖြုတ်ခံရမှာ ကြောက်တဲ့ ခံစားမှုက ဝန်ထမ်းအများစုမှာ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ အလုပ်ဖြုတ်သွားရင် နောက်ထပ်အဆင်ပြေတဲ့အလုပ် ပြန်ရဖို့က မလွယ်ဘူးလေ။

စက်လှေပေါ်ရောက်ပြီး ကမ်းကရွာကာစမှာပဲ လှိုင်းတစ်ချက် ပုတ်လိုက်သဖြင့် လှေက ဘယ်ညာယိမ်းသွားသည်။

“ဟဲ့ ... သေချာလုပ်ပါဟယ်”

“ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ လှိုင်းပုတ်သွားလို့ပါ မဧကရီ။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“ဟင်း ... လေယာဉ်နဲ့ သွားလို့ရရင်တောင် သွားချင်တယ်တကယ်။ ရဟတ်ယာဉ်ရပ်ဖို့နေရာ မရှိလို့”

လှေသမားက သူမ မမြင်အောင် မဲ့သည်။ နွယ်နွယ် ထွန်းကလည်း စိတ်ထဲကနေ မဲ့သည်။

ခင်သီရိက လှမ်းမြင်နေရတဲ့ သစ်တင်တဲ့သင်္ဘောတွေ၊ စဉ်အိုးကြီးတွေ တင်ထားတဲ့ ရွက်သင်္ဘောကြီးတွေကို ဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်။ မြစ်ကမ်းဘက်တွေကို ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်နဲ့ သဘောကျနေသည်။

နွယ်နွယ်ကတော့ တစ်ဖက်ကမ်းမှာ အဆင်ပြေဖို့ပဲ ဆုတောင်းမိသည်။ သူ့ဌေးမကိုယ်တိုင် ပါလာတဲ့ ခရီးစဉ်မို့ တကယ်ခေါင်းကျိန်းပါသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းရောက်တော့ လှေပေါ်အတက်ကို သေချာစွဲတင်ရသေးသည်။ ခင်သီရိက ကမ်းနားမှာ ရေချိုးနေကြသော မိသားစုကို သဘောကျနေသေးသည်။

သူမတို့စက်လှေ လာတာမြင်တာနဲ့ ဟိုတယ်က ပါဂျဲရီးက အဆင်သင့် ထိုးစိုက်ပေးထားသည်။ air-con ပါအဆင်သင့် ဖွင့်ထားပေးပြီးသား။ ကားပေါ်တက်တာနဲ့ အေးနေအောင်လို့လေ။ ဧကရီစိန်ပွင့် ပါလာတာမို့ ပိုသတိထားနေရသည်။ ပုံမှန်ဆို ရင်လည်း ဧည့်သည်တွေကို သေသေချာချာ ဂရုစိုက်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ဌေးမပါလာတာ ကြောက်စိတ်ကြီးတွေနဲ့ သတိထားနေကြတာ။

တောင်ပေါ်တက်တက်ချင်း ကုန်းအတက်မှာ ကားက နှံတစ်ချက် နစ်သွားသေးသည်။ ရိုးရိုးဂီယာနဲ့ရုန်းတာ မရသဖြင့် ဂီယာချိန်းပြီး မနည်းရုန်းထွက်ရသည်။

“ဆက်တက်လို့ ရပါမလား”

“ရပါတယ် မမဧကရီ။ ရှေ့တောက်လျှောက်က လမ်းကောင်းသွားပါပြီ”

တန်ကြည့်တောင်ကြောတစ်လျှောက်မှာ သဘာဝဓာတ်ငွေ့တူးဖော်သည့် လုပ်ငန်းတွေ တွေ့ရသည်။ တချို့နေရာတွေမှာ ဆေးလိပ်မသောက်ရဟု တားမြစ်ထားသော သတိပေးဆိုင်ဘုတ်တွေတောင် တွေ့ရသည်။ ကားလမ်းက အတက်မတ်ပြီး အချိုးအကွေ့ ကြမ်းလွန်းသည်။ အရှိန်နဲ့ တက်ရတာမို့ ကားက ယိမ်းထိုးနေသည်။ ကားလမ်းဘေး တောင်စောင်းတစ်လျှောက်မှာ ရှားစောင်းလက်ပတ်ပင်တွေကို အလှေကျပေါက်နေတာ တွေ့

www.burmeseclassic.com

ရ၏။ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင် နီးနီးလေးလိုလို ရောက်တော့မလိုလိုနဲ့ တော်တော်တက်ရသည်။

ဖေတီတော်ခြေရင်း ကားပျံခံကနေ ရင်ပြင်တော် ပေါ်သို့ စောင်းတန်းတွေကတစ်ဆင့် ခြေလျင်ထပ်တက်ရသေး သည်။

စက်လှေတစ်တန်း၊ ကားတစ်တန်းနဲ့ တက်ခဲ့ရသမျှ ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရောက်ရုံနဲ့ အမောပြေသွား၏။

တန့်ကြည့်တောင်စွယ်တော်ရှင်မြတ်ကို ဖူးမြော်နေ စဉ်မှာပဲ နေခြည်နွေးတို့က လင်းလက်စွာ။

ရင်ပြင်ပေါ်က လှမ်းမြင်ရတဲ့ ဧရာဝတီရွှေခင်းက လည်း မက်လောက်စရာ။

ဗူးဘုရားဘက်မှ ပုဂံနေဝင်ချိန်ကိုကြည့်ရင် နေလုံး ကြီးသည် တန့်ကြည့်တောင်အောက်သို့ ၎င်းလျှိုးသွားသည်ဖြစ်ရာ ပုဂံ(SunSet)ရှုခင်းတွင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတို့ အကြိုက်ဆုံးဖြစ် သည်။

တန့်ကြည့်တောင်သည် ပခုက္ကူမြို့နယ်ထဲတွင်ပါဝင် သည်။ တန့်ကြည့်တောင်ပေါ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဒေသစာရိ ကြွချီတော်မူလာစဉ် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ လှမ်းမြင်ရသော နေရာ သည် နောင်တစ်ချိန် ပေါက္ကံ့ရွှေပြည် ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်။ တောင်ပေါ်မှ တန့်ကြည့်၍ ဗျာဒိတ် ဆေးတော်မူသော ထိုတောင်အား တန့်ကြည့်တောင်ဟုတွင်သည်။

ခင်သီရိကတော့ အရမ်းကို သဘောကျနေသည်။ ဧရာဝတီကလည်း နေရောင်အောက်မှာ လက်လက် ဘောက်နေပြီ။

ဟိုတယ်ကို ပြန်ရောက်တာနဲ့ ခင်သီရိက နွယ်ကို မနက်ဖြန်မှ တွေ့မည်ဟု ပြောကာ သူမအခန်းထဲ ဝင်နားသွားသည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်က သူမကိုယ်ပိုင်ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ရန်ကုန်ကို ပြန်သွားပြီ။

နွယ်လည်း ခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။ အိမ်ပြန်ပို့ပေးဖို့ ဖယ်ရီကား စောင့်နေပြီ။

ကိုဘုန်းကတော့ အဆင်သင့် စောင့်နေရဦးမည်။ ခွင်သီရိ အပြင်ထွက်ချင်ရင် ကိုဘုန်းရှိမှ ဖြစ်မှာလေ။ ထွက်ချင်မှ ထွက်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ထွက်မယ်ဆိုရင် သူ အဆင်သင့်ရှိမှပေါ့။

“ကိုဘုန်း ... နွယ်ပြန်ပြီ”

“အင်း ... အင်း ... ကိုကို ညကျရင် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

တကယ်တော့ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်နဲ့ နွယ်နွယ်တို့ ချစ်သူတွေပါ။ ရန်ကုန်သား ကိုဘုန်းက ပုဂံသူညိုချောလေး နွယ်တို့ အမြတ်တနိုး ချစ်ရှာသည်။ ဖြူစင်ရိုးသား ပွင့်လင်းတဲ့ သနပ်ခါးပျိုဖြူလေးက အေးချမ်းစွာ လှတာမို့ ကိုဘုန်းက စွဲမက်ရတာပါ။

နွယ်က ကိုဘုန်းပဲ ခေါ်ပေမယ့် ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်တို့ကတော့ ကိုကိုက တစ်ပြားသားမှ မလျှော့။

ထိုညက ခင်သီရိက အပြင်မထွက်တော့။ ဒင်နာဘောင် အပြင်မှာထွက်မစား။ အခန်းထဲ ပို့ပေးရသည်။ ဘုန်းထွင်က ကုမ္ပဏီကပေးထားသော အဆောင်မှာ နေတာပါ။ အဆောင်ရောက်တာနဲ့ နွယ်ဆီ ဖုန်းဆက်ရသည်။

“နွယ်လေး”

“ကိုဘုန်းရယ် ... ဒီနေ့ လူမပင်ပန်းဘူး၊ စိတ်ပင်ပန်းလို့ သေမှာ သိလား”

“အဆင်ပြေတယ်မို့လား”

www.burmeseclassic.com

“ပြေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဧည့်သည်ကို အကြော်ဝယ်ကျွေးမိ
လို့ ဘောစိမက ဆူသွားတယ်။ ကြောက်လိုက်တာ”

“နွယ်လေးကလည်းကွာ။ ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိဘူး။
လူလူချင်း ဘာလို့ ဒီလောက်ကြောက်နေတာလဲ။ ကိုယ်က
သူ့လစား။ သူ့အလုပ်ကို တာဝန်ကျေအောင်လုပ်ပေးရင်
ပြီးတာပဲ။ ဘာမှ အလကားနေရင်း ကြောက်စရာမလို
ဘူး”

“ကိုဘုန်းက သတ္တိကောင်းတယ်နော်။ နွယ်က အဲဒါကြောင့်
အားကိုးတာ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို တာဝန်ကျေဖို့ပဲလိုတာ။
တာဝန်ကျေရင် ပြီးတာပဲ။ အလကားနေရင်း ကြောက်နေ
စရာ မလိုပါဘူး။ သူ့အလုပ်မှာ အဆင်မပြေရင် နောက်
အလုပ် ပြောင်းလုပ်ရပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာလို့မှန်းမသိဘူး။
ကြောက်နေတာ”

“နွယ်လေးကို သနားပြီး ပိုပိုချစ်နေရတာ။ ဘာမဆိုကြောက်
နေတာပဲ။ ကိုကိုရှိတယ်။ နွယ်လေး အလုပ်မလုပ်လည်း
ကိုကို ရှာကျွေးနိုင်တယ်။ ပူမနေနဲ့”

“နွယ်လည်း အားကိုးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘဲ
တော့ မနေနိုင်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ပုဂံသမိုင်းကို သိထားတဲ့
ပုဂံသူဆိုတော့ ဧည့်သည်မြင်တိုင်း ရှင်းပြချင်နေတာ။ ပုဂံ
ဆိုတာ ဘယ်လောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ မဟာပုဂံဆို
တာကို ကမ္ဘာက သိစေချင်တာ။ အဲဒါကြောင့် နိုင်ငံခြား
သားတွေကို သေချာရှင်းပြချင်တာ”

“ကိုကို သိပါတယ် ပုဂံသူရယ်”

“ဒီနေ့ သူဌေးမပါလာတော့ တကယ် စိတ်ဖိစီးမှုများတယ်
သိလား”

“ထားလိုက်ပါကွာ။ ကိုယ်အမှားမလုပ်ရင် ဘာမှကြောက်
စရာ မလိုဘူး။ အမှားရှိရင်တောင် ဖြေရှင်းလို့ရတာပဲ”

“ဒါတောင် ကိုဘုန်းပါလို့ အားရှိတာ။ တခြားဒရိုင်ဘာနဲ့ဆို
ပိုအားငယ်မှာ”

www.burmeseclassic.com

“ပုဂံသူဆိုတာ သွေးမကြောင်ရဘူးလေကွာ”
 “ပြောတော့ ကိုဘုန်းရေ”
 “ချစ်နွယ်”
 “ရှင်”
 “ကိုကိုတော့ ပုဂံသူကိုရော ပုန်းရည်ကြီးကိုပါ စွဲနေပြီ”
 “မနက်ဖြန် သုပ်ခဲမယ်လေ”
 “အင်း ... များများသုပ်ခဲ”
 “အရမ်းလည်း မစားနဲ့။ ဗိုက်ပွပြီး လေထနေဦးမယ်”
 “ဒီစဉ်သည် ပြန်သွားမှ အေးဆေးတွေ့ရမယ် ထင်တယ်
 နော် ချစ်”
 “သူက တစ်လတောင်နေမှာ။ ဒါပေမဲ့ ကားပေါ်မှာတွေ့
 နေရတာပဲ ကိုဘုန်းရယ်”
 “air-con ကားပေါ်မှာ ချစ်ချစ်ရဲ့သနပ်ခါးနဲ့လေးက လာ
 ကလိတယ်ကွာ”
 “ဟွန့် ... ကိုဘုန်းနော်”

“ပြောရင်းနဲ့ လွမ်းလာပြီကွာ။ လာနမ်းပစ်ချင်လိုက်တာ
 နော်”
 “ကိုဘုန်းနော်”
 “သနပ်ခါးကို ပြောတာပါကွာ ... ဟီး ဟီး”
 “နေဦး ... နွယ်လိမ်းတဲ့ သနပ်ခါးတုံးကြီး ကိုဘုန်းကို
 ပေးထားမယ် ... နိ ခိ”
 “ဪ ချစ်သူတို့ဘာဝ ကြည်နူးစရာလေးတွေပေါ့

လေ။

သူဌေးမ ပြန်သွားတော့ ဘုန်းထွဋ်ရော နွယ်ပါ
အလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်ဖိစီးမှု တော်တော်လျော့သွားသည်။ အလုပ်
တိုင်းမှာ စိတ်ဖိစီးမှု မရှိဘူးလား ဆိုရင်တော့ ရှိတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့
ရှိသင့်တာထက် ပိုရင်တော့ မကောင်းဘူးပေါ့။

ဘုန်းထွဋ်က ကားမောင်းပို့ရုံတင်။ နွယ်က Guide
ဆိုတော့ ပိုပင်ပန်းသည်။ ပြီးတော့ ခင်သီရိက အလည်သက်သက်
လာတဲ့ ဧည့်သည်မဟုတ်။ သေသေချာချာ စူးစမ်းလေ့လာဖို့
အတွက်လာတဲ့ အရှေ့တောင်အာရှသမိုင်းဆရာမ။ စစ်စစ်ပေါက်
ပေါက် ရှာရှာဖွေဖွေလည်း မေးတတ်သည်။

နွယ်တောင် တစ်နေ့ တစ်နေ့ အိမ်ပြန်ရောက်ရင်
စာတွေ ပြန်ဖတ်ရသည်။

ဒါတောင် နွယ်တစ်ယောက် ပုဂံမှာမွေးပြီး ပုဂံနဲ့
တစ်သားတည်းကျနေတဲ့ ပုဂံသူဖို့လို့။ တခြား Guide သာဆိုရင်
မလွယ်ပါ။

ခင်သီရိက ဇွဲကောင်းသည်။ အချိန်ကို နည်းနည်းမှ
အလဟဿ အဖြစ်မခံ။ တစ်ချိန်လုံး စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာသည်။
မေးမြန်းသည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ကြာလာတော့ ခင်သီရိက ဘာမှ
မဖြစ်။

နွယ် ဒေါင်းတော့သည်။
နွယ် ဖျားပြီး လုံးဝမထူချင်ပေမယ့် ဆေးသောက်
ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။

“မင်း တော်တော်နေမကောင်း ဖြစ်နေတာပဲ နွယ်၊ နား
လိုက်ပါလား၊ တော်ကြာ မင်းရဲ့နမိုးနီးယားက တို့ကိုပါ
ကူးဦးမယ်။ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကလည်း Guide လုပ်နိုင်
တယ်မို့လား။ တို့ သူနဲ့ပဲ သွားလိုက်မယ်”

www.burmeseclassic.com

နွယ် စောဒကတက်လို့ မရ။ ခင်သီရိက နွယ်ဆီက
အဖျားကူးမှာ ကြောက်နေတာကိုး။

ဘုန်းထွဋ်နဲ့ပဲ သွားသည်။ နွယ်ကလည်း ပြန်ကျွေး
ရလို့ ကျေးဇူးတောင် တင်ပါသေးသည်။

ကိုဘုန်းကလည်း အရမ်း တော်တဲ့ ပုဂံစပါယ်ရှယ်
လစ် Guide တစ်ယောက်ပဲလေ။ အဆင် ပြေမှာပါ။ တကယ်ဆို
ခင်သီရိနဲ့ မိန်းမသားချင်း အဖော်ရအောင်လို့သာ သူဌေးက နွယ်
ကို ထည့်ခိုင်းတာ။ ကိုဘုန်းနဲ့ပဲသွားလည်း အဆင်ပြေပါသည်။

နွယ် အိမ်ပြန်ပြီး ဆေးသောက်ကာ အိပ်ပစ်လိုက်
သည်။

ဘုန်းထွဋ်နဲ့ ခင်သီရိလည်း အဆင်ပြေပါသည်။
ခင်သီရိမေးသမျှ ဘုန်းထွဋ်က အကုန်ရှင်းပြသည်။

ဘုန်းထွဋ်ရဲ့အားသာချက်က စကားပြောရာတွင်
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းအောင် ပြောတတ်၏။

စကားလုံးအထား အသိုလှသည်။

ပြီးတော့ ပြောတဲ့အက်ရှင်က မု(ဒ်)ပါသည်။

ရုပ်ရည်ကလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိတော့ ခင်သီရိက
ဘုန်းထွဋ်ကိုသဘော ကျနေသည်။

ဝေပုဒ်စာ၊ နှစ်ပြုစုပေးအောင်၊ မိတ်ဆက်စာများ ပေးပို့ပါလျှင်
အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၈)၊ ဇေယျဝတီလမ်း(ဗဟိုလမ်း)၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ သို့
ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

နွယ် သုံးရက်လောက် နားလိုက်ရသည်။ နွယ်ပြန်
ကောင်းလို့ အလုပ်ပြန်ဆင်းတော့လည်း နွယ်နဲ့အတူ ကိုဘုန်းကို
ပါ ခင်သီရိက Guide ခေါ်သည်။ အရင်လို ဒေရိုင်ဘာသက်သက်
မဟုတ်တော့ဘဲ ဘုရားတွေရောက်ရင် အတူလိုက်ရှင်းပြခိုင်းသည်။
တစ်ခါတလေ နွယ်တောင် ဘေးရောက်ကာ အပိုသက်သက်ကြီး
ဖြစ်နေသည်။

ခင်သီရိက ကိုဘုန်းကို ပိုသဘောကျသည်။ နွယ်
ကတော့ စိတ်ထဲမထားပါ။ နွယ် သက်သာသဖြင့် သဘောတောင်
ကျသေး။ ပြီးတော့ အရင်က ကိုဘုန်းက ကားပေါ်ကျန်ခဲ့ရာက
နေ ခုလို ဘုရားပေါ် အတူပါလာတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့။ ထို့
အတွက် ဝမ်းသာရသည်။

ဘုန်းထွင်ကလည်း ထို့အတူပင်။ အလုပ်လုပ်ရင်း
နွယ်မျက်နှာလေး မကြာခဏ ခိုးငေးခွင့်ရသဖြင့် အဆင်ပြေနေပါ
သည်။

စွယ်တော်လေးဆူကို တစ်နေ့တည်း ဖူးရသလို
ပြည့်ငါးပြည့်ကိုလည်း တစ်ရက်တည်းဖူးရသည်။ ပြည့်ငါးပြည့်
ဆိုသည်မှာ အနော်ရထာမင်းကြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့်
ဘုရားငါးဆူကို ခေါ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်အောင် ပြည့်ငါးပြည့်
ဘုရားဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင် ပြည့်ငါးပြည့် ဘုရားငါးဆူမှာ ...

- ၁။ ဓမ္မရာဇကဘုရား တောင်ဘက်မုခ်ရှိ ဆုတောင်းပြည့်
ဘုရား။
- ၂။ ဓမ္မရာဇကဘုရားဝန်း အတွင်း အရှေ့ဘက်မုခ်ရှိ
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား။
- ၃။ လောကနန္ဒာဘုရားဝန်း အတွင်း အရှေ့ဘက်မုခ်ရှိ
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား။

www.burmeseclassic.com

၄။ တာမဏီသိမ်တော်ဘုရား အတွင်းရှိ ဆုတောင်းပြည့်
ဘုရား။

၅။ ရွှေဆံတော်ဘုရား အရှေ့ဘက်ရှိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား။
တို့ ဖြစ်သည်။

ထိုဘုရားငါးဆူမှာ မိုးရွာရင်တော့ တာမဏီသိမ်
တော် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားသို့ သွားသည့်လမ်းမှာ သိပ်မကောင်း
ပါ။ မိုးရွာရင် လမ်းပျက်သည်။ မြေသားလမ်းဖြစ်ပြီး ကားအဝင်
အထွက်များသဖြင့် မိုးရွာရင် ကတ္တရာလမ်းရှိသည့်နေရာမှ လမ်း
ဆင်းလျှောက်ရ၏။ လမ်းကလည်း ရွှံ့နွံလမ်းပါ။ ဘုရားဖူးတွေ
မှာ ရွံ့ဗွက်အပေခံပြီး သွားကြပါသည်။ ဘုရားဖူးရဖို့သာ အဓိက
လေ။ ဘုရားဖူးများသော အထင်ကရဘုရားသို့ သွားရာလမ်းကို
လမ်းကောင်းကောင်း ခင်းပေးသင့်ပါသည်။

သူတို့သွားသည့်အချိန်လည်း မိုးရွာနေသဖြင့် လမ်း
မကောင်းပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကားတော့ ဝင်လိုရသေးသည်။
အဝင်ကတော့ ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူဖြူနဲ့ ဝင်သွားပါသည်။ ပြန်ထွက်

တော့ ကတ္တရာလမ်းအထွက်တည့်တည့်မှာ Express ကားကြီး
တစ်စီးက ပိတ်ရပ်ထားသည်။ ထိုကားကြီးက လမ်းအထွက်ပေါက်
ကိုဖယ်ပြီးမရပ်ဘဲ တည့်တည့်ကြီးကို ပိတ်ရပ်ထားသည်။ ကားကို
မဖယ်ခိုင်းဘဲ သူတို့ကားက ဘေးကနေ ပတ်အထွက် ဗွက်နစ်
တော့တာပဲ။ ကားက ဘယ်ဂီယာနဲ့မှကို မရုန်းတော့ဘဲ နစ်ပြီးရင်း
နစ်နေသည်။

“နွယ် ဆင်းတွန်းပေးမယ် ကိုဘုန်း”

“ကျွန်မလည်း တွန်းပေးမယ်”

“အို ... မခင်သီရိ မဆင်းပါနဲ့၊ အောက်မှာ နွံတော်တော်
ထူတယ်”

“ရပါတယ်၊ ကျွန်မတို့မှ ဆင်းမတွန်းရင် ဘယ်ရုန်းလို့
ရမလဲ”

မိန်းမသားနှစ်ယောက် ကားတွန်းနေတာကို Express
ဆီမှ ယောက်ျားသားတွေက ကြည့်ကောင်းနေကြသည်။ မိန်းမ
သားနှစ်ယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်က နိုင်ငံခြားသူ။ Express

ပေါ်မှ ယောက်ျားရင်းမကြီးတွေက မြန်မာ့စိတ်ထားကို ပျစ်ပျစ် နှစ်နှစ် လှစ်ဟပြနေကြသည်။

ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ပုဂံသား ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကမနေ သာဘဲ ရပ်ကာ ဆင်းကူတွန်းပေး၏။ ဆိုင်ကယ်စီးသူနှစ်ယောက် က ယောက်ျားသားတွေဆိုတော့ အားပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ကားက မရွေ။

“ဘီးနှစ်နေတာဗျ။ နွံချောက်ထဲကို ကျနေတာ။ သစ်သား ချောင်းတစ်ချောင်းလောက် ရှာလိုက်ဦးမယ်။ ဒီတိုင်းဆိုရင် တော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူတို့ဘာသာ လိုက်ရှာတော့ ဝါးလုံးပိုင်းတစ်ပိုင်း ရလာသည်။ ထိုဝါးလုံးပိုင်းကို တုံးခဲပြီးတွန်း တင်မှ ရသွားတော့သည်။

ကားလွတ်လာတာတောင် ကားကြီးက လမ်းပိတ် ထားဆဲ။ ထွက်ပေါက်နဲ့ လွတ်ရာကို ရွှေ့ခိုင်းတော့ မကြည့်သလိုလို ကြည့်သေးသည်။

ဘုန်းထွဋ် စိတ်တွေတိုနေသည်။ ခင်သီရိကိုလည်း အားတွေနာသည်။ ခင်သီရိရဲ့ခြေထောက်တွေလည်း ဗွက်တွေလူး လို့။ နီးနီးနားနားမှာ ဆေးစရာလည်း ရေရှာမရ။ ဗွက်တွေချည်းပဲ။ လမ်းသွားရင်း ဈေးဆိုင်လေးတစ်ခုမှာ အကူအညီ တောင်းကာ ခြေထောက်ကို ရေဝင်ဆေးရသည်။

ခင်သီရိ တစ်ယောက် Express ကားပေါ်မှ မြန်မာ အမျိုးသားတို့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မမှတ်သွားပါစေနဲ့ဟု ဆုတောင်းမိ ၏။

“ကျွန်မ မျှော်စင်မှာ ကိုဘုန်းနဲ့ နွယ်ကို ညနေစာကျွေး
ချင်တယ်။ dinner”

“မစားတော့ပါဘူး မခင်သီရိ။ ကျွန်တော်တို့က ဧည့်သည်
နဲ့အတူ စားခွင့်မရှိပါဘူး။”

“ရှင်တို့ကလည်းလေ။ ဘာမှခေါ်ကျွေးလို့ မရဘူး။”

“ဒါ ကျွန်တော်တို့အတွက် သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်း
မို့လို့ပါ။”

“စကားမစပ် ရှင်တို့ပို့ပေးတဲ့ ကန်တော်ကြီးမြန်မာထမင်း
ဟင်းဘူဖေးဆိုင်က စားလို့ကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ
ပုန်းရည်ကြီး ကြိုက်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သဘောကျလို့ ဝမ်းသာပါတယ်”

“ပုန်းရည်ကြီးအမှုန့်ထုပ် အခြောက်ထုပ်ကို ကျွန်မပိုကို
သယ်သွားမယ်။ ကျွန်မမိသားစုနဲ့ ကျွန်မကျောင်းသားတွေ
ကို ကျွေးချင်လို့”

“ခုလို မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအစာကို သဘောကျတာကို
လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“မြန်မာပြည်က ပုဂံမြို့တော်နဲ့ ပုဂံက မြန်မာအစားအစာ
တွေ အရမ်းလိုက်ဖက်တယ်။ ပြီးတော့ ရှင်တို့ပြောသလို
ကျွန်မ လက်ညှိုးနဲ့ ထိုးကြည့်တယ်။ တကယ် လက်ညှိုး
ထိုးမလွဲ ဘုရားတွေရှိတယ်။ ဒါ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒီတစ်နေရာ
ပဲ ရှိမယ်ထင်တယ်။ ဒီလိုဖြစ်အောင် တကူးတက ဖန်တီး
ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘဲ ဒီလိုအမွေအနှစ်တွေ ကျန်နေတာ
သိပ်ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းတယ်၊ ရှင်တို့နိုင်ငံအတွက် ပုဂံဟာ
ရွှေတွင်းကြီးပါပဲ”

သူတို့ထက် ခင်သီရိက ပိုစကားကြွယ်နေပါသေး

www.burmeseclassic.com

ခင်သီရိက မြန်မာလုံချည်ကို ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ဝတ်တတ်ပါသေးသည်။ ပုဂံမှာနေတဲ့တစ်လျှောက် သူမ လုံချည်ပဲ ဝတ်သည်။ သနပ်ခါးလည်း လူးသည်။ သူမရုပ်ရည်က မြန်မာလုံးဝမဆန်သော မျက်လုံးပြာပြာ၊ နှာခေါင်းချွန်ချွန်၊ ဆံပင်ရွှေအို ရောင်တောက်တောက်၊ အသားက ဖြူလွန်းပြီး နီစပ်စပ်တောင် ဖြစ်နေသေးသည်။ ခုလို နိုင်ငံခြားသူတစ်ယောက်ကို သနပ်ခါးနဲ့ လုံချည်နဲ့ တွေ့ရသဖြင့် ခင်သီရိနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ကြတဲ့ ဘုရားဖူးတွေလည်းရှိသည်။ ခင်သီရိကလည်း သူနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်တာကို သဘောကျ ကျေနပ်သည်။

သူမက သူမအကြောင်းတွေလည်း ပြောပြ၏။

“ကျွန်မက ဩစတြေးလျနိုင်ငံသား စစ်စစ်ပါ။ ဒါဝေခဲ ကျွန်မ ဘာသာစကား အတော်များများကို တတ်တယ်။ ပြီးတော့ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံ တော်တော်များများကို လည်း ခုလိုလိုက်ပြီး လေ့လာဖူးတယ်။ ဘယ်နိုင်ငံပဲသွားသွား ကျွန်မက ဂျပန်ရောက်ရင် ဂျပန်နာမည်။ ထိုင်းရောက်

ရင် ထိုင်းနာမည်ပဲသုံးတယ်။ ခင်သီရိဆိုတာ ကျက်သရေ ရှိသော မိန်းမပျိုပေါ့နော်။ ကျွန်မရဲ့မူရင်းဩစတြေးလျ နာမည်ကလည်း ကျက်သရေရှိသော မိန်းမပျိုလို့ အဓိပ္ပာယ် ရတယ်လေ”

ခင်သီရိ ရှင်းပြတာကို ကိုဘုန်းနဲ့ နွယ်တို့ သဘော ကျနေကြသည်။

ဆရာမပီပီ ခင်သီရိ စကားပြောတာကလည်း နားဆောင်လို့ ကောင်းပါသည်။

ဝါကျစီတာလှသည်။ ခင်သီရိသည် သူမရဲ့အလုပ်အတွက် အာရုံစူးစိုက်မှုကောင်းသည်။

နေ့လယ်ဘက်မှာ အပြင်ထွက် လေ့လာရေးလုပ်ပြီး ညဘက်ကျရင် စာတမ်းရေးသည်။

သူမရဲ့ရည်ရွယ်ချက်က အတော်ဆုံး သမိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့။ သူမဟာ အရမ်းကို ထက်မြက်သော မိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူမထက်မြက်တာက ကိုယ့်ခူးကိုယ်ချွန် ထက်မြက်
တာမျိုးပါ။ ဧကရီစိန်ပွင့်လို မိဘငွေကြေးပေါ် မှီခိုပြီး ထက်မြက်
တာ မဟုတ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုဘုန်းရော နွယ်ပါ ခင်သီရိကို
လေးစားအားကျနေကြသည်။

ခင်သီရိကို ပုပ္ပားတောင် လိုက်မို့ပေးတော့ လမ်း
မှာ ထန်းရည်ချို ဝင်တိုက်လိုက်သည်။ သူမလိုပဲ နိုင်ငံခြားသား
အတော်များများလည်း ထန်းရည်ချိုသောက်ကြသည်။

ထန်းရည်ကနေ ထန်းလျက်ချက်ပုံ အဆင့်ဆင့်ကို
ရှင်းပြတော့လည်း သေချာမှတ်သားနေသည်။ နွယ်က ပုပ္ပားတောင်
မြေရောက်တော့ စကားဝါပန်းတွေဝယ်ကာ သူမခေါင်းမှာပန်သည်။
နွယ် ပန်တာတွေ့တော့ ခင်သီရိကပါ လိုက်ပန်သည်။

မျောက်တွေကိုလည်း ချစ်ခင်နေသေးသည်။ ဘုရား
ဖူးနည်းသည် အတော်များများက မျောက်တွေကို ကြောက်ကြ
သည်။ ခင်သီရိကတော့ မျောက်တွေကို ချစ်သည်။ သူမပေါ်
တုတ်တက်တဲ့မျောက်ကို ဖက်တောင်ထားလိုက်သေး၏။

“သနားပါတယ်၊ သူတို့က တောထဲက မျောက်တွေနဲ့မတူဘူး။ သူတို့က လူတွေကျွေးမှ စားရတာဆိုတော့ အတင်းလိုက်တောင်းတာပေါ့”

ခင်သီရိရဲ့နှလုံးသားကို လှစ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။

နွယ်နဲ့ ကိုဘုန်းက ပုပ္ပားတောင်ကို တက်နေကြဆိုတော့ မပင်ပန်း။ ခင်သီရိကလည်း သက်လုံကောင်းပါသည်။ လှေကားထစ်ပေါင်းများစွာကို ခဏလေးနဲ့ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည်။

ပုပ္ပားတောင်တစ်ဝိုက်ကို အလယ်ပိုင်းဒေသ စိမ်းလန်းစိုပြည်ရေး အိုအေစစ်အဖြစ် ပြုလုပ်ထားတာမို့ ပုပ္ပားတောင်တက်လမ်းတစ်လျှောက် မြင်ရတဲ့ ရှုခင်းတွေကို စိုပြည်စိမ်းလန်းသာယာအေးချမ်းလှသည်။ ခင်သီရိရဲ့ ကင်မရာလေးက မီးတဖျပ်ဖျပ်။

view ပြိုင်တွေမှာလည်း အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်သည်။

ကိုဘုန်းက သူမကို ပုပ္ပားတောင်ရဲ့ ရာဇဝင်ကို ရှင်းပြသည်။

သူမက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်လို့။ သူမက စကားဝါပန်း ထည့်ထားသော ပုလင်းလေးတွေကိုလည်း စိတ်ဝင်စားနေသဖြင့် ရှင်းပြရသေးသည်။

ဇီဝေါပန်းတွေကို ကျောက်ချဉ်ရည်ထည့်ထားသော ပုလင်းထဲ ထည့်စိမ်ကာ အဖုံးကို လုံအောင်ပိတ်ထားရင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံရပါသည်။ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ လေမလုံတော့ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပန်းတွေ ချက်ချင်းမည်းသွားမှာ ဖြစ်သည်။

သူမက အရာအားလုံးကို စိတ်ဝင်စားနေသည်။ ပြဿနာက ပြန်အဆင်းမှာ ဖြစ်တာပါ။ ပြန်ဆင်းလို့ တောင်ခြေချောက်ကုန်းနီး နှစ်ကွေ့လောက်မှာ မျောက်တွေကို ရုတ်တရက် ရောင်ရင်း ခြေခေါက်လဲတော့သည်။

“မခင်သီရိ”

“ဟာ ... မခင်သီရိ လဲပြီ”

ခြေခေါက်လဲတာမို့ ခြေသပွတ်တိုင် လည်သလို ခြစ်သွားသည်။ အနားရှိ ခရီးသွားအဘိုးကြီးတစ်ယောက်က ...

www.burmeseclassic.com

“ခဏလေး ... အဘလုပ်ပေးမယ်၊ ဒါမျိုးက ခြေထောက်ကို ရုတ်တရက် ဆွဲတည့်လိုက်ရင် ကောင်းသွားမှာ၊ အဘက အကြောပြင်ဆရာပါ”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ခင်သီရိ ခြေထောက်ကိုကိုင်ကာ ဆတ်ခနဲ ပြန်တည့်ပေးလိုက်သည်။

“ရပြီ၊ လောလောဆယ်တော့ ဒီခြေထောက်ကို ထောက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။ သူ့ကို ပွေ့ခေါ်သွားလိုက်။ အဲ ... အိမ်ရောက်ရင် ဆေးပူလေးလိမ်းပြီး ပတ်တီးစည်းထားလိုက်၊ သန်ဘက်ခါဆို ကောင်းသွားလိမ့်မယ်”

ပြောပြီးတာနဲ့ အဘကြီးက တောင်ပေါ်ကို လှစ်ခနဲ တက်သွားသည်။ ခင်သီရိက ...

“ကျေးဇူးတင်စကားတောင် မပြောလိုက်ရဘူး”

ကိုဘုန်းက ...

“ကျွန်တော် ပွေ့လိုက်မယ်နော် မခင်သီရိ”

“အားနာလိုက်တာ ကိုဘုန်းရယ်”

“ရပါတယ်၊ ဟိုတယ်မြန်မြန်ပြန်ပြီး ဆေးလိမ်းဖို့လိုတယ်”

“ကားထဲမှာ ဆေးသေတ္တာပါတယ် ကိုဘုန်း၊ ဆေးသေတ္တာထဲမှာ ပတ်တီးရော ကတ်ကြေးပါ ပါတယ်။ နွယ်မှာ ပရတ်ဆီ ပါလာတယ်။ ကားထဲရောက်တာနဲ့ လိမ်းလိုက်မယ်။ မခင်သီရိကို မြန်မြန်ပွေ့ခေါ်ခွဲ”

“ကျွန်မ ကိုယ့်ဘာသာ လျှောက်ပါမယ်”

“ခြေထောက် ပြန်ဆိုးသွားမှာ စိုးလို့ပါ မခင်သီရိ အားမနာပါနဲ့”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုဘုန်းက ပွေ့ချီလိုက်သည်။ နိုင်ငံခြားသူက ဒေါင်ရော ဝိတ်ရော ရှိတာမို့ ချီရတာ သိပ်တော့ မသက်သာ။ တောင်ခြေရောက်ကာနီးမှ ဖြစ်လို့သာ တော်တော့သည်။

ကိုဘုန်းကတော့ ဝတ္တရားအရပါ။ ဒါပေမဲ့ ခင်သီရိမှာ ရင်တွေ့ခွန်နေသည်။ အတွေ့အကြုံမရှိတာတော့ မဟုတ်ပါ။ သူမမှာ ချစ်သူအဆင့် မရောက်သေးပေမယ့် ယောက်ျားလေးသူငယ်

www.burmeseclassic.com

ချင်းတော့ များစွာရှိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှ ရင်မခုန်ဘူးခဲ။
ခုတော့ ရင်ခုန်သံတွေက ကျယ်လောင်လွန်းလှ၏။ သူ ကြားသွား
မှာတောင် စိုးရိမ်မိပါရဲ့။

နွယ်နဲ့ ကိုဘုန်း စိတ်သဘောထား ရိုးသားကာ
ခင်သီရိ ခြေထောက် ထိသွားတာကို အရမ်းစိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
ကြချိန်မှာ ခင်သီရိက ကိုဘုန်းကို ရင်ခုန်သွားတာ သိရင်။

“ဘာ ... ဘာပြောတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ငါ့ခြေထောက် ထိသွားတယ်”

“Guide နဲ့ ဒါရိုက်ဘာက မင်းကို ဂရုမစိုက်ဘူးလား”

“သူတို့ အရမ်းဂရုမစိုက်ပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ဟိုတယ်
ပြန်ရောက်တာနဲ့ ထောက်လို့ရနေပြီ၊ နွယ်က ငါနဲ့လာ
အိပ်ပေးတယ်”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဓာတ်မှန်တွေ ဘာတွေ ရိုက်ကြည့်ဦးမှ
ပေါ့”

“မလိုပါဘူး။ အခုတောင် တော်တော်ကောင်းနေပြီ။ ငါ
ပြောချင်တာ အဓိက အဲဒါမဟုတ်ဘူး”

“ဘာပြောမလို့လဲ သူငယ်ချင်း”

“ငါ ဘုန်းထွင်ခေါင်ကို သဘောကျသွားလို့”

“ဘာ”

တစ်ဖက်က ဧကရိစိန်ပွင့် လန့်သွားသလို နှယ်လည်း

တုန်လှုပ်သွားသည်။

“ခင်သီရိ ... မင်းက ဒရိုင်ဘာကို”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီနေ့ သူ ငါ့ကိုပွေ့ချီလိုက်တော့ ငါလေ
ရင်တွေ အရမ်းခုန်သွားတာ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မင်း အထိအတွေ့ကြောင့် ခဏသာယာ
သွားတာနေမှာပါ”

“မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းတွေ ရှိတာပဲ။
တွဲသွားတွဲလာ လက်ပွန်းတတီးလည်း နေဖူးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့
ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရင်မခုန်ဘူး။ အခု သူ့ကိုစတွေ့ကတည်း
က ငါသတိထားမိတယ်။ သူ့စကားပြောတဲ့ စတိုင်လ်ကို
လည်း သဘောကျတယ်။ ရင်ခုန်တာတော့ ဒီနေ့မှ။ သူ့
ငါ့ကိုချီပြီး ကားဆီကို ဆင်းသွားတာကို ငါလေ မျော
သွားတာပဲဟာ”

“ခင်သီရိရယ်၊ မင်ဟာက မဟုတ်လောက်သေးပါဘူး။

ဘာမဟုတ်တဲ့ ဒရိုင်ဘာတစ်ယောက်ကို”

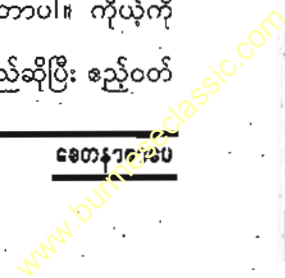
“ဒရိုင်ဘာ သက်သက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူက Guide
လည်း လုပ်တယ်လေ”

“အေး ... ထားပါ။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ မင်းအနေအထားက
အရမ်းကွာခြားပါတယ်။ မင်းက ကမ္ဘာမှာမည်ကြီးတက္ကသိုလ်
က ကထိကတစ်ယောက် သူက သာမန် Guide တစ်
ယောက်”

“အချစ်မှာ အဲဒါတွေမလိုပါဘူး။ သူနဲ့ငါ နားလည်မှုရှိဖို့ပဲ
လိုတာ”

“သွားပြီ။ မင်းကို မနိုင်တော့ဘူး။ သူက ယောက်ျားတန်မဲ့
မင်းကိုဘယ်လိုများ ချူလိုက်ပါလိမ့်”

“ဟေး ... မင်း သူ့ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ကွယ်။ သူက
ကိုယ့်ကို ဧည့်သည်လိုပဲ သဘောထားတာပါ။ ကိုယ့်ကို
စိတ်ဝင်စားပုံလည်း မရပါဘူး။ ဧည့်သည်ဆိုပြီး ဧည့်ဝတ်

ကျေရုံပါပဲ။ ကိုယ်ကပဲ စိတ်ဝင်စားနေတာ ဟင်း ဟင်း။
သူ ကိုယ့်ကိုစိတ်ဝင်စားလာအောင် ကြိုးစားရဦးမယ်။
မိန်းကလေးက စရမှာ ဧကရီတို့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့တော့
မကိုက်ဘူးပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မှာ အချိန်သိပ်မကျန်
တော့ဘူးလေ။ ပြီးတော့ ကိုယ် နောက်တစ်ခေါက်လာဖို့
လည်း မလွယ်တော့ဘူး။ ဒီတော့ သူ ကိုယ့်နောက်လိုက်
လာအောင် ကိုယ်ဆွဲဆောင်ရမှာ”

“မင်းတော့ ရူးသွားပြီ”

“အေး ... အမူးအရူးကို ချစ်သွားတာ ... ဟင်း ဟင်း။
ပြီးတော့ သူ့ကို အပါခေါ်သွားချင်တာ။ ပြောတာ များ
သွားပြီ။ ဒါပဲ ... ဒါပဲ။ ခဏ စိတ်ကူးလေးယဉ်ပြီး နား
လိုက်ဦးမယ်”

“ယဉ်ပါ ... ယဉ်ပါ။ ဒါပဲနော်”

ခင်သီရိက ဖုန်းချပြီး ...

“နွယ် ကြားတယ်နော်”

“ရှင်”

“တို့ ကိုဘုန်းကို စိတ်ဝင်စားလို့”

“ဟိုလေ”

“နွယ်တို့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့တော့ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး
နွယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါ လူ့အခွင့်အရေးပဲ။ လူ့အခွင့်အရေးအရ
ယောက်ျားလေးရော မိန်းကလေးမှာပါ တန်းတူအခွင့်အရေး
ရှိတယ်။ ကိုယ်ချစ်ချင်တဲ့သူကို ချစ်ခွင့်ရှိတယ်လေ”

နွယ် ဘာပြောရမှန်းမသိ။ နွယ်ရင်ထဲမှာ ပူလောင်
နေတာပဲ သိသည်။ ခင်သီရိ ဆိုသော ဩစဏ္ဍေးလျသူဟာ ကမ္ဘာ
ထိပ်တန်းတက္ကသိုလ်တစ်ခုက ဆရာမတစ်ယောက်။ ရုပ်ရည်က
လည်း ချောပြီးသား။ မြန်မာမဆန်တာပဲ ရှိတာ။ one by one
အရည်အချင်းချင်း ယှဉ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်နေရာမှကို မယှဉ်
သာပါ။

နွယ် ရထားတဲ့ သာမန်ဘွဲ့ကလေးနဲ့ နွယ်ရဲ့အလုပ်
က ခင်သီရိနဲ့ယှဉ်ရင် ပြောပလောက်စရာမရှိ။ နွယ်ရုပ်ရည်က

www.burmeseclassic.com

၉၆

ရွှန်းရမိပိုး

ရာ သာမန်အညာသူတစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ရည်ပါ။ နွယ်ဟာ ကိုဘုန်းနဲ့ယှဉ်ရင်တောင် မလိုက်ဖက်ပါ။ ကိုဘုန်းက ဖြူဖြူသန့် သန့် အရပ်ရှည်ရှည်။ နွယ်ထက်လည်း အများကြီး ပိုပြီးပညာ တတ်၏။ နွယ်လို အသားညိုညို ငါးပေကျော်ရဲ့ အရပ်ကလေးနဲ့၊ ရုပ်ရည်ဆိုတာလည်း မက်လောက်စရာမရှိ။

နွယ်သည် တစ်မိမိမ့်တွေးကာ စိတ်တွေဆင်းရဲနေ သည်။

ခင်သီရိကတော့ နားမှာ ear phone တပ်ပြီး ငြိမ့် နေပြီ။

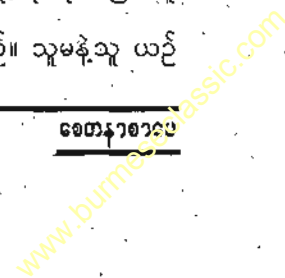

နွယ်သည် နွယ် သိထားတာတွေကို ကိုဘုန်းကို လည်း မပြောရဲ။ ပြောလိုက်ရင် ကိုဘုန်း ခင်သီရိ သူ့ကိုစိတ်ဝင် စားနေမှန်း သိသွားပြီး ခင်သီရိဘက်ကို စိတ်ညွတ်သွားမှာ စိုးလို့ ပါ။

မထွေးနိုင် မမျိုနိုင် ခံစားချက်တွေနဲ့ နွယ်တစ် ယောက် နင်နေသည်။

ခင်သီရိကတော့ ကိုဘုန်းကို သိသိသာသာ favour တွေ ပေးနေပြီ။

တစ်ရက်ကနေ နှစ်ရက်ကြာလာတော့ ဘုန်းထွဋ် လည်း ရိပ်မိလာပါသည်။ ဘုန်းထွဋ်သည် သူ့ကို နိုင်ငံခြားသူ အထင်တသေးနဲ့ ချဉ်းကပ်နေပြီဟု ယူဆသည်။ သူမနဲ့သူ ယဉ်

ကျေးမှုချင်း မတူတာမို့ သူမကို အပြစ်မမြင်ပါ။ သူမက သူမ တို့ နေထိုင်မှုလေ့အတိုင်း ပြုမူသလို သူ့ဘက်ကလည်း ကိုယ့် ရဲ့မြန်မာလေ့ထုံးစံအတိုင်း တုံ့ပြန်ရုံပေါ့။ ပြီးတော့ သူ့မှာ မြတ်နိုးစွာ ချစ်ရသော နွယ်ရှိသည်။ သူ နွယ်ကို တကယ်မြတ်နိုး စွာချစ်ရသည်။ သူ့ချစ်တဲ့နွယ်ကို သူ ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်။ ခင်သီရိ မူမမှန်တာကိုတောင် နွယ် သိမှာ ကြောက်နေမိသည်။

ထိုကိစ္စကို ဧကရီလည်း အစာမကြေပါ။ ဧကရီသည် ခင်သီရိကို ဘုန်းထွင် မြူဆွယ်သည်ဟုပဲ ထင်နေသည်။ တစ်ခုခု ဆို ခင်သီရိနဲ့ သူမ မျက်နှာပျက်ရသည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသူပီပီ ကိုယ့်ထက်နိမ့်ပါးသူကို စွတ်ကို အထင်သေးနေတော့၏။

ပိုက်ဆံမရှိတဲ့သူ ဆိုရင်ပဲ ဂုဏ်သိက္ခာမရှိသလိုလို ထင်တတ်ကြသည်။ လောကသဘာဝအရ အရာရာတိုင်းမှာ အကောင်း အဆိုး ဒွန်တွဲနေတာပါ။ ဆိုးတဲ့သူ ရှိသလို ကောင်းတဲ့သူလည်း ရှိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာက လူဆိုးလူကောင်း ခွဲခြားရခက် တော့ လူကောင်းတွေပဲ သံသယဝင်ခံရတာပေါ့လေ။

ယောက်ျားပိုင်းလုံးတွေ များလာတဲ့ခေတ်မှာ ကိုယ့် ထက်သာတဲ့ မိန်းကလေးကို ဘယ်လောက်ပဲ မေတ္တာစစ်နဲ့ချစ်စေ ဦးတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ လက်ညှိုးထိုးကြမှာပါ။

အခုလည်း ခင်သီရိက သဘောကျတာပါ။ ဒါကို ဘုန်းထွင်က မြူဆွယ်တယ်လို့ အထင်ခံနေရသည်။

ဧကရီ ထိုကိစ္စကို ရှင်းချင်ပါသည်။ ဘယ်လိုရှင်း ရမလဲ။ ကိုယ်တိုင်သွားရအောင်လည်း ဧကရီက မအားပါ။ ဖုန်း ဆက်ပြီး ပြောရရင် ကောင်းမလားဟု မချို့နဲ့ တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

မချို့က ...

“စောင့်ကြည့်လိုက်ပါဦး မမလေးရဲ့၊ မမလေး သူငယ်ချင်း နိုင်ငံခြား သူကလည်း ယုံရတာမဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံခြားသူ တွေက သိတဲ့အတိုင်း။ ယောက်ျားတကာနဲ့ ဒိတ်နေကြ တာ။ အခုလည်း ဒရိုင်ဘာကို အပျော်ကြိုတာပဲ ဖြစ်မှာ”

“မချို့ ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အပျော်လောက် ဆိုရင် ဧကရီကို ပြောပြပါ့မလား”

“အလေးအနက် မထားနဲ့ဦး မမလေးရဲ့၊ သူက ဒီလိုပဲ ထမင်းစား ရေသောက် သဘောထားပြီး ပြောတာဖြစ်နေ ဦးမယ်၊ သူတို့ဘာသာ လွှတ်ထားလိုက်ပါ”

“ပြဿနာဖြစ်မှာစိုးလို့၊ ခင်သီရိက ဧကရီ မျက်နှာနဲ့လာ တာလေ”

“မချို့ အဲဒီဒရိုင်ဘာအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်တာ သူက ရိုးရိုးသားသားပဲတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ လူ့အတွင်းစိတ်ဆိုတာတော့ မြောလို့မရဘူးပေါ့”

“အေးလေ ... သူများကိစ္စ ခေါင်းစားမနေတော့ဘူး၊ အလုပ် လုပ်ရအောင်”

မချို့ ကောင်းမှုကြောင့် ဧကရီ ဘာမှဆက်မပြော တော့။ မချို့က ကိုဘုန်းနဲ့ နွယ်တို့ ချစ်သူတွေပါဆိုတာကိုလည်း သိပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဧကရီကို မပြောလိုက်ပါဘူး။ ဇာတ်သိမ်းက ဘယ်လိုသိမ်းဦးမလဲမှ မသိတာ။

ဒီနေ့ညနေ ပုဂံဘုရားတွေလည်ပြီးချိန်။ နွယ် အိမ် ပြန်သွားပြီးမှ ခင်သီရိက ဘုန်းထွင့်ဆီ ဖုန်းဆက်ပါသည်။

“ကိုဘုန်း room ကို ခဏလာခဲ့လို့ ရမလား”

ဘုန်းထွင့် ဘုရားတလိုက်သည်။

ဘုရား ... ဘုရား၊ ငါ့ကိုတော့ ခေါ်နေပြီ။ ချောင် ဝိတ်ရိုက်တော့မလား မသိဘူး။ အို ... အခန်းထဲတော့သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။

“ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲ မခင်သီရိ”

“အေးဆေးစကားပြောချင်လို့ပါ”

“ဒါဆို ကျွန်တော် Dining room က စောင့်နေပါမယ်။ အခန်းထဲမှာ မခင်သီရိ တစ်ယောက်တည်း ရှိတာဆိုတော့ ကျွန်တော်လာဖို့ မသင့်တော်ဘူး ထင်လို့ပါ”

“အဟင်း ... ရှင်တို့ မြန်မာတွေကို အဲဒါတွေကြောင့် ချစ်ရတာ။ ကျွန်မတို့နိုင်ငံမှာဆို ယောက်ျားလေးနဲ့မိန်းကလေးအခန်းထဲမှာ စကားပြောတာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ကဲပါလေ။ ကျွန်မ Dining room ကို လာခဲ့ပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

Dining room ရောက်တော့ ...

“ကျွန်မက ဒင်နာကို Light food ပဲ စားတာ၊ ရှင်စားချင်တာ မှာလေ။ ကျွန်မ ကျွေးမယ်”

“ကျွန်တော် စားပြီးပါပြီ”

“ဒါဆို အပူအအေး တစ်ခုခု ဆိုရင်ရော”

“ကျွန်တော် ကိုလာပဲ သောက်မယ်”

“ဝိုင်သောက်မလား၊ ကျွန်မက ညနေဆို ဝိုင်သောက်တယ်”

“ကျွန်တော် ကိုလာပဲသောက်မယ်”

“အိုကေလေ”

သူမက ဝိုင်နဲ့ကိုလာ မှာသည်။ ပုစွန်ကင်တစ်ပွဲ

မှာသည်။

“ဒီမှာ ပုစွန်ပေါတယ်၊ ချိုလည်း ချိုတယ်”

“ဧရာဝတီကပေးတဲ့ လက်ဆောင်ပေါ့ဗျာ”

“ကိုဘုန်း”

“ဗျာ”

“ကျွန်မကို ဘယ်လိုမြင်လဲ”

“ဗျာ ... ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ”

“ရှင်စိတ်ထဲမှာ ရှိသလို ပြောကြည့်လေ”

“အရမ်းတော်ပြီး အရမ်းထက်မြက်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။ ဧရာဝတီချာပြီး တက်ကြွတဲ့ ဆရာကောင်းတစ်ယောက်လို့လည်း မြင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ။ ဒါတွေက ကောင်းတဲ့ဘက်က အမြင်ပေါ့။

ကျွန်မရဲ့အားနည်းချက်တွေကရော။ အားမနာနဲ့နော်။ မှန်မှန်ပြော”

“မညာတမ်းပြောရရင် အားနည်းချက်ရယ်လို့ မတွေ့ပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

“ဟင်း ဟင်း ... လူပဲရှင် အားနည်းချက် မရှိဘဲ မနေပါဘူး။ ရှင် သေချာမကြည့်လို့ မမြင်တာပါ။ ဟင်း ဟင်း။ ရှင်ကလေး ကျွန်မအပေါ် ဧည့်ဝတ်တော့ တကယ်ကိုကျေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကို နည်းနည်းမှကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘူး။”

ဒီအချိန်မှာ သူ ဘာမှမပြောတာ ကောင်း၏။ ပြောမိရင် စကားမှားသွားမှာ စိုးလို့ပါ။

“ကျွန်မ လှလား၊ ချောလား။”

“တကယ်လှပါတယ်”

“ဣန္ဒြေရော ရှိရဲ့လား။”

“ရှိပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်မက တော်တယ်၊ ထက်တယ်၊ ပညာတတ်တယ်၊ ရုပ်လည်းချောတယ်။ ကမ္ဘာအဆင့်ရာထူးတစ်ခုလည်း ရှိတယ်။ ရှင် ကျွန်မကို စိတ်မဝင်စားဘူးလား။ သဘောမကျဘူးလား။”

“ဗျာ”

“ဒီလိုမေးတာ ရှင်တို့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ မကိုက်ညီမှန်းသိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ကျတော့ မေးလို့ရတယ်”

“မခင်သိရီ”

“ပြော ... ကိုဘုန်း”

“မခင်သိရီ ခုလိုမေးတာကို ကျွန်တော် နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က မြန်မာပါ။ ကိုယ်နဲ့ရေခြေမလေ့စရိုက်တူတဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ ပိုပြီးသဘောကျပါတယ်။ ဗိုပြီး ရင်ခုန်ပါတယ်”

“ပြတ်သားတယ်နော်။ ရှင်ရဲ့ပြတ်သားမှုကို ကျွန်မသဘောကျပါတယ်။ ရှင်က အခွင့်အရေးရတိုင်း မယူတာ ချီးကျူးစရာပါပဲ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်မကတော့ ရှင့်ကို ရင်ခုန်သွားတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ ယုံကြည်တယ်၊ ကျွန်မ သဘောကျတဲ့ရှင်က တော် တန်ရုံယောက်ျားမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မဆိုတဲ့ မိန်းမ က သာမန်ယောက်ျား တစ်ယောက်ကိုတော့ မနှစ်သက် လောက်ဘူး”

“မခင်သီရိ ထင်လို့ပါ။ ကျွန်တော်က သာမန်ယောက်ျား တစ်ယောက်ပါပဲ။ မခင်သီရိက ကျွန်တော့်ထက် အဆ ပေါင်းများစွာ သာနေတော့ ကျွန်တော်ကို ဆွဲတင်ပြီးတွေး လိုက်တာပါ။ တကယ်တော့ မခင်သီရိနဲ့ ကျွန်တော် မလိုက်ဖက်ပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်သွားတယ်။ အဲဒါ အမှန်တရား ပဲ။ ရှင် ကျွန်မနဲ့အတူလိုက်ခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ ဟိုမှာ ရှင်နဲ့သင့်တော်တဲ့အလုပ် ရှာပေးလို့ ရပါတယ်။ လိုက်ခဲ့မလား”

“ကျွန်တော် မခင်သီရိကို ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့လက်တွဲဖော် အဖြစ် မရွေးချယ်တဲ့အတွက် လိုက်စရာမလိုဘူး ထင်တယ်”

“ရှင် ကျွန်မကို သဘောမကျလည်းနေပါ။ ကျွန်မက ဟိုမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ခေါ်တာ၊ ဒီမှာ ရှင်တို့ လစာနည်း နည်းလေးနဲ့ လုပ်နေကြတာ။ ရှင့်အရည်အချင်းနဲ့ဆို ဟို မှာ ဆယ်ဆလည်းဟုတ်၊ အဆနှစ်ဆယ်လည်း ဟုတ်တယ်”

“လစာနည်းလို့ နိုင်ငံခြားထွက်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ နိုင်ငံသားတစ်ယောက်မှတောင် ရှိတော့မှာ မဟုတ် ဘူး။ ဒီလစာနဲ့ ကျွန်တော် အဆင်ပြေပါတယ်”

ခင်သီရိ ပြုံးလိုက်သည်။

“အေးလေ၊ ရှင် ကျွန်မကို သဘောမကျရင်တောင်မှ ရှင် လိုက်လာရင် ကျွန်မ ရှင့်ကို တွေ့ခွင့်လေးတော့ ရသေး တယ်ဆိုပြီး ခေါ်တာပါ။ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ရှင့်မှာချစ်သူ ရှိမယ် ထင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ရှိပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

သူ နွယ်ကို မပြောရက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နွယ်က သိပါတယ်။ Dining room မှာ သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြောကြ တဲ့အကြောင်း သတင်းရထားပြီးသားပါ။ ဘာတွေ ပြောကြတယ် လို့သာ မသိတာပါ။ သူက ဘာမှမပြောတော့ နွယ်လည်းမမေး ချင်ဘူး။

နွယ် အဆိုးဆုံးကို ကြိုတွက်ထားပါတယ်။ နွယ်နဲ့ ခင်သီရိ ဆိုတာ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးလို အနေအထားချင်းက ကွာခြားလွန်းတယ်မို့လား။ နွယ်အတွက် အခြေအနေမကောင်းပါ။ ကိုဘုန်းဟာ ခင်သီရိနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပွင့်လင်းမြင်သာမှုမရှိစွာ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့ပြီလေ။ တကယ်သာ ကိုဘုန်းဘက်က နွယ်အပေါ်

သစ္စာရှိရင် ဖွင့်ပြောရမှာပေါ့။ ခုတော့ ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ မပြော။ ဒါဟာ ကောင်းတဲ့လက္ခဏာမဟုတ်။ နွယ်ကျန်ရစ်ခဲ့ရ တော့မည် ထင်ပါရဲ့။ ပြီးတော့ ကိုဘုန်း ဆိုတာ တစ်ရွာသားပါ။ တစ်ရွာသားမှာမှ ပိုဆိုးတဲ့ ရန်ကုန်သား။ လည်လိုက်တာလည်း ဂျင်ပေါ်ကထုံး။

ဒီလိုလူမျိုးက ခင်သီရိနဲ့ နွယ်ကို မတွက်ဘဲ နေမ တဲ့လား။

နွယ် သံသယတွေ ဝင်ပါပြီ။

ဘုန်းထွဋ်ကတော့ နွယ် မသိဘူးထင်ပြီး ဖုံးထားတာ ပါ။ နွယ်သိရင် စိတ်မကောင်းတာတွေ၊ စိတ်မချတာတွေ ဖြစ်မှာ ခြီးလိုပါ။

ပြီးတော့ တစ်ရက် နှစ်ရက်နေရင် ခင်သီရိက ပြန် တော့မှာ။ ခင်သီရိ ပြန်သွားရင် အားလုံး အလိုလိုပဲ ပြီးဆုံးအဆုံး သတ်သွားမှာပါ။

www.burmeseclassic.com

ခင်သီရိကလည်း အပြင်မထွက်တော့ဘဲ သူ့စာတမ်းကို အဆုံးသတ်နေသည်။ အပြင်မသွားပေမယ့် နွယ်နဲ့ ကိုဘုန်းကတော့ ဟိုတယ်မှာ အဆင်သင့် ရှိနေပေးရသည်။ ခင်သီရိသီချင်တဲ့ အချက်အလက်တွေရှိရင် ချက်ချင်းပေးရသည်။

စာတမ်းအားလုံး ပြီးဆုံးသွားတဲ့နေ့မှာ ခင်သီရိက ကန်တော်ကြီးမှာ နေ့လယ်စာ စားချင်သည်ဆို၍ သူတို့သုံးယောက် အတူသွားဖြစ်ကြ၏။

ထမင်းစားပြီးတော့ အချို့ပွဲအဖြစ် ငှက်ပျောသီးလက်ဖက်သုပ်၊ ဆီးယို စတာတွေ ချပေးပါသည်။ ရေခန်းကြမ်းကလေးနဲ့ပေါ့။

အချို့တည်းရင်း ခင်သီရိက ဘုန်းထွဋ်ကို လိပ်စာကတ် ထုတ်ပေးသည်။

“ကိုဘုန်း ယူလာမယ်ဆို အချိန်မရွေး ဆက်သွယ်လိုက်”

ဘုန်းထွဋ်က ပြီးကာ အိတ်ကပ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ နွယ်ကတော့ ရင်ထဲမကောင်း။

“ကိုယ်က နောက်ခြောက်လလောက်နေရင် အိန္ဒိယကိုသွားမယ်။ တာရှီမဟာနဲ့ ဗဒ္ဒဂါယာကိုပေါ့။ ကိုယ် ဂါယာကို လာမယ့်ရက် ယူ လာခဲ့ပါလား။”

“လာဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး မခင်သီရိ။ ဒီမှာကလည်း အလုပ်က အချိန်ပြည့် ရှိနေမှ ရတာလေ။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်က ပိတ်ရက်မရှိဘူး၊ ခရီးသည်ရှိရင် ရှိသလို ဝန်ဆောင်မှုပေးရတာလေ”

“ရှင်ဟာလေ အားနာ ပါးနာလေးတောင် ခေါင်းမညိတ်ဘူး”

“ကျွန်တော်မှ တကယ်မလာနိုင်တာ။ ဘာဖြစ်လို့ ညာပြီး ခေါင်းညိတ်ရမှာလဲ။ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာမှ တကယ်မထိပါဘူး။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ပြီး ထိတယ်လို့ထင်ရင် မှားမှာပေါ့။ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီး ထိစပ်ဖို့ ဆုတောင်းရင်လည်း သေချာတယ်၊ အဲဒီဆုတောင်း ဘယ်တော့မှ ပြည့်မှာမဟုတ်ဘူး။”

www.burmeseclassic.com

“Ok... I see ၊ ကိုယ် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သွား ပြီး ရှင်လို တည်ကြည်တဲ့သူနဲ့ ချစ်ခွင့်ရတဲ့ ရှင်ချစ်သူက အရမ်းကံကောင်းတာပဲ၊ ရှင်ဟာ ကျွန်မ ထင်ထားတဲ့ အတိုင်း တကယ့်ကို ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်ပါပဲ၊ မြန်မာအမျိုးသားတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ကျွန်မ နှလုံးသွေးနဲ့ရေးပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားပါ့မယ်။ ကျွန်မ အသည်းတော့ တော်တော်လေး အထိနာသွားပြီရှင်”

ကိုဘုန်းနဲ့နွယ် အကြည့်ချင်း ဆုံသွားကြသည်။ ကိုဘုန်းက နွယ်ကို ပြုံးပြသည်။ နွယ်လည်း အခြေအနေကိုရိုင်း စားမိကာ ရင်ထဲက အပူလုံးကြီး လျှောကျသွားတော့သည်။

ဟိုတယ် ပြန်ရောက်တော့ ခင်သီရိက ကိုဘုန်းနဲ့ နွယ်ကို ရေမွှေးတစ်ပုလင်းစီ လက်ဆောင်ပေးသည်။

ပြီးတော့ သူမ ဒီတစ်နေ့လုံး ဘယ်မှမထွက်ဘဲ နား တော့မည်တဲ့။ မနက်ဖြန်မနက် ရန်ကုန်ကို လေယာဉ်နဲ့ကူးမည်။ ရန်ကုန်မှာ နှစ်ရက်လောက်နေပြီးတာနဲ့ သူမ ပြန်တော့မည်။

ကိုဘုန်းနဲ့ နွယ်ရဲ့တာဝန်က ပုဂံမှာပဲ ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ရန်ကုန်ကို ဆက်မလိုက်ခိုင်း၍ တော်သေးသည်။ ခင်သီရိနဲ့ လမ်းခွဲပြီးတော့ ကိုဘုန်းနဲ့နွယ်တို့ စကား ထိုင်ပြောဖြစ်ကြသည်။

“နွယ် ... ကိုယ် နွယ်ကို ပြောစရာရှိတယ်”

“မပြောပါနဲ့တော့ ကိုဘုန်း။ နွယ် အားလုံးသိပြီးသားပါ။ နွယ် ကိုဘုန်းကို နားလည်တယ်။ ကိုဘုန်း နွယ်နားက ထွက်မသွားရင် ရပြီ။ ကျွန်တာတွေ နွယ် မသိချင်တော့ ဘူး”

“နွယ်ရယ်”

www.burmeseclassic.com

“ပြတ်သားတယ်ဟာ၊ လုံးဝတောင် ကပ်လို့မရဘူး။ သူ့မှာ ချစ်သူရှိတယ်တဲ့။ သူ့ချစ်သူ မြန်မာမလေးကိုပဲ လက်ထပ်မှာတဲ့။ ယောက်ျားပီသလိုက်တာ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့အသည်းဟက်တက်ကွဲတာပဲ။ ငါ ဣန္ဒြေဆည်ပြီး သူ့ရှေ့ကထွက်ခဲ့ရပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းကို ခံစားနေရတယ်။ ဒီမှာ မို့လို့ ငါ တော်တော်ထိန်းထားတာ။ ဟိုကိုပြန်ရောက်မှ ငါ ပေါက်ကွဲမှာ။ ဒီစာတမ်းတင်ပြီးရင်တော့ ခွင့်ယူရတော့မယ် ထင်တယ်”

လူကသာ တည်ငြိမ်စွာ ပြောနေပေမယ့် မျက်နှာပြင်မှာတော့ ကြွက်သားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

ငိုချင်တာကို ထိန်းချုပ်ထားရသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်။

မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံး ပြိုကွဲပျက်စီးနေသည်။ အမြဲတဖျပ်ဖျပ် တောက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက မွဲခြောက်ညှိုးရော်လို့။

“ငါလေ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး။ လက်ပွန်းတတီးလည်း မနေခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့ ခုချိန်ထိ ငါဟာ အပျိုစင်တစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ငါတကယ်ချစ်မိတဲ့သူက ရေခြားမြေခြားက လူမျိုးခြား ဖြစ်နေတယ်။ ငါ့ကိုလုံးဝ စိတ်မဝင်စားတဲ့သူ ဖြစ်နေတယ်။ ငါ့ကိုက ကံဆိုးတာပါဟာ။ ငါလေ ဒီစာတမ်းလေးကို ငါ့နှလုံးသားနဲ့ လာလဲယူလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားပြီ”

“ခင်ဘီရီရယ် ... ငါလည်း ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ် ဆိုတဲ့ ယောက်ျားက အဲဒီလောက်တောင် တန်ဖိုးကြီးနေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ငါတော့ မယုံပါဘူး။ နင် ကတ်ပေးခဲ့တယ်မို့လား။ နင့်ကို

www.burmeseclassic.com

ဆက်သွယ်မှာ စိတ်ချ။ သူ ဘယ်လောက်ပဲ မျိုးချစ်ချစ် ဟယ် သူ့ချစ်သူက မင်းလိုမိန်းကလေးမျိုးကို ခီပါမလား”

“အဲဒါ မင်း သူ့အကြောင်း သေချာမသိလို့ ပြောတာ ဧကရီ။ ဂုဏ်တွေ ငွေတွေမက်တဲ့ အထဲမှာ သူ မပါဘူး။ ငါက သူ့ကို အဲဒါတွေကြောင့် ပိုသဘောကျတာ”

“စောင့်ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ ခြောက်လ တစ်နှစ်လောက်။ ဒီအတောအတွင်း မင်းကို သူ ဆက်သွယ်မှာပဲ”

“မထင်နဲ့၊ မင်း မယုံချင်လည်း ယုံလိုက် ဧကရီ၊ သူဟာ တကယ့် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ပဲ”

“စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့”

ခင်သီရိက မျက်ရည်တော့ မကျပါ။ အသည်းကွဲ လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်။ ဘာအကြောင်းကြောင့်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်သီရိ မျက်ရည် မကျတတ်။ မျက်ရည်မကျတတ်တဲ့ သူတွေက ပိုပြီးခံစားရတတ် သည်။ မျက်ရည်လွယ်သူက ခံစားချက်တွေကို မျက်ရည်အဖြစ် ဖောက်ထုတ်လိုက်တော့ အနည်းနဲ့အများ ရင်ပေါ်သွားတတ်ကြ

သည်။ မျက်ရည်မကျဘဲ မျိုသိပ်ခံစားတတ်သူတွေမှာတော့ တနင့် တပိုးကြီး မျိုးချထားရတာ ပင်ပန်းလှ၏။

ဧကရီလည်း အံ့ဩနေသည်။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ဝန် ဆမ်းတစ်ယောက်က ကန်ထုတ်လိုက်သတဲ့။ ခင်သီရိလို မိန်းမက လွဲလာသတဲ့။ တကယ်ဆို ခင်သီရိမိဘတွေကလည်း စီးပွားရေး သမားတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ခင်သီရိက မိဘစီးပွားရေးကို စိတ်မဝင် စားဘဲ သူငါသနာပါရာကို လုပ်နေတာ။ သူ့အလုပ်မှာလည်း အောင်မြင်နေသူပါ။

ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကို ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်က ငြင်းလိုက်သတဲ့။ ခင်သီရိ ခံစားရမယ့် ဆိုရင်လည်း ခံစားစရာပဲ။ ခင်သီရိအနေအထားနဲ့ ဒီလိုလူတစ် ယောက်ကို ချစ်သူအဖြစ် ရွေးဖို့တောင် တော်တော်စဉ်းစားရမှာ။

“ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်” တဲ့။ ကြားရတဲ့သတင်းတွေ အစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေပြီ။ ဧကရီအတောင် စိတ်နည်းနည်း ခင်စားသွားပြီ။ ဟာ ... ဟ။

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ကြကွဲ အသည်းကွဲပြီး ရင်ကွဲပက်လက်နဲ့ပြန်
ရမယ့် ခင်သီရိကို သနားလိုက်တာ။ ဆရာမကြီးတစ်ယောက်က
ဒီလိုကောင်ကိုမှ ချစ်မိတယ် ဆိုတော့ ကေရီတောင် လန့်သွား
သည်။

အချစ်ဆိုတာ အဲဒီလို ကဘောက်တိကဘောက်ခွာ
ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်တဲ့ နတ်ဆိုးလား။

ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ အလုပ်ပုံကြီးထဲ နစ်နေတဲ့
ဇုန်ရီအတွက် အပျင်းဖြေစရာ ဘာသာရုပ်ကလေးတစ်ခုတော့
တွေ့ပြီး။

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်က သူမရဲ့ ဝန်ထမ်း ဖြစ်နေတာ
သူမအတွက် တစ်ပန်းသာသည်။ နယ်ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လို ငါ
ချင်သလို အကွက်ရွှေ့လို့ ရတာပေါ့။

လောလောဆယ် စိတ်ဝင်စားတာက ဘုန်းထွဋ်
ခေါင်မြတ်ရဲ့ ရည်းစား။ သူ့ရည်းစားက ဘယ်သူလဲဆိုတာ
အပြင်းအထန် သိချင်နေပြီ။

ခင်သီရိရဲ့ ပြိုင်ဘက်။ ပြိုင်ဘက်တောင် မဟုတ်။
ခင်သီရိက ရွံ့ခဲ့တာ။ ခင်သီရိကို နိုင်လိုက်တဲ့ တစ်ယောက်ဆိုတာ
ဘယ်သူပါလိမ့်။

www.burmeseclassic.com

“မချို့ အဲဒီဒရိုင်ဘာကောင်ရဲ့ ချစ်သူဆိုတာ ဘယ်သူလဲ
ဧကရီ သိချင်တယ်။ အမြန်ဆုံး စုံစမ်းပေးပါ။ ဒီယောက်ျား
က ခင်သီရိ ပြောသလို တကယ့် အာဂယောက်ျားကောင်း
ဟုတ်၊မဟုတ် သိချင်တယ်။ မဆိုးဘူး။ စိတ်ဝင်စားစရာ
ခေါင်းစဉ်တစ်ခုရတယ်”

“ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ရဲ့ ချစ်သူကို မချို့ သိတယ် မမလေး”

“ဟုတ်လား၊ ဧကရီကိုတောင် မပြောဘူး”

“မမလေး စိတ်မဝင်စားတူး ထင်လို့”

“အင်းလေ ... သာမန်ဆိုရင် စိတ်ဝင်စားမိမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ အခုက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေလို့ပါ။ ဘယ်သူ
လဲ ပြောပါဦး”

“တခြားမဟုတ်ဘူး မမလေးရဲ့။ နွယ်နွယ်ထွန်း။ သြစီသူ
ကို Guide လုပ်ပေးတဲ့ တစ်ယောက်လေ”

“နွယ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဟင် ... မလှပါဘူး။ အသားညိုတယ်၊ ဆွဲဆောင်မှုလည်း
မရှိဘူး၊ သူနဲ့တောင် မလိုက်ဘူး၊ ဟုတ်လို့လား မချို့ရဲ့”

“ဟုတ်တယ် မမလေးရဲ့။ တကယ်ပြောတာ။ သူတို့နှစ်
ယောက်ကြိုက်နေတာ ဟိုတယ်ကလူတွေ အကုန်လုံးသိနေ
တာပဲ”

“နွယ်လောက်နဲ့ ခင်သီရိကို လက်လွတ်ခံပါ့မလား”

“ဒါတော့ မမလေးရယ်၊ မြန်မာမျက်စိနဲ့ကျတော့ မျက်လုံး
ပြာပြာနဲ့ နိုင်ငံခြားသူက တစ်မျိုးဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ ခင်သီရိက အရမ်းချောပါတယ်။ နိုင်ငံခြားသူ
တွေ ချောပြီဆိုရင် မြန်မာတွေ လိုက်လို့တောင်မမိဘူး”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ နွယ်က ရန်ကုန်သူတွေ လောက်တောင် ပုံမလာဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ဘုန်းထွဋ်ခေါင် မြတ်က နွယ်ကို အသည်းအသန်ပဲတဲ့။ မမရဲ့။ တအားချစ် တာတဲ့။ မယားတောသူ လို့ချင်တယ် ထင်ပါရဲ့”

“အချစ်ဆိုတာ အဲလိုကြီးလား မချို။ အံ့သြစရာပဲနော်။ အိုင်တီခေတ်ကြီးမှာ အချစ်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်ပေါ့။ ဘာ မှ လက်တွေ့မကျတဲ့၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာစရာ ဘာအက်တစ် မှ မရှိတဲ့အချစ်။ စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဧကရီက တော့ အယုံအကြည် မရှိဘူး။ အချစ်ဆိုတာ ရှိခဲ့ရင်တောင် အဲဒီအချစ်ဆိုတဲ့ အရာက အင်မတန် ထိခိုက်ပျက်စီးလွယ် တဲ့ အရာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိခဲ့တယ် ဆိုရင်တောင် သက်တမ်းမရှည်ပါဘူး။”

ဧကရီက သူမမိဘတွေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို မြင် ယောင်ကာ ပြောနေတာပါ။ အချစ်နဲ့ တည်ဆောက်ပါတယ်ဆို

တဲ့ သူမ မိဘတွေရဲ့အိမ်ထောင်ရေးမှာ ခုဆို အဲဒီအချစ်က ဘယ် ချောင်ကပ်သွားပြီလဲတောင် မသိတော့အောင် ဖျောက်ဆုံးသွားပြီ။ ခုချိန်မှာ သူမမိဘနှစ်ပါးကို ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတဲ့ အရာကြီးက တင်းကျပ်စွာ ချည်နှောင်ထားလို့သာ အိမ်ထောင်ရေး ခိုင်မြဲနေတာ ပါ။ အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုမျိုးသာဆိုရင် သူမမိဘတွေ ကွဲ တာကြာပြီ။

ဧကရီ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ဧကရီကတော့ အချစ် ကို အယုံကြည်ကို မရှိပါ။ ခင်သိရိက ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ချစ်သတဲ့။ မေမေလည်း ဖေဖေကို ချစ်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မိန်းမ တွေရဲ့အချစ်ကသာ တည်မြဲပြီး ယောက်ျားတွေရဲ့အချစ်ကတော့ အခြေမခိုင်လွန်းလှသည်။ အခြေမခိုင်တော့ ယိုင်နဲ့ပြိုကွဲလွယ်တော့ တာပါ။

ဒါမှမဟုတ် ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ သဘာဝတရားအရ ကိုက ကွာခြားလို့ပဲ ယောက်ျားတွေက ခြေရှုပ်ခွင့်ရသလား။

ဧကရီက အချစ်အပေါ် သစ္စာမရှိတဲ့ အဖေကြောင့် ဘယ်အချစ်ကိုမှ မယုံကြည်ရဲတော့။ တစ်ဘဝလုံးချစ်မယ့် ယောက်ျား ရှိပါ့မလား။ ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်လို့ လက်ခ မောင်းခတ်တတ်တဲ့ ယောက်ျားပဲရှိသည်။ တော်ဝင်မိန်းမပဲရှိသည်။ တော်ဝင်ယောက်ျားရယ်လို့မရှိ။ သူမကတော့ လုံးဝအချစ်ကိုမယုံ ပါ။

တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက် ပိတောက်ဆိုပိတောက် ဆိုတာလည်း သီချင်းထဲမှာပဲ ကြားဖူးသည်။ အပြင်မှာတော့ ပိတောက်ရော လူတွေပါ သစ္စာမရှိ။ ပိတောက်ပန်းတွေ တစ် နှစ်မှာ အခါခါပွင့်သလို လူတွေလည်း တစ်ဘဝတည်းမှာ အခါခါ ချစ်တတ်ကြသည်။ ခုခေတ်လူတွေ ပေတစ်သီး ကျီးတစ်သားဆို တာဘာမှန်းတောင် မသိကြတော့။

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ရဲ့ ချစ်သူက နွယ်တဲ့လား။ ဧကရီ စမ်းသပ်ချင်သည်။ အဲဒီ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ရဲ့ သစ္စာတရားကို ပေါ့။ အတွက်အချက်တွေနဲ့ပဲ နပန်းလုံးနေတဲ့ အိုင်တီခေတ်ကြီး

မှာ သူဌေးသားနဲ့ အိမ်ဖော်ဇာတ်လမ်းမျိုး ဗီဒီယိုထဲမှာတောင် သိပ်မတွေ့ရတော့ဘူးလေ။

ဧကရီတစ်ယောက် အကွက်ရွှေ့တော့မည်။ ဧကရီ ကျားတစ်ကောင်လို့ ပြုံးနေပြီ။

www.burmeseclassic.com

“ဘုန်းထွဋ်ရေ ... ခုပဲ ရန်ကုန်က Fax ဝင်တယ်၊ မင်း
ရန်ကုန်က ဟိုတယ်ကို ပြောင်းရမယ်တဲ့”

“ဗျာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ရန်ကုန်မှာ နေရမယ်၊ ပြီးတော့ ခုလိုဒ်ရိုင်
ဘာ မလုပ်ရဘူး၊ ဟိုမှာက Guide သီးသန့်နဲ့ Marketing
တွဲလုပ်ရမယ်”

ဘုန်းထွဋ် စိတ်ညစ်သွားသည်။ သူ ပုဂံမှာပဲပျော်
သည်။ ပုဂံဘုရားတွေရဲ့ ရင်ငွေမှာပဲ ခိုလှုံချင်သည်။ ပြီးတော့
သူချစ်တဲ့ နွယ်ရှိသည်။

“မင်း လစာပါ တိုးပေးထားတယ်ကွာ။ မင်းတော့ ကော်
တာပဲ။ မင်းအိမ်ကိုလည်း ပြန်လို့ရတာပေါ့”

“ဂျာကြီးကလည်းဗျာ။ လာနောက်နေသလိုပဲ၊ ဒီမှာ နွယ်
ရှိနေတာကို ရန်ကုန်အရွှေ့ခံရတာ ဘယ်လိုလုပ်ကောင်း
မှာလဲ”

“ဒါများ လွယ်လွယ်လေးပါကွာ၊ မင်း နွယ်နဲ့လက်ထပ်
ပြီး ခေါ်သွားပေါ့ကွာ”

“နွယ်လား လိုက်မှာ၊ ဒီလောက် ပုဂံမြေကို ချစ်တဲ့သူ၊
သူနဲ့ယူပြီးရင်တောင် ပုဂံမှာပဲ နေပါ့မယ်လို့ ကတိပေးထား
ရတာ”

“မင်း နွယ်ကို တော်တော်ချစ်တာနော်။ အမှန်ပြောရရင်
မင်းနဲ့နွယ် လိုက်တောင်မလိုက်ဘူး”

“အဲလိုမပြောပါနဲ့ ဂျာကြီးရာ၊ နွယ်က ကျွန်တော့်အတွက်
ဇာန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ယမင်းရုပ်ကလေး။ နွယ်က ဘယ်
လောက် မြန်မာဆန်လဲ။ ရိုးသားအေးဆေး ချစ်စရာကောင်း
တဲ့ ဒီကောင်မလေးကို ကျွန်တော် ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူး”

www.burmeseclassic.com

“အေးပါကွာ ... အေးပါ၊ ဝမ်းသာပါတယ်၊ နွယ်က ချစ်မွေးတော့ ပါတယ်ကွ၊ အေးလေ ... မင်းတို့ ချစ်ချစ် ခင်ခင်နဲ့ အမြန်ဆုံး ပေါင်းဖက်နိုင်ကြပါစေကွာ။ ဒါပေမဲ့ ခုလောလောဆယ်တော့ ရန်ကုန်ပြောင်းဖို့ မြန်မြန်ပြင်ဆင် တော့”

“ကျွန်တော် မသွားချင်ဘူးဗျာ”

“မသွားလို့ မရဘူးကွ။ ရုံးချုပ်က Order ဖြစ်နေတယ်” ဘုန်းထွဋ်ကလည်း သိပါသည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်လည် ချက်ပဲနေမှာ၊ ခင်သီရိနဲ့ သူမက အရမ်းရင်းနှီးတာ။ ခင်သီရိက ပြောမှာပေါ့။

“မင်း ဒီတစ်ခေါက် ဧကရီစိန်ပွင့် သူငယ်ချင်းကို ပို့တာ သဘောကျလို့ မင်း ရာထူးတက်အောင် ပြောပေးသွားတယ် ထင်တယ်ကွ။ အင်း ... ဘူဌေးရဲ့ ဧည့်သည်တွေထက် ရရင်တော့ သေရင်သေ မသေရင် ရွှေထီးဆောင်းရတာ” “ဈာကြီး မသိပါဘူးဗျာ”

“ဟိတ်ကောင် ... မင်းက နွယ်နဲ့ ခွဲရာမှာမို့ ညစ်နေတာ။ နွယ်သာမရှိရင် မင်းခုန်ပေါက်ပြီး ပြေးမှာ”

မန်နေဂျာက မသိဘဲ စွတ်တင်နေသည်။ သူကတော့ အခြေအနေမကောင်းဟု စိတ်ထဲထင်နေသည်။ သူ့ကို ဆုံးမချင်လို့ ရန်ကုန်ကို ခေါ်တာပဲဖြစ်မည်။

Lesson အပေးခံရဖို့ များသည်။

နွယ်နဲ့တိုင်ပင်ရမည်။ ဖြစ်ချင်တော့ နွယ်က ဒီနေ့ နားသည်။ ညနေကျမှ နွယ်အိမ်သွားပြောတော့မည်။

နွယ်တို့အိမ်က သူနဲ့နွယ် ကြိုက်နေတာကို သိသည်။ သဘောလည်း တူပါသည်။ ဒါပေမဲ့ နွယ်မောင်လေး ဆေးကျောင်း သား ကျောင်းပြီးလို့ ဆရာဝန်ဘွဲ့ ရမှပဲ လက်ထပ်ပါဟု ပြောထား သဖြင့် စောင့်နေရတာပါ။

နွယ်မိဘတွေက အသက်ကြီးမှ အိမ်ထောင်ကျတာ သားသမီးရတာလည်း နောက်ကျတာမို့ မိဘနဲ့သားသမီးတွေက အသက်အရမ်းကွာနေကြသည်။ နွယ်မောင်လေးကို နွယ်အမေ

www.burmeseclassic.com

အသက်လေးဆယ့်ငါးနှစ်မှ မွေးတာမို့ အခု နွယ်မောင် တက္ကသိုလ်
ကျောင်းသား ဖြစ်နေချိန်မှာ နွယ်အမေက အသက်ခြောက်ဆယ်
ကျော် အဘွားကြီး ဖြစ်နေပြီ။ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ပုန်းရယ်ကြီးထုပ်
သည့်လုပ်ငန်း ရှိသော်လည်း နွယ်က ကူမလုပ်ဘဲ Guide ပဲလုပ်
သဖြင့် အဘိုးကြီး အဘွားကြီးတွေက အခုထိ အလုပ်သမားတွေနဲ့
နပန်းလုံးနေရတုန်း။ နွယ်မောင်လေးက ဆေးကျောင်းတက်တော့
ပိုဆိုး။ ဘာကူဖော်လောင်ဖက်မှမရ။ နွယ် - Guide လုပ်တာက
လည်း ဝင်ငွေမသေး။ ဧည့်သည်တွေ သဘောကျရင် ကျသလို
မုန့်ဖိုးပေးသွားသေးတာမို့ အပိုဝင်ငွေလည်း ရသည်။ ဒီတော့
အငယ်ကောင် ကျောင်းစရိတ်အတွက် တတပ်တအားတော့
အထောက်အပံ့ဖြစ်သည်။

ပုန်းရယ်ကြီးလုပ်ငန်း ဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်း
ညောင်ဦးတစ်မြို့လုံး လက်ညှိုးထိုးမလွှဲဘူးလေ။ အပြိုင်အဆိုင်
ရောင်းနေရတာ။ အရည်အသွေးကို ထိန်းထားနိုင်မှ နာမည်ရရှာ
လေ။

နွယ်မိသားစုအခြေအနေအရ စောင့်ပါဦးဆိုလိုတာ။
ဘုန်းထွဋ် အလိုသာဆိုရင် နွယ်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးလောက်ပြီ။
ခုတော့ ရန်ကုန်ကို ပြောင်းရမတဲ့။ နွယ်နဲ့ နွယ်အိမ်
ကလူတွေ ဘာပြောဦးမလဲမသိ။ သူကတော့ ဖြစ်နိုင်ရင် နွယ်နဲ့
လက်ထပ်သွားချင်သည်။ နွယ် မလိုက်နိုင်ရင်တောင်မှ နွယ်ကို
ခိတ်ချလက်ချ ပိုင်ပိုင်ထားခဲ့ချင်သည်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ဆန္ဒထက် နွယ်ဆန္ဒက ပိုအရေးကြီးပါ
သည်။ နွယ် ဘာပြောဦးမလဲ မသိပါ။

သူ့ နွယ်ကို စိတ်မညစ်စေချင်။ အရာရာ နွယ်အလို
ကျနေပေးဖို့ ကြိုးစားမှာ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ နွယ်ဆိုတဲ့ ကောင်မ
လေးက ဘယ်တော့မှ ဘာကိုမှ မတောင်းဆိုတတ်တဲ့သူမို့လို့
လေ။

www.burmeseclassic.com

“နွယ်”

“ကိုဘုန်း”

“ကိုကို ဘာလုပ်ရမလဲ”

“သိဘူးလေ”

“ကိုကိုကို သွားစေချင်လား။ မသွားစေချင်ဘူးလား”

“သွားတော့ မသွားစေချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မဖြစ်မနေသွားရမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကိုဘုန်း”

“နွယ် လိုက်ခဲ့နိုင်မလား”

“မလိုက်ဘူး။ နွယ် ဒီမှာပဲနေမှာ”

“ဒါဆို ကိုယ် အလုပ်ထွက်ပြီး ဒီမှာပဲ တခြားဟိုတစ်ဘက်တစ်ခုမှာ အလုပ်ထပ်ရှာကြည့်ရမလား”

“အို ... အဲလိုလည်း မဖြစ်စေချင်ဘူး။ လောလောဆဲလဲ သွားတော့ သွားကြည့်လိုက်ဦးပေါ့။ အဆင်မပြေတော့လည်း တစ်မျိုးစီစဉ်ကြတာပေါ့ ကိုဘုန်းရယ်”

“ကိုကိုက နွယ်နဲ့ လက်ထပ်သွားချင်တယ်။ နွယ်မလိုက်နိုင်ရင်တောင် နွယ်ကို လက်ထပ်ပြီး ထားခဲ့ချင်စာပဲ”

“နွယ်ကို မယုံတာလား”

“မဟုတ်ဘူး ယုံတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုကိုက ခွဲခွာပြီးနေရတာကို ပြေသာအောင်လို့”

“ကိုဘုန်းရယ် ... အိမ်က အခြေအနေကိုလည်း သိသားနဲ့ အငယ်ကောင်က နောက်နှစ်ဆို ကျောင်းပြီးပြီလေ။ အမေတို့က သဋ္ဌာန်တူဟယ် ပြောထားရက်နဲ့ နွယ်မလော့ချင်ဘူးကွယ်။ နွယ်ကို နားလည်ပေးပါနော်”

“ကိုကိုကိုရော မသနားတော့ဘူးလား”

“ကိုဘုန်းကလည်းကွယ်။ အဓိကက နွယ်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သစ္စာရှိရှိချစ်ဖို့နဲ့ နားလည်မှုရှိဖို့ပဲ အရေးကြီးတာကိုကွယ်။ တစ်နှစ်ပဲ စောင့်ရမှာပါ။”

www.burmeseclassic.com

“နောက်နှစ် မောင်လေး ဘွဲ့ရတာနဲ့ လက်ထပ်မယ်နော်။ နွယ်အိမ်ကလည်း နွယ်ကို အားကိုးကြတာ ကိုဘုန်းလည်း သိနေတာပဲ။ နွယ်ကို နားလည်ပေးနော်”

“ဒါဆို ကိုကို ဘာလုပ်ရမလဲ”

“ရန်ကုန်မှာ သွားလုပ်ကြည့်လိုက်ဦးလေ။ အဆင်မပြေရင် တော့ အလုပ်ထွက်ပြီး ပုဂံကိုပြန်လာခဲ့”

“ပြီးရော့ကွာ”

“အဟင်း ... ကိုဘုန်း အဲလို ရုပ်ကြီးမှုန်နေလည်း ချောတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် မခင်သိရိက ကြိုက်တာနေမှာ”

“သူ့အကြောင်း မပြောကြေးကွာ”

“အင်းပါ၊ နွယ်သူငယ်ချင်းတွေက ပြောကြတယ်။ မိနွယ် ညည်းဘဲကြီး လန်းလှချည်လားတဲ့။ အဲဒါ နွယ်လည်း ကိုယ့်ကုသိုလ်နဲ့ ကိုယ်ပဲလို့ ပြန်ပြောခဲ့တယ်”

ဘုန်းထွင် မျက်နှာကြီး ပြုံးသွားသည်။

“နွယ် ... ကိုယ် မရှိတုန်း လိမ္မာနော်။ ကျန်းမာရေးက စိုက်”

“စိတ်ချပါ ကိုဘုန်းရယ်။ ကိုဘုန်းတို့အိမ်ကတော့ ကိုဘုန်း ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လုပ်ရမှာကို ဝမ်းသာနေမှာပဲ”

“အင်း ... ဒါပေမဲ့ သူတို့သားလေးက ပုဂံမှာပဲ ပျော်နေတာသိရင် ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူး ... ဟီး ဟီး”

“ကြည့် ... လူကြီးတွေကို မလေးမစားနဲ့”

“နွယ်ရယ် ... အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကိုယ်မသွားချင်ဘူး။ ဧကရိစိန်ပွင့် လက်ချက်စ ဖြစ်မယ်ထင်နေတယ်။ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးပဲ”

“အဆင်မပြေရင် ထွက်ခွဲပေါ့ ကိုဘုန်းရယ်”

“အင်းပါ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ပုဂံကို အမြန်ဆုံးပြန်ပြောင်းရအောင် ကြိုးစားမှာပါ”

“နွယ် မျှော်နေမယ်နော်”

“နွယ်ရယ်”

အချစ်ကြီးသူမို့ မခွဲခင်တည်းက အလွမ်းလေရင် ခင်ရူး။

www.burmeseclassic.com

ကေရီစိန်ပွင့် ရုံးခန်းရောက်တာနဲ့ ...
 “ပုဂံက တစ်ယောက် သတင်းလာမပို့သေးဘူးလား မချို”
 “ကျွန်မ မေးလိုက်ဦးမယ် မမလေး”
 မချိုက intercom နှိပ်ပြီး မေးလိုက်သည်။
 “မလာသေးဘူးတဲ့ မမလေး”
 “ညကားနဲ့လာရင် ဒီမနက် ရောက်သင့်တာပေါ့”

ကေရီ မျက်ရှုသွားသည်။ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်တဲ့။
 နွယ်နွယ်ထွန်းရဲ့ ချစ်သူတဲ့။ နွယ်နွယ်ထွန်း ဆိုတဲ့ သာမန်အပရီ
 ကမလေးတစ်ယောက်ကို စိတ်ထဲတောင် မရှိ။ သူမစိတ်ဝင်စား
 နေတာက ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်။ ခင်သီရိလို အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
 ကို ခါလိုက်တဲ့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုယောက်ျား
 မျိုးလဲလို့ သိချင်တာ။

“မမလေး ... ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် ရောက်ပါပြီ”

“အိုခေ ... တို့ဆီလွတ်လိုက်”

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ကေရီ ရုံးခန်းထဲ ခေါ်တွေ့

သည်။

“ထိုင် .. ကိုဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အသက်ကသုံးဆယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကိုဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် ညကားနဲ့စီးလာရင် ဒီကိုမနက်
 အစောကြီး ဆိုက်တာပဲ။ ဘာလို့ ရုံးချိန်မီအောင်မလာတာ
 လဲ”

“အိမ်မှာ ကျွန်တော့်အမေ နေမကောင်းလို့ ဆေးခန်းပြပေး
 နေရလို့ပါ။ အမှန်ဆို ကျွန်တော် ဒီနေ့ခွင့်ယူချင်ပါတယ်။
 သတင်းပို့ပြီး ပြန်ခွင့်ပြုပါ။ ကျွန်တော် ဒီနေ့နားချင်လို့”

“ရှင်ဟာလည်း ရောက်တာနဲ့ ခွင့်ဆိုတော့ မလွန်ဘူးလား”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော် ပုဂံမှာ ဆက်တိုက်မနားဘဲ ဆင်းနေရတာ ကြာပြီဗျ။ ဒီမှာလည်း လောလောဆယ် လုပ်စရာမှမရှိ သေးတာ၊ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပေးပါ”

“ရှင် ဒီမှာ ဘာလုပ်ရမှာလဲဆိုတာ သိတယ်နော်”

“သိပါတယ်၊ Tour Guide သီးသန့်ပါ”

“မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ အိုင်ဒီယာပြောင်းသွားပြီ။ ဒီမှာ ကျွန်မ ကိုယ်ရေးအရာရှိ လုပ်ပေးပါ။ အတွင်းရေးမှူး သဘောမျိုးပေါ့။ ကားလည်း မောင်းပေးရမယ်”

“အတွင်းရေးမှူး အလုပ်ကတော့ ကျွန်တော် မကျွမ်းကျင် ဘူးခင်ဗျ။ ဝါသနာလည်း မပါဘူး။ ကျွန်တော်က Guide ပဲ လုပ်ချင်တာ”

“ရှင် တော်တော်အတားပဲ။ အတွင်းရေးမှူးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာ အလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်က သင်သွားမှာပေါ့။ ဒါ ရှင်ကို ကျွန်မသူငယ်ချင်းက ထောက်ခံပေးသွားလို့ ဒီရာထူးခန့် တာ၊ ရှင် ပုဂံမှာရတဲ့လစာရဲ့ နှစ်ဆပေးမှာ၊ ရှင်မလုပ်ချင် ရင်လည်း သဘောပဲ”

ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်တို့ အကြည့် ချင်း ပြိုင်သွားကြသည်။

လက်ရှိလစာရဲ့ နှစ်ဆဆိုတာကိုမတော့ စိတ်ဝင်စား ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်နား နေရမှာတော့ ခပ်လန့်လန့်ပဲ။ တစ်ဖက်က မက်လောက်စရာကောင်းတဲ့ လစာကလည်း သူနဲ့ နွယ်တို့ လက်ထပ်ဖို့အတွက် အထောက်အကူဖြစ်မှာ။ သူ့ဌေးမ ဟုတ်လို့ ဝန်ထမ်းလုပ်တာ။ လစာတော့ မက်သည်။ ဝန်ထမ်းဘဝ ဆိုတာ လစာလေးနဲ့ပဲ အသက်ရှူနေရတာလေ။

“ရှင် ဒီနေ့ နားရင်း စဉ်းစားလိုက်ဦးပေါ့။ သွားလို့ရပြီ”

“ခွင့်ပြုပါဦး”

စမတ်ကျကျနဲ့ လမ်းလျှောက်သွားပုံက မော်ဒယ်လ် သင်တန်းတက်ထားသလား ထင်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

သူ အလုပ်ထွက်ဖို့နဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ ကိုယ်ရေး အရာရှိလုပ်ဖို့ နှစ်မျိုးရွေးချယ်စရာ ရှိသည်။ သူ သေသေချာချာ စဉ်းစားရပါမည်။

သူ အလုပ်ထွက်ချင်ပေမယ့် နောက်အလုပ်က အလွယ်တကူရဦးမှ။ ရခဲရင်တောင် ဒီမှာလို အဆင်ပြေဦးမှ။ အဆင်ပြေရင်တောင် လစာကောင်းဦးမှ။ အလုပ်မထွက်ရင်တော့ လစာကောင်းကောင်းနဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်နား နေရမည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်က ဘာတွေ ပညာပြဦးမလဲမသိ။

နွယ်နဲ့ တိုင်ပင်တော့ ...

“ကိုဘုန်းရယ် ... မခင်သီရိ အကောင်းပြောပေးသွားလို့ ကိုဘုန်းကို ခုလိုစီစဉ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ လုပ်ကြည့်

လိုက်ပါဦး။ အဆင်မပြေမှ ထွက်ပေါ့။ လစာကိုနှစ်ဆကြီး များတောင် တိုးပေးထားတာဆိုတော့ ထွက်လိုက်ရမှာ နှမြောစရာကြီးလေ”

“နွယ် ပြောသလို လုပ်ပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်တွေတော့ လေးနေတယ်ကွာ။ လစာနှစ်ဆဆိုလို့သာ၊ ပုံမှန်လစာပဲဆို ရင်တောင် ထွက်လိုက်ပြီ။ စိတ်ထဲ သိပ်မရှင်းဘူး။”

“ကိုဘုန်း ထင်နေတာလည်း ဖြစ်မှာပါ။ စိတ်က ထင်နေ တော့ ပိုလေးသွားတာပေါ့။ စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ထားပြီး လုပ်ကြည့်လိုက်။ အဆင်မပြေရင် ထွက်လိုက် ပေါ့”

“အင်းပါ။ ကိုယ်ကတော့ ပုဂံကိုပဲ ပြန်လာချင်နေတာ”

“အဲဒီစိတ်ကြောင့်လည်း ပါမှာပါ။ ကြိုးစားပြီး လုပ်ကြည့် ပါဦး”

“အေးပါ။ နွယ် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်နော်။ အစားတွေ လည်း တွေ့ကရာ လျှောက်မစားနဲ့”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကိုဘုန်းလည်း ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်နော်”

“အင်း ... အမေကတော့ ချွေးမလောင်းလေး ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ သနပ်ခါးတုံးနဲ့ ပုံးရည်ကြီးတွေကို အကြိုက်တွေ နေပါဗျာ”

“ဟုတ်လား”

“ချွေးမလေးကို အမှတ်တွေ အပြည့်ပေးနေတာ။ သိတတ်တယ်တဲ့”

“ဖားထားမှ ဟီး ဟီး”

“နွယ်လေး ... လွမ်းတယ်ကွာ”

“နွယ်ရောပဲပေါ့ ကိုဘုန်းရယ်။ နေ့တိုင်း ကိုဘုန်းနဲ့တွေ့နေရတာကို အခု မတွေ့ရတော့ ရင်ထဲဟာတာတာကြီးနဲ့ မနေတတ်ဘူး”

“ကိုယ် အလုပ်ထွက်လိုက်မယ်ကွာ။ ပြီးတော့ ပုဂံမှာပဲ ရရာအလုပ် လာရှာလုပ်မယ်”

“နွယ်တို့ ကလေးတွေ မဟုတ်တော့ဘူးလေကွယ်။ အဲလိုစိတ်အလိုလိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ”

“ကိုကိုစိတ်ညစ်တယ်ကွာ။ လက်ထပ်မယ် ဆိုတော့လည်း မရ။ အခုအလုပ်ကပါ ပုဂံနဲ့ ရန်ကုန် ထပ်ခွဲပစ်ပြန်ပြီ”

“ခဏပါ ကိုဘုန်းရယ်။ အငယ်ကောင်လည်း ကျောင်းပြီး တော့မှာပါ။ နွယ်လည်း လက်ထပ်ပြီး ကိုဘုန်းနဲ့မခွဲအတူ နေချင်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ အမေတို့က ခွင့်မပြုသေးတော့ ဇွတ်မလုပ်ချင်လို့ပါ။ နွယ်ကို စောင့်ပေးတဲ့အတွက် ချစ်ကိုဘုန်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပဲနော် ကိုဘုန်း၊ နွယ်မမြင်ကွယ်ရာမှာ ရန်ကုန်သူ အချောအလှတွေနဲ့ ကဲမနေနဲ့နော်”

“နွယ်ရယ် ... ကဲချင်ရင် ပုဂံသူနဲ့တောင် ချစ်သူဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ချစ်သူဘဝ စခွဲကာစ ကိန္နရီချောင်းခြားသလို နှလုံးသားတွေ အပူမိနေကြသည်။ အချစ်ဆိုတာ ကြည်သာအေးမြချင်

ရင်လည်း ရေခဲပြင်ကြီးပေါ် ထိုင်နေရတာထက်အေးပြီး ပူလောင်
ချင်ရင်လည်း မီးထက်ဆယ်ဆသာသည်။

ရုပ်အပူမိတာက ကုစားရတာ လွယ်သည်။ စိတ်
အပူမိတာက ကုထုံးမမှန်ရင် ကုစားဖို့ မလွယ်။

ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ ကိုယ်ရေးအရာရှိတဲ့။ ဘာကိုယ်မှ
ရေးရာဘဲ ကားပဲ မောင်းနေရသည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်က သူမဒရိုင်
ဘာကို တခြားကားတစ်စီးမောင်းစေပြီး တားသော့ကို သူ့လက်သို့
ကွက်အပ်ထားသည်။ လစာနှစ်ဆပေးပြီး ဒရိုင်ဘာခန့်ထားသလို
သူမမှာ မချို့ ရှိပြီးသားမို့ ဘာကိုယ်ရေးအရာရှိ၊ ဘာအတွင်း
မှူးမှူးမှလဲ မလိုပါ။

သူ့မှာ ဧကရီစိန်ပွင့် သွားလေရာ ကားမောင်းပို့နေ
သည်။ ဘာ Guide မှလဲ မလုပ်ရ။ သူ တော်တော်စိတ်ကုန်နေ
သည်။

ဘာမှမလုပ်ရလို့ စိတ်ကုန်နေတာပါ။ ကားမောင်း
လောက်ကတော့ သင်ပေးရင် ဘယ်သူမဆို တတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

အေဘီစီဒီ ဆိုတာ ဘာမှန်းတောင် မသိဘဲ ကားမောင်းနေတဲ့သူတွေ ပုံလို့။

ဧကရီစီနီပွင့် သွားလိုရာသို့ မရို့ အမြဲပါသည်။ သူ့မှာ ရုံးကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ဧကရီစီနီပွင့် ထမင်းသွားစားတာတို့ ရှေ့ပင်ထွက်တာတို့ဆိုလည်း လိုက်ရသည်။ ရှေ့ပင်းဆိုတာလည်း ဟက်ဗီးဝယ်တာမဟုတ်။ သူမတို့ ရှေ့ပင်းတာက အနည်းဆုံး ဗန်ကောက်တို့ စင်ကာပူတို့လောက်မှ ရှေ့ပင်တာပါ။ ဒီမက တမင် window shopping လုပ်တာပါ။ ပြီးတော့ သူမတို့ ပိုင်သည့် စုပါမားကတ်တွေအတွက် တခြားပြိုင်ဘက်တွေပိုင်တဲ့ Mart တွေကို သွားလေ့လာတာဆိုရင်လည်း မမှားပါ။

သူ့မှာ အဲဒါတွေလည်း တကောက်ကောက် လိုက်ရသည်။ ဝယ်ခြမ်းထားတာတွေလည်း သယ်ပေးရသေးသည့် သိပ်တော့မနိပ်ပါ။

လကုန်လို့ လစာထုတ်တော့ မြီးမြီးမြက်မြက်သည်။

ပြီးတော့ ဧကရီစီနီပွင့်က ဘာမှမခိုင်းပေမယ့် လက်ဆောင်တွေလည်း ဘောက်ဆူးသဘောမျိုး မကြာခဏပေးသည်။

ရေမွှေးအကောင်းစား။ နာရီအကောင်းစား။ အင်္ကျီအကောင်းစား စသဖြင့် ဝယ်ပေးသည်။ ငြင်းတော့လည်း ဘယ်လိုမှငြင်းမရ။ မရ၊ရအောင်ပေးတတ်သည်။ သူ့မှာ စိတ်ကျဉ်းကျပ်စွာနဲ့ လက်ခံရပါသည်။ ထိုလက်ဆောင်တွေကို မဖြစ်မနေ လက်ခံထားရပေမယ့် သူ မသုံးဖြစ်ပါ။ သူမကလည်း သတိထားမိပုံပါပဲ။ သူ လက်ခံပြီး မသုံးတဲ့အတွက်လည်း ကြိုက်ပုံမရပါ။

ဘယ်လိုပဲတွေးတွေး ဧကရီ မရိုးသားဘူးဟု သူထင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အမြဲသတိထားနေမိသည်။

ဧကရီကတော့ သူ့ကို ရေလောင်းပေါင်းသင်မြို့။ နောက်ဆုံးတော့ သူ ဧကရီရဲ့ဒရိုင်ဘာဘဝ ရောက်တော့တာပေါ့။

ပိုက်ဆံရှိတဲ့ သူတွေက ပိုက်ဆံလက်နက်နဲ့ မရှိဆင်းရဲသားတွေအပေါ် အနိုင်ယူတတ်ကြသည်။ မရှိဆင်းရဲသားတွေမှာလည်း ပိုက်ဆံချမ်းသာသူတွေနဲ့ မကင်းနိုင်ကြတော့။ ဒူးထောက်ရုံမှတစ်ပါး ...။

ရွှန်းရီပီပိုး

မချိုကတော့ အနီးကပဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပေါ့လေ။
 ဘုန်းထွဋ်သည် သူမညဘက်တွေ ပွဲသွားစရာရှိရင်လည်း ရှိသလို
 မောင်းပေးရသည်။ ဒါပေမဲ့ ကားပေါ်မှာ စောင့်ရုံသက်သက်
 ဒရိုင်ဘာတော့မဟုတ်။ မချိုနဲ့အတူ ပွဲထဲလိုက်ထိုင်ရသည်။ ထို
 အတွက် ပွဲတက်ဝတ်စုံတွေလည်း ဧကရီစိန်ပွင့်က ဝယ်ထားပေး
 ပြီးသား။ မယူဘူးဆိုလည်းမရ။ မဝတ်ဘူးဆိုလည်းမရ။ သူက
 စိတ်ကျဉ်းကျပ်သော်လည်း အလုပ်တော့ မထွက်လို။ ခုချိန်ထိ
 သူမက သူ့ကို ဒုက္ခပေးနေတာ မဟုတ်ဘဲ သူ့အပေါ် အကောင်း
 လွန်နေလို့ ခက်နေတာပါ။ သူ့အပေါ် ကောင်းလွန်းနေလို့ စိတ်
 ကျဉ်းကျပ်နေရတာပါ။

သုံးလလောက်ကြာလာတော့ သူလည်း နည်းနည်း
 အသားကျလာပါပြီ။

သူနဲ့မချိုက ဧကရီစိန်ပွင့် သွားလေရာ လိုက်ရ
 သည်။ မချိုကတော့ သူမရဲ့ကိုယ်ရေးအရာရှိ စစ်စစ်ပါ။ သူက
 တော့ သူမရဲ့ဒရိုင်ဘာလိုလို ကိုယ်ရံတော်လိုလို ဘာမှန်းမသိတဲ့
 ဘဝ။

ဧကရီစိန်ပွင့်က နိုင်ငံခြားသွားတာတောင် သူနဲ့မချို
 ကိုခေါ်သည်။ စင်ကာပူသွားလည်း လိုက်ရသည်။ ဗန်ကောက်
 သွားလို့လည်း လိုက်ရ၏။ ထိုင်ဝမ်လည်း တစ်ခေါက်ရောက်ပြီး
 ပြီ။

သွားရင်လည်း လက်ဆောင်တွေ ဝယ်ခြမ်းပေးသလို သူမနဲ့ oversea လိုက်ရတိုင်း လက်ဆောင်တွေကို တနင့်တပိုး ဝယ်ပေးသလို ဒေါ်လာဆိုတာ အိတ်ထဲအချပ်ကြီးတွေပဲ ထည့်ပေးတတ်သည်။ တစ်ခါတလေ သူမ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် ကောင်းနေသလဲဟုတောင် မသင်္ကာဖြစ်မိသည်။

ခင်သီရိ ပြောပေးသွားလို့ ကောင်းတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ခင်သီရိအပေါ် သူ အဲဒီလောက်လည်း ဂရုစိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်။ သာမန်ပဲ တာဝန်ကျေခဲ့ရုံပါ။

ခင်သီရိ သူ့ကို သဘောကျတာနဲ့ပဲ ဧကရီစိန်ပွင့်က သူ့အပေါ် ကောင်းစရာလည်း မလိုပါ။

သူ ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်သလို သာလည်းမသာယာနိုင်ပါ။ တကယ်ပါ။ သူ စိတ်ကျဉ်းကျပ်ရသည်။ သူ့ကို သာမန်ပုံမှန်ပဲ ဆက်ဆံတာကမှ စိတ်သက်သာရာရဦးမည်။

သူ့အပေါ်ကောင်းလွန်းလို့ အလုပ်ထွက်ချင်စိတ် ပေါက်သည်ဟုပြောရင် သူ့ကို အရူးလို့ ထင်ကြဦးမည်။

ဘာကြောင့် ကောင်းနေတာလဲ။ အဖြေကိုရှာမရပါ။ ဆိုတာလည်း ဧကရီစိန်ပွင့် ဘက်တော်သားဆိုတော့ မမေးရဲ။ နွယ်နွယ်ကို တိုင်ပင်ကြည့်တော့ နွယ်ကလည်း အံ့ဩနေသည်။

“ကိုကို အလုပ်ထွက်လိုက်တော့မယ် နွယ်”

“ကိုဘုန်းရယ် ... လစာက နင့်နေအောင်ရတာ နှမြောစရာကြီး။ နောက်အလုပ်တစ်ခုက ဒီလိုအဆင်ပြေဖို့မလွယ်ဘူးလေ။ ကောင်းလွန်းလို့ ထွက်ရတယ်ဆိုတာကြီးကလည်း မဟုတ်သေးဘူး”

“ကိုကိုစိတ်ထဲ ထင်နေတယ်။ ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက ပုံမှန်မှ မဟုတ်တာ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုကြံစည်နေတာလို့ပဲ ကိုကို ထင်နေတယ်”

“စောင့်ကြည့်လိုက်ပါဦး ကိုဘုန်းရယ်”

နွယ်ဆန္ဒကြောင့်သာ ဆက်လုပ်နေရတာ။ စိတ်က

www.burmeseclassic.com

ကေရီစိန်ပွင့်ကလည်း သူ ဖြစ်နေတာကို သိပါသည်။ သူဟာ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးလဲဟု စမ်းသပ်နေတာပါ။ သူဟာ အခွင့်အရေးသမားတစ်ယောက်လား။ အမှန်အကန်လား။

ပုထုဇဉ်မှန်သမျှတော့ အခွင့်အရေးဆိုတာကို သဘောကျတဲ့သူ ရှိမှာမဟုတ်။ သူဟာ ဘယ်လောက်များ ယောက်ျားဦးမှာမို့လို့လဲ။ အခု သူမ ပေးသော အခွင့်အရေးတွေကို သူလက်ခံနေတာပဲ။ ဒါတောင် သူမက သူ့ကို ဒရိုင်ဘာသာသာထားတာ ဘာမှမလုပ်ရဘဲ ဆယ်တန်းမအောင်တဲ့ ဒရိုင်ဘာတွေလို ကားမောင်းနေရတာကို လစာမက်ပြီး လုပ်နေသည်။ အလကား အခွင့်အရေးသမား။ သူသာ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ် တကယ်ရှိခဲ့ရုံလို အနေအထားမျိုးနဲ့ နေနိုင်မှာမဟုတ်။ သူမကို တစ်တောင်းဆိုလောက်ပြီး သူမကို မပြောရဲရင်တောင် မချိုကို တစ်တစ်ခုခု ပြောမှာပေါ့။ ခုတော့ မချိုကိုလည်း ဘာမှမပြောဘဲ ဒရိုင်ဘာလုပ်ပြီး လစာကောင်းကောင်းရတာကို မှိန်းတုပ်နေ

“မချို စာရင်းတွေ ပြီးပြီလား”

“ပြီးပါပြီ မမလေး”

“ပြီးရင် ကေရီနဲ့ ခဏစကားပြောရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘာသောက်မလဲ မမလေး”

“မသောက်ဘူး ဆန်းကစ်သီးကို အမျှင်လေးတွေ နှင်ခဲ့ခိုင်းလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမလေး၊ ဟုတ်ကဲ့”

“ကေရီ ဝရန်တာမှာ ရှိမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဆန်းကစ်ကို အခွံခွာပြီး အမြှာလေးတွေကိုခွဲ၊ အစေ့ထုတ်ပြီး အထဲက အသားမျှင်လေးတွေကိုသန့်ပြီး ပန်းကန်ပြား

လေးထံထည့်ကာ ဇွန်းနဲ့ခပ်စားတတ်သည်။ ကျွဲကောသီးစားရင် လည်း ထိုသို့ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ပေးရသည်။

ကေရီစိန်ပွင့်က ညဘက်ဆို အချဉ်ဓာတ်ပါသော အသီးတစ်ခုခုစားသည်။

ဝိတ်ကျအောင်လို့တဲ့။

ကေရီစိန်ပွင့်က လှလည်း လှသလို လှအောင်လည်း ထိန်းသိမ်းတတ်သည်။

မချိုက ဆန်းကစ်ပန်းကန်ဖြင့် ရောက်လာသည်။

မချိုကိုယ်တိုင် လုပ်လာတာပါ။

“မချို ကိုယ်တိုင် လုပ်လာတာလား။ ကောင်မလေးတွေ လုပ်ခိုင်းရောပေါ့”

“သူတို့ အိပ်ကုန်ကြပြီ မမလေးရဲ့။ မချို လုပ်ရတာအပန်း မကြီးပါဘူး။ သူတို့ကို မနှိုးချင်တော့ဘူး”

“မချို မနက်ဖြန်ကျရင် ဟိုကောင်ကို အလုပ်ထုတ်တော့ မယ်။ အကြောင်းပြချက်မရှိ လျှော်ကြေးပေးပြီး ထုတ်ပစ်

မယ်။ ပေးထားတဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို မှိန်းအုပ်နေတဲ့ ကောင်တော့ တွေ့ရောပေါ့”

“သေချာစဉ်းစားပါဦး မမလေး။ သူက ပုဂံမှာ ဝန်ထမ်း ကောင်းတစ်ယောက်ပါ”

“မချိုရယ် ... ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ယောက်အတွက် ရွေး ချယ်စရာသူဌေး ရှားပေမယ့် သူဌေးတစ်ယောက်အတွက် ဝန်ထမ်းမရှားပါဘူး မချိုရဲ့”

မချို ဘာပြောရမှန်းမသိ။ ထိုအယူအဆက သူဌေး

တိုင်းမှာ ရှိနေ၏။

သူဌေးတွေ မသိတာက ဝန်ထမ်း မရှားပေမယ့်

ဝန်ထမ်းကောင်း ရှားတယ် ဆိုတာပါပဲ။

“သူ့ကို အလုပ်ထုတ်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရင် သူ့မျက်နှာ ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲ မသိဘူးနော်။ အင်း ... သူ့ပြီး ရင်တော့ သူ့ကောင်မလေးအလှည့်ပဲ”

“နွယ်နွယ်ထွန်းက ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ မမလေးရယ်”

www.burmeseclassic.com

“သူကတော့ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ဟိုကောင်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးချင်လို့လုပ်မှာ။ အင်း ... ကောင်မလေးက ဓားစာခံကျသွားတာပေါ့”

မချိုလည်း ဘာမှမပြောရဲပါ။ ကိုယ့်နေရာလေး ငြိစေချင်ရင် ဘာမှမပြောဘဲ နေတာက အကောင်းဆုံး။ မချိုတို့ဘဝက သူ့ဆန်စားပြီး ရဲရဲတဲ့ဘဝမို့လား။ မပြောရဲပါဘူး။ တကယ်ဆိုရင် နွယ်နွယ်ထွန်းမှာ အပြစ်မရှိ။ ပြောသာပြောရတယ်လေ။

ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်မှာလည်း အပြစ်မရှိပါ။ ခင်သီရိက ဘာကြီးပဲဖြစ်နေပါစေ။ သူ့ချစ်ချင်မှ ချစ်မှာပေါ့။ သူ့မှာ နွယ်နွယ်ရှိနေတာပဲ။ သူ့ ခင်သီရိကို ဘယ်စိတ်ဝင်စားပါ့မလဲ။ ဒါကိုပဲ စိတ်မဝင်စားရကောင်းလားဆိုပြီး အငြိုးဖွဲ့ရန်ရှာနေတာက မမလေးပါ။

ဘုန်းထွင်ကိုလည်း သတိမပေးရဲပါဘူး။ တော်ကြာမမလေးရဲ့အစီအစဉ်တွေ သူမကြောင့် ပျက်သွားမှာစိုးသည်။

ဧကရီစိန်ပွင့်ကတော့ ဆန်းကစိဖတ်ကလေးတွေကို သွားဖျားပေါ်မှာ အရသာခံနေသည်။

မချို သက်ပြင်းကလေး အသာချလို။

ဝေယနာ၊ နဂြံပေးစာနှင့် မိတ်ဆက်စာများပေးပို့ပါလျှင် အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(ဂ)၊ ဧယျဝတီလမ်း(ဇဟိုလမ်း)၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မနက်ရောက်တော့ သူမတို့ခြံကို ဘုန်းထွင် ရောက်
လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကားထုတ်ဖို့ပေါ့။ ဧကရီက ဒီနေ့ကား
ကို ကိုယ်တိုင်မောင်းသွားတော့မှာ။ သူ့ကို ခုပဲ အလုပ်ဖြုတ်တော့
မှာ။ ဧကရီ ဆင်းလာတော့ သူက ကားကို အဆင်သင့်ပြင်ထား
သည်။ ဧကရီ ပြီးလိုက်သည်။

“မမဧကရီ”

“ပြော”

ပြောစမ်း။ ဘာပြောမလဲ မောင်ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်
ရေ။ ပြောချင်တာ ပြောပြီးရင် ကျွန်မ ရှင့်ကို အလုပ်ဖြုတ်တော့
မှာ။

“ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်စာ တင်ချင်လို့ပါ”

“ဘာ”

“ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီနေ့ပဲ ထွက်ချင်ပါတယ်”

သူမ မချိုကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မချိုကလည်း
အံ့ဩနေသော မျက်နှာနှင့်။ အတူနေတာ ကြာပြီမို့ မချို မပြော
ဘူးဆိုတာကို သူမယုံကြည်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ထွက်မှာလဲ။ ရှင့်ကို ကျွန်မ ဒီလောက်ကောင်း
ကောင်း စီစဉ်ပေးထားတာ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဲလိုကောင်းလွန်းလို့ ကျွန်တော် မလုပ်
နိုင်တာပါ။ ကျွန်တော်က Guide ပဲ လုပ်ချင်တယ်။ ကား
မမောင်းချင်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကားမောင်းရင်း Guide
တစ်ယောက် လုပ်ရလည်း အဆင်ပြေပါတယ်။ ပြီးတော့
ထိုက်သင့်တဲ့ လစာကလွဲရင် တခြား ဘာမှမလိုချင်ပါဘူး။
မမဧကရီက ထိုက်သင့်တာထက် ပိုပြီးကောင်းနေလို့ ကျွန်
တော် စိတ်ကျဉ်းကျပ်တယ်။ အလုပ်လုပ်ရတာလည်းမပျော်
ဘူး”

“ဖြစ်ရလေရှင် ... ဟင်း ဟင်း၊ အလုပ်ကောင်းရတာကို မပျော်တာ ရှင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်တယ်”

“ကျွန်တော် အခွင့်အရေးတွေ မလိုချင်ပါဘူး မမဧကရီ။ တကယ်လို့သာ အရင်လို ပုဂံမှာကားစောင်းရင်း Guide လိုက်ရမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော့်အတွက် အဆင်ပြေပါတယ်”

“ကဲပါ ... ပုဂံမှာတော့ မလုပ်နဲ့၊ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်မှာ နေပြီး တော့ပဲ Guide လိုက်ပေါ့။ အဲဒါဆို အိုကေလား။ ရှင်က ရန်ကုန်သားဗိုလား၊ ဒီမှာ ပိုအဆင်ပြေမှာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရှင်ရဲ့အလုပ်ထွက်စာကြီးကို စုတ်ဖြိပ်စစ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်တက်၊ ကျွန်မကို ရုံးရောက်အောင်တော့ လိုက်မောင်းပို့ဦး။ ပြီးမှ ရုံးချုပ်ကိုသွားပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့”

ရုံးချုပ်ဆိုတာ ဧကရီစိန်ပွင့် ထိုင်သော ရုံးဝင်းထဲမှာ ပါပဲ။ ရုံးချုပ်မှာနေပြီး Guide လိုက်ရရင်လည်း မဆိုးပါ။ Guide လိုက်ရင် ပုဂံကိုမကြာခဏတော့ ရောက်မှာပဲ။ ပုဂံရောက်ရင် နွယ်နဲ့ တွေ့ရမည်။

ဧကရီက မချိုကို ပြုံးပြလိုက်သည်။

“မချိုရေ ... ဧကရီပစ်မှတ်က ကပ်လွှဲသွားတယ်”

“မချို မပြောဘူးနော် မမလေး”

“ကျွန်မ မချိုကို ယုံပါတယ်။ သူက စာမေးပွဲကိုကပ်ပြီး အောင်သွားတာပါ”

မချိုလည်း စိတ်ချမ်းသာသွားသည်။ ဘုန်းထွဋ်ခေါင် ခြေကို ကြည့်ရတာ လူကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။

ရုံးရောက်တာနဲ့ ဧကရီကို ကားသော့အပ်ကာ ရုံးချုပ်ဘက်ကို ထွက်သွားသည်။

ဧကရီစိန်ပွင့်က ပြုံးလိုက်ကာ ...

“မချို ရုံးချုပ်က ထွန်းနှင်းဆီကို လှမ်းခေါ်လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမလေး”

ထွန်းနှင်းဆီ။ MBA ဘွဲ့ရ မန်နေဂျာပေါက်စ
 အပျိုချောလေးဆိုရင်လည်း မမှား။ စူတိုင်းယဉ်လေး။ ပြင်တတ်
 ဆင်တတ်သမ္မ နာမည်ကြီးမော်ဒယ်လ်တွေ ထိုင်ငိုသွားရမည်။
 ထွန်းနှင်းဆီက ခေတ်ဆန်ဆန် ဝတ်ရင်လည်း လန်းလွန်းသလို
 မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်ပြီဆိုရင်လည်း ဆံထုံးတွေပါ ဖြတ်ထုံးပစ်တာ။
 မြန်မာဝတ်စုံကို ဆံပင်ဖျားလျားချပြီး ဘယ်တော့မှမဝတ်။

ထွန်းနှင်းဆီကို ရုံးမှာရှိတဲ့ လူလွတ်မှန်သမျှ သဘော
 ကျသလို ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်း လူကြီးတချို့ကလည်း
 စပွန်ဆာပေးလိုကြသည်။

ဒါပေမဲ့ ထွန်းနှင်းဆီက ခုထိတော့ မကြွသေး။
 ဘယ်သင်္ကေတသား ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကမှ ထွန်းနှင်းဆီကို မခွေ
 နိုင်သေး။ ထွန်းနှင်းဆီက ယောက်ျားတွေကို စိတ်မဝင်စားလို့
 မကြွတာမဟုတ်။ ဈေးကို တင်လို့ရသမျှ ဆွဲတင်ပြီး မူနေတာပါ။

ထွန်းနှင်းဆီကို ဧကရီဖခင် ဦးပြည့်ဝချမ်းသာ
 တောင် ကပ်လို့မရ။

ထိုသို့သော ထွန်းနှင်းဆီကို ဧကရီအသုံးချကြည့်ရ
 မည်။ ဂဏန်းများများတော့ ကိုက်ရမည်ထင်သည်။

မချို့ကလည်း ထွန်းနှင်းဆီကို ခေါ်လိုက်ကတည်းက
 သဘောပေါက်ပါ၏။

www.burmeseclassic.com

လိုရင်းကို အတိုရှင်းပြရမယ် ဆိုရင်တော့ ဧကရီ စိန်ပွင့်က ထွန်းနှင်းဆီကို ငွေပမာဏတစ်ခုပေးပြီး ဘုန်းထွဋ် ခေါင်မြတ်ကို ချဉ်းကပ်ခိုင်းတာပါပဲ။

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် စိတ်ဝင်စားအောင် လုပ်နိုင်ရင် ထွန်းနှင်းဆီအတွက် ဂဏန်းကြီးကြီးတစ်ခု ရမှာပါ။

ထွန်းနှင်းဆီက ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို လက်ထပ်ဖို့အထိမလို။ သူမကို ဘုန်းထွဋ် စိတ်ဝင်စားလာပြီဆိုရင် ချစ်သူ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမည်။ ဘုန်းထွဋ်နဲ့ ထွန်းနှင်းဆီတို့ ချစ်သူ သက်တမ်း တစ်လပြည့်တာနဲ့ ထွန်းနှင်းဆီဘက်က ဖြတ်လိုက် ဖြတ်နိုင်သလို မဖြတ်ချင်ရင်လည်း ရှေ့ဆက်ခွင့်ရှိမည်။ အဓိကက သူတို့ရဲ့ ချစ်သူသက်တမ်း တစ်လပြည့်အောင် တွဲနိုင်ရင် ရပြီ။

ထိုအတွက် ထွန်းနှင်းဆီ ရမှာကမနည်း။ ဘာစပွန်ဆာမှ ယူစရာ မလို။ ကိုယ့်ဘက်ကို ထိခိုက်နစ်နာလောက်စရာ အရင်းအနှီးမျိုး လည်း လုပ်စရာမလို။

‘သာသာယာယာလေးနဲ့ ငွေရမယ့်အလုပ်။ ဒါပေမဲ့ ပေါ့လေ မြန်မာမိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့ ဆော့ မညီဘူးပေါ့။’

ထွန်းနှင်းဆီ ဆိုတာကလည်း ဒီလို ခွင်ကြီးကြီးမျိုး တို စောင့်နေတဲ့သူဆိုတော့ အပေးအယူ မျှသွားကြသည်။

စရန်အဖြစ် သိန်းတစ်ရာတန် ချက်တစ်ရွက်တော့ ရပြီ။ ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်ရင် ငွေအကြေးချေမည်ဖြစ်ပြီး ထွန်းနှင်းဆီ ဘက်က မကြိုးစားနိုင်ခဲ့ရင်တော့ စရန်နဲ့တင် ကျေနပ်ရမည်။

မဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် စရန်ယူထားတဲ့ သိန်းတစ်ရာကို ငြိမ်ပေးစရာမလို။ ဒါပေမဲ့ ထွန်းနှင်းဆီကို ဧကရီက စောင့်ကြည့် မှာဖြစ်ပြီး မလုပ်ဘဲနေရင်တော့ စရန်ကို ငါးဆပြန်လျော်ရ မည်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

ပွဲကတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ။ ထွန်းနှင်းဆီဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကလည်း သူမကိုးပ်သူမ ယုံကြည်မှုလွန်ကဲနေသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူမ ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်မည်ဟု တွေးကာ ရမယ် ပိုက်ဆံတွေကိုတောင် စိတ်ကူးနဲ့ စီမံခန့်ခွဲနေသူပါ။

ဧကရီစိန်ပွင့်ကတော့ နောက်ထပ် နယ်ရုပ်တစ်ရုပ် ထပ်ပြီး ထိုးကျွေးလိုက်ပြန်ပြီ။ အဲဒီနယ်ရုပ်ကလေးက ကြွေရင် ကလေးတမျှ လှပနေသည်။ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်းမြတ်က ဘာသာနဲ့ ထုထားတာမို့လို့လေးလဲ။

နွယ်နွယ်ထွန်းနဲ့ ထွန်းနှင်းဆီ ဆိုတာ ဘယ်လို ယှဉ်မရအောင် အပြတ်အသတ် ကွာခြားနေပါပြီ။ နွယ်နွယ်ထွန်း က ပုံပန်းမကျတဲ့ တောသူမ။ ထွန်းနှင်းဆီက တသသရင်သ ရှုမောချင်စရာကောင်းတဲ့ အလှပဂေးလေး။

ဒီတစ်ခါတော့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်းမြတ် ဈာန်လော မှာ သေချာနေပြီ။ ဧကရီစိန်ပွင့်က စောင့်ကြည့်နေရုံသာ။

ထွန်းနှင်းဆီတို့ ဌာနခွဲမှာ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်းမြတ်ကို ခန့်ခိုင်းလိုက်သည်။ အဲဒါမှ သူမ စီမံခန့်ခွဲလို့ ရမှာပေါ့။ ပြီးတော့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရပြီး မြင်ပါများ တော့ ကြင်သွားနိုင်သည်။ ထွန်းနှင်းဆီက ဆရာမကြီးပါ။

ခေါ်တာတောင် ကိုဘုန်းတဲ့။ ရုံးထဲက ပုရိသတို့ ကတော့ မကျေနပ်ကြ။ ထွန်းနှင်းဆီက နောက်မှပေါက်တဲ့ ရွှေ ကြာပင်ကို အထာပိုပေးနေတာကို ဘုန်းထွဋ်ကလည်း ယောက်ျား တို့သဘာဝ အလှအပကိုတော့ ခံစားတတ်ပါသည်။ ထွန်းနှင်းဆီ လှမှန်း သိပါသည်။ ခံစားလို့လည်းရ၏။ ဒါပေမဲ့ ရင်တော့မခုန်။ သူ့ရင်ထဲ အမြတ်တနိုးနဲ့ အမြစ်တွယ်နေတာက ရိုးသားသော သနပ်ခါးလေး။ မိတ်ကပ်လူးထားတဲ့ ကြောင်တောင်တောင်အလှ ကို ခံစားလို့တော့ ရပါရဲ့။ တန်ဖိုးတော့ ထားလို့မရ။ သူချစ် ထာ နွယ်ပါပဲ။

ရုံးထဲက ယောက်ျားလေးတွေက ပြောကြသည်။ သူ့ကို ထွန်းနှင်းဆီက အထာပေးသတဲ့။

သူလည်း သိတာပေါ့။ ယောက်ျားလေးပဲ။ ယောက်ျား
မှ ခပ်လည်လည်ယောက်ျားတစ်ယောက်။ ဒါပေမဲ့ သူလည်တာက
သူများကို လူလည်ကျဖို့ မဟုတ်သလို သူ့စိတ်အခံကလည်း
ရိုးသား၏။

ထွန်းနှင်းဆီ အကြောင်းတွေကိုလည်း မစုံစမ်းဘဲ
သိနေရတာ နားနှင့်မဆံ့။ ထွန်းနှင်းဆီကို သူတို့သူဌေး ဦးပြည့်ဝ
ချမ်းသာကလည်း သဘောကျနေတာတဲ့။ တကယ် မင်းကြိုက်
စိုးကြိုက်။ သူမနား ဝဲပျံ့နေသော ပုရိသတွေအကုန် ဘုန်းထွဋ်ထက်
သာတဲ့ သူချည်းပဲ။ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ဘုန်းထွဋ်ကိုမှ အထာ
ပေးတာဟာ ဘယ်လိုမှ သွေးရိုးသားရိုး မဖြစ်နိုင်။

ဒါဟာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိလို့သာဖြစ်ရမည်။
ထိုအကြောင်းဟာ ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ မပတ်သက်ဘူးလို့ ဘယ်သူ
အာမခံမှာလဲ။

ထို့အတွက် ဘုန်းထွဋ်က ရှောင်ပါသည်။ ထွန်းနှင်းဆီ
လို့ ပဲမကိုလည်း သူ မကြိုက်ပါ။

Lotion ဖိုးနဲ့ မွှံ့လိမ့်မည်။

အရမ်းလှပြီး အလှကြိုက်သော မိန်းမတွေဟာ တစ်
စိတ်တော့ အတ္တကြီးတတ်ကြသည်လေ။ ထို့ကြောင့် သူ ထွန်း
နှင်းဆီကို မနှစ်သက်ပါ။ သူ့ရင်ထဲမှာရှိတာ နွယ်တစ်ပင်တည်း။

မြန်မာပြည် တစ်ပတ်လည် ပတ်လေ့လာမည့် Tourist အဖွဲ့နဲ့အတူ သူလိုက်ရမည်။ Guide မလိုက်ရတာကြာ၍ လိုက်ချင်နေတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ထိုခရီးစဉ်မှာ ထွန်းနှင်းဆီပါ ပါနေသည်။

ဒါဟာ တိုက်ဆိုင်မှုတော့ မဖြစ်နိုင်။ တမင် စီစဉ်ထားတာပဲဖြစ်မည်။

မြန်မာပြည်တစ်ပတ်ဆိုတော့ ပုဂံကိုလည်းရောက်ပါမည်။ ထိုအခါ နွယ်နှင့်တွေ့ရမည်မို့ ဝမ်းသာသော်လည်း ထွန်းနှင်းဆီကြောင့် သူနဲ့နွယ် ပြဿနာတက်မှာကို ကြောက်မိသည်။

ထွန်းနှင်းဆီက လိုက်ကပ်နေတာကိုး။

သူ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ပုဂံရောက်တော့ ထွန်းနှင်းဆီက သူ့ကို ပိုပြီးတော့ကပ်သည်။ အထူးသဖြင့် နွယ်ရှေ့ဆိုပိုဆိုး၏။

နွယ်ကလည်း အကဲတခတ်ခတ်။ ဒါပေမဲ့ သူချစ်သော နွယ်သည် သူက မပြောပြချင်း ဘာကိုမှမမေးပါ။

သံသယတွေနှင့် ရန်ထောင်သော မိန်းကလေးထဲမှာ နွယ်မပါ။

နွယ်မမေးလေ သူက နွယ်ကို ပိုပြီးရှင်းပြချင်လေပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့နွယ်တို့ အေးအေးဆေးဆေးကို တွေ့ချိန်မရပါ။ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ကိုး။

ညဘက် ဖုန်းနဲ့ဆက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြလိုက်သည်။ နွယ်ကတော့ ...

“ကိုဘုန်း နွယ်ကလေး ထားခဲ့လို့ ပြဿနာရှာပြီး ဘောင်းဘီစဆွဲထားမယ့် မိန်းမ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကိုဘုန်းသိမှာပါ။ နွယ် ကိုဘုန်းကိုယုံတယ်။ ကိုဘုန်း နွယ်ထက်ပိုပြီး

သဘောကျတဲ့သူတွေ့ရင် နွယ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော။
နွယ် ကျေကျေနပ်နပ် နောက်ဆုတ်မှာ။ နွယ် ဒါပဲပြော
ချင်တယ်။ သူနဲ့ ကိုဘုန်းကို နွယ် မစွပ်စွဲဘူး။ ကိုဘုန်း
နွယ်ကွယ်ရာမှာ ဖောက်ပြန်မယ့်သူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံ
တယ်”

“နွယ်ရယ်”

“ကိုဘုန်းလည်း သံသယတွေ မပွားပါနဲ့ကွယ်။ ဧကရီ
စိန်ပွင့်လို သူဌေးမကြီးတစ်ယောက်က ကိုယ့်ဝန်ထမ်းတစ်
ယောက်ကို တစ်ခုခုလုပ်ချင်ရင် ခုလို ကွေ့ပတ်ပြီးလုပ်နေ
စရာကို မလိုဘူး။ ကိုဘုန်းကို လူငှားပြီး ချောင်းရိက်ခိုင်း
လိုက်ရင်တောင် ရတယ်လေ”

“နွယ်ပြောမှ ကိုယ် ကျောချမ်းလှပြီ”

“နွယ်က သဘောပြောတာပါ။ ကိုဘုန်း စိတ်ထင်လို့နေ
မှာပါ။ ဒါနဲ့ အဲဒီ ထွန်းနှင်းဆီ ဆိုတဲ့ မိန်းမက ချောတော့
တော်တော်ချောတာနော်”

“ပြုပြင် ပြင်ဆင်နိုင်လို့ပါကွာ။ ကိုကိုချစ် နွယ်ကမှ မပြု
မပြင် အလှယဉ်ဆိုသမှ ယဉ်ထက်ယဉ်။ ယဉ်မျိုးစုတဲ့
ကြော့သူခင်လေးကွ၊ ကိုကိုက နွယ်လေးကိုပဲ ချစ်တာ”

“ပြောတာပဲ၊ နောက်မှ ထွန်းနှင်းဆီနောက် ကောက်ခနဲ
ပါသွားမယ်”

“ထားတော့၊ နွယ် ကိုကိုချစ်လား၊ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်
ပြောတာပဲ ကောင်းတယ်၊ ပြော ... ချစ်လား”

“ချစ်တာပေါ့ ကိုဘုန်းရယ်။ နွယ်လို အညာသူကိုချစ်ရှာ
တဲ့ ကိုဘုန်း၊ ဘယ်နေ့ပစ်သွားမလဲနဲ့ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့
ကို ချစ်နေရတာ”

“အပြောကောင်းလေး၊ ဖုန်းထဲမှာမို့လို့ အသည်းယားလို့
မရဘူးကွာ ... ဟင်း”

“ကြည့် ... ကိုဘုန်းနော်၊ မနောက်နဲ့ ကြံစည်နေတယ်မို့
လား”

“ဟီး ဟီး ... သနပ်ခါးနဲ့လေးတောင် မခံစားရတာ ကြာ
ပြီကွာ။ နွယ်လည်း ကိုယ့်ကို သတိရလွန်းလို့ မစားနိုင်
မအိပ်နိုင် ဖြစ်နေတယ် ထင်တယ်နော်”

ဘုန်းထွဋ် စကားကြောင့် နွယ်က ဟက်ဟက်ပက်
ပက် ရယ်နေသည်။ ဘုန်းထွဋ် ပြောချင်စရာ ကောင်းလောက်
အောင်ကို နွယ်က သိသိသာသာကြီး ဝလာတာကိုး။

နွယ်သည် မိန်းမသားသဘာဝမို့ ထွန်းနှင်းဆီ
ကိုဘုန်းကို ကပ်နေတာကို ရိပ်မိပါသည်။ ထွန်းနှင်းဆီ ဆိုတာ
အရမ်းလှတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်။ နွယ်နဲ့ဆို လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်
ပါပဲ။ နွယ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ လှပတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
က နွယ်ချစ်သူကို ကပ်နေတာ နွယ် ရင်မပူဘဲနေပါ့မလား။

ခင်သီရိတုန်းကတော့ နွယ် စိတ်မပူခဲ့။ ဟိုက
နိုင်ငံခြားသူ ဖြစ်နေတာကိုး။ ကိုယ့်ချစ်သူမို့လို့ ကိုဘုန်း စိတ်ကို
အကဲခတ်မိသလောက်တော့ ရှိပါသည်။ ကိုဘုန်းက နိုင်ငံခြားသူ
ကိုတော့ ယူမှာမဟုတ်။

အခု ထွန်းနှင်းဆီကျတော့ ပူရပြီလေ။ ထွန်းနှင်းဆီ
က မြန်မာမိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သလို နွယ်ထက် အများကြီး

www.burmeseclassic.com

လှပြီး နွယ်ထက် အများကြီး ထက်မြက်သည်။ နွယ်ပိုင်ဘက်နဲ့ နွယ်က အနေအထားက မိုးနဲ့မြေပမာ ကွာခြားနေသည်။ ယှဉ်ကြည့်ပါ။ မော်ဒယ်လ်တစ်ယောက်လို ဖြူစင်ကြော့မတ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ သနပ်ခါးဘဲကြား ရိုက်တတ်တဲ့ အညာသူ။ ယောက်ျားလေးအယောက်တစ်ရာ လိုက်မေးကြည့်ရင် အညာသူကို ရွေးမယ့်သူ ဘယ်နှယောက်ရှိမယ်ထင်လဲ။ ရာခိုင်နှုန်းက သူညနဲ့ တစ်ရာလောက် ကွာကိုကွာမယ် ထင်တယ်နော်။

အညာသူကို ရွေးမယ့်သူ တစ်ယောက်တလေတောင် ရှိပါ့မလား။ ထို့ကြောင့် နွယ်လည်း ကိုဘုန်းနဲ့ မြန်မြန်လက်ထပ်ချင်ပါပြီ။ ဘယ်သူမဆို ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူကို ဆုံးရှုံးရမှာ ကြောက်တာချည်းပဲပေါ့။

အခြေအနေမပေးလို့သာ အနေဝေးကြရတာလေး။ ပူးစာဆိုတဲ့ ကံကလည်း ပါဦးမှ။ နွယ်က ကိုယ့်ထက်သာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်သူတော်ထားတာမို့ ပူရပင်ရပါတယ်။

ထားခဲ့ရင်တောင် ကိုဘုန်းမှာ အပြစ်မရှိ။ ကိုဘုန်းက သူ့ကို လက်ထပ်ခွင့် တောင်းနေတာ ခဏခဏ၊ သူမဘက်က လက်မထပ်နိုင်ခဲ့တာလေ။

တစ်ခါတလေကျတော့လည်း နွယ် သမီးလိမ္မာမလုပ်ချင်။ မောင်ဖြစ်သူ ပညာရေးအတွက် နွယ်ချစ်သူနဲ့ ဝေးနေရသည်။

တကယ်တော့ မောင်ကောင်းစားဖို့ အနစ်နာခံသည်ပဲထား။ တစ်ချိန်မှာ အဲဒီမောင်က သူ့လမ်းသူ လျှောက်သွားတဲ့ အချိန် နွယ် ငုတ်တုတ်မေ့ရတဲ့ အဖြစ်မျိုး။ လူ့ဘဝဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာ သီးခြားတည်ဆောက် ကြိုးစားရုန်းကန်ကြတာပဲ ကောင်းသည်။ တစ်နွယ်ငင် တစ်စင်ပါနေရင် တိုးတက်သင့်သလောက် ခေတိုးတက်ရဘဲ ဆုတ်ယုတ်ရဖို့ပဲများသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မတိုးတက်တာ ထိုကိစ္စတွေလည်းပါ၏။

တိုးတက်မည့် သူ့ရဲ့ခြေထောက်ကို ကျန်တဲ့မိသားစု ဝင်တွေက ဝိုင်းဆွဲထားရင် ကာယကံရှင်လည်း အထက်မကျ

www.burmeseclassic.com

အောက်ကျဖို့ပဲများကာ မိသားစုတွေလည်း သူများကို မှီခိုရင်း ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ ပျောက်ဆုံးကာ နစ်သထက်နစ်ဖို့ပဲ မြင် သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီမိုကရေစီစနစ်ပဲ ကောင်းသည်။ လူသားတစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်း ဒီမိုကရေစီရဖို့လိုသည်။

ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်ရင် မိဘအုပ်ထိန်းမှုအောက်က ထွက်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် တည်ဆောက်ရတဲ့ အနောက်တိုင်း စနစ်ကို ကျွန်မတော့ သဘောကျသည်။ ထိုစနစ်သည် မိဘ အတွက်ရော သားသမီးအတွက်ပါ အဆင်ပြေသည်။ လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးတာ အကောင်းဆုံး။ ကောင်းရင် ခံ၊ မကောင်းရင်ခံ။

ဆယ့်ရှစ်နှစ်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရတဲ့သူဟာ အသက်သုံးဆယ်ဆိုရင် အတော်အတန် ရင့်ကျက်တဲ့အနေအထား ရောက်သွားပြီ။ မြန်မာပြည်မှာတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ အသက်လေး ဆယ်တွေကလည်း အိမ်ထောင်မကျမချင်း မိဘအိမ်မှာ ကလေး လုပ်ကြံတုန်း။ ဒါက သားသမီးတွေဘက်ကအပိုင်း။ မိဘတွေဘက်

မှာလည်း ပြောစရာရှိသည်။ မိဘတွေရဲ့ အယူအဆကလွဲမှား နေသည် ဆိုပါစို့။ ဒါပေမဲ့ ထိုအယူအဆ အလွဲတွေအတိုင်း သားသမီးတွေကို အတင်းအကျပ်မဖြစ်မနေ လက်ခံခိုင်းသည်။ မိရိုးဖလာတဲ့။ ထိုအရာကြီးတွေက တော်တော်ဆိုးသည်။ သား သမီးတွေရဲ့ အခွင့်အရေးကို ထိခိုက်ရာကျသည်။

ထို့ကြောင့် ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်ရင် လွတ်လပ်ခွင့်ရ သော အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုက လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တိုးတက်စေ သည်ဟု နွယ် ယူဆမိသည်။

အစိုးရက ပြည်သူတွေကို ဒီမိုကရေစီ မပေးခင် အိမ်တစ်အိမ်ချင်း မိသားစုချင်းစီ တစ်စုချင်းစီတိုင်းမှာ ဒီမိုကရေစီ ဆေးကြည့်။ စည်းကမ်းရှိရှိနဲ့ လူ့အခွင့်အရေးကို ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိသူမှန်သမျှ ကြီးစားရင် ကြီးစားသလောက်လည်း တိုးတက်နိုင် ဆဲသည်။

သားသမီးက အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်ချင်တာကို အတင်း ဆေးကျောင်းတက်ခိုင်းတဲ့ မိဘကို မှန်တယ်လို့ မယူဆချင်ပါ။

လူဆိုတာ ဝါသနာပါရာကိုလုပ်မှ ထူးချွန်တာပါ။ အဲလိုမဟုတ်ဘဲ
လွဲချော်နေကြတော့ ပျော်ရာမှမနေရ တော်ရာမှာနေရဆိုတဲ့
စကားလုံးတွေ တွင်ကျယ်လာ၏။ ထိုဆောင်ပုဒ်သည် မကောင်းမှု
ပြုသူတွေအတွက်သာဖြစ်သည့်ပြီး ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်စား
သောက်တဲ့သူအဖို့တော့ ပျော်ရာမှာနေသင့်ပါသည်လေ။

နွယ် အတွေးနယ်ကျသွားတာ ညဉ့်တောင်တော်
တော် နက်သွားပြီ။ အပူသောကတွေဖိစီးနေတာ အိပ်လိုတောင်
မပျော်။ ဒါပေမဲ့ နွယ်က ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။ နွယ်
ပူနံနံစိုးရိမ်နေတာကို ကိုဘုန်းတောင် မရိပ်မိ။

ထွန်းနှင်းဆီကတော့ နွယ်ကို ကိုဘုန်းရည်းစားမှန်း
သိပုံမရ။ ထို့ကြောင့် ကပ်နေတာလား။

ကိုဘုန်း ပြောသလို သိသိနဲ့ လုပ်သလားဆိုတာကို
ကာယကံရှင်မှတစ်ပါး ဘုရားပဲသိမည်။

နွယ် မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး တစ်နှစ်သုံးလေး ရေတွင်
ကာ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်သည်။

လောကမှာ နွယ်ထက် ကိုဘုန်းကို ချစ်နိုင်တဲ့သူ
ရှိမယ်မထင်ပါဘူးကွယ်။ ဒါပေမဲ့ နွယ် အချစ်တွေကို ထုတ်ပြေ
တတ်သလို ကိုကိုမောင်မောင်ခေါ်ပြီး မရွဲတတ်ပေမယ့် နွယ်သည်
စစ်မှန်အေးမြသော မေတ္တာအပြည့်ဖြင့် ကိုဘုန်းကိုချစ်ပါ၏။

www.burmeseclassic.com

နွယ်သည် ကိုဘုန်းနဲ့ ထွန်းနှင်းဆီကို မကြည့်မိ
အောင် နေသည်။

ထွန်းနှင်းဆီသည် ကိုဘုန်းကို အတင်းလိုက်ကပ်တာ
နွယ် မြင်တွေ့နေရသည်။

မမြင်ချင်လို့ မျက်နှာလွှဲနေလည်း အသံတော့ကြား
နေရသည်။

“ဘုန်းထွဋ်ကလည်း နှင်းဆီနဲ့အတူ ထမင်းလာစားပါဆို၊
အတူလာတဲ့သူချင်း ယိုင်းပင်းဖော်မရဘဲ စိမ်းကားလိုက်
တာ၊ နှင်းဆီကတော့ သူ ဘာများကြိုက်တတ်မလဲလို့တွေး
နေတာ၊ နှင်းဆီမှာထားတာတွေ သူကြိုက်မှကြိုက်ပါ့မလား

လို့ ပူရသေးတာ၊ တစ်ခါတည်း ရောက်မလာဘူး”

“မထွန်းနှင်းဆီကလည်း ကျွန်တော်ကို မစောင့်ပါနဲ့၊ ကျွန်
တော်က ကျွန်တော့်ချစ်သူနဲ့စားတာ”

“ဒါပေမဲ့ နှင်းဆီကို နည်းနည်းတော့ အားနာဖို့ကောင်းပါ
တယ်၊ နှင်းဆီ ခုထိမစားရသေးဘူး”

“မထွန်းနှင်းဆီအဖော်နဲ့ စားချင်ရင် Receptionကကောင်မ
လေးတွေနဲ့ ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးရမယ် ထင်တယ်၊
သူတို့က ရယ်စရာလည်း ပြောတတ်တယ်၊ သူတို့နဲ့ ထမင်း
စားရင် အတင်းမျိုးစုံလည်းကြားရ၊ ရယ်လည်း ရယ်ရနဲ့
ထမင်းတောင် သီးမှာစိုးရတယ်”

“တော်ပါပြီ၊ ဘုန်းထွဋ် ပြောတာနဲ့တင် စိတ်ကုန်တယ်၊
နှင်းဆီက အေးအေးဆေးဆေးပဲ စားချင်တာ၊ ပြီးတော့
ဘုန်းထွဋ်ကိုလည်း ခင်လို့ပါ၊ တခြားသူတွေနဲ့တော့ မစား
ချင်ပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

“အေးလေ ဒါဆိုလည်း မထွန်းနှင်းဆီ တစ်ယောက်တည်း ပဲစား၊ ကျွန်တော်ကတော့ ပုဂံရောက်တုန်း ချစ်သူနဲ့လက်စုံ နွဲ့ရတာ၊ အလွတ်မခံနိုင်ဘူး၊ ကိုရီးယားကားတွေထဲကလို ပြောရရင် အားမနာတော့ဘူးနော် မထွန်းနှင်းဆီ”

“ထွန်းနှင်းဆီတော့ ရှင်နဲ့တွေ့မှ ဒေါက်ပြုတ်ပြီထင်တယ်၊ ထွန်းနှင်းဆီနဲ့ ထမင်းလက်ဆုံစားချင်တဲ့သူတွေ တပုံကြီး ထဲမှာမှ ရှင်က အထူးဆုပေါက်တာ”

“နီး နီး ... မထွန်းနှင်းဆီ စကားမှားနေပြီဗျ၊ ကျွန်တော်က မထွန်းနှင်းဆီနဲ့ ထမင်းလက်ဆုံမစားချင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့် မှာ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ရှိပြီးသား၊ သူ့ကို ဘယ်သူနဲ့မှ မလဲ နိုင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ရေလာ မြောင်းပေးလုပ်ရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပိုလို့တောင်မလဲ နိုင်ဘူး၊ ရှင်းတယ်နော်”

“ရှင် ... ရှင်”

“ကျွန်တော် မပြောချင်ပါဘူး မထွန်းနှင်းဆီ၊ ဒါပေမဲ့ မထွန်းနှင်းဆီက ပြောမှသိမှာမို့လို့”

“တော်ပါတော့ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ် မပြောနဲ့တော့၊ ရှင် ဆက်ပြောနေသရွေ့ ကျွန်မရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ထပ်ပြီး စုတ်ပြတ်သတ်ကုန်တော့မယ်၊ ရှင်သိထားဖို့က ကျွန်မက အဲဒီလောက်ပဲနေတဲ့ မိန်းမမဟုတ်ဘူး ဆိုတာပဲ၊ ကျွန်မရဲ့ အပြုအမူအားလုံးအတွက် ဆောရီးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ချစ်သူ အပေါ် သစ္စာရှိတဲ့ ရှင်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားပါတယ်၊ ဆောရီးပဲ၊ ဒီကရှေ့ ကျွန်မတို့ အလုပ်သဘောအရပဲဆက် ဆံကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ်”

ထိုစကားတွေ အားလုံးကို နွယ် ကြားနေရသည်။ သူတို့ပြောနေကြတဲ့ အခန်းထောင့်နားမှာ နွယ်ရှိနေတာကို သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး မသိကြဘူးလေ။ နွယ် ကျေနပ်ရပါသည်။ ပြီးတော့ နွယ် နွယ်ချစ်သူနဲ့ အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါသည်။ ဒီထက်ပိုပြီး အချိန်ဆွဲနေရင် ကံကြမ္မာက နွယ်ကို မျှော်နှာသာ ပေးချင်မှ ပေးတော့မှာလေ။

ထွန်းနှင်းဆီ ပေးပို့လာသောသတင်းကို နားထောင်
ပြီး ဧကရီစိန်ပွင့် တစ်ယောက် ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေသည်။

ခင်သီရိက တိုင်းတစ်ပါးသူမို့ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်
စိတ်မဝင်စားတာ ထားပါတော့။ ထွန်းနှင်းဆီကိုတော့ စိတ်ဝင်စား
သင့်သည်လေ။ ထွန်းနှင်းဆီ ဆိုတာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံတဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။ သူ့နွယ်နွယ်ထွန်းထက် အပြတ်အသတ်
သာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်။ ဒါကိုတောင် သူက စိတ်မဝင်စားဘူး
ဆိုတော့ ဒီလူ ဟုတ်မှဟုတ်သေးရဲ့လား။

နွယ်နွယ်ထွန်းက ဘာများမက်စရာရှိလို့လဲ။ ကြားဖူး
နားဝရှိသလို ဆေးတွေ ဘာတွေများ အခတ်ခံထားရသလား။
ဘယ်လိုများ ပြုစားခံထားရသလဲ။ ဧကရီသည် ထွန်းနှင်းဆီ
တပ်ခေါက်လာတာကို လက်မခံနိုင် ဖြစ်နေသည်။

ခင်သီရိ ဆိုတာလည်း နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ ထွန်း
နှင်းဆီ ဆိုတာလည်း တကယ့်လက်ရွေးစင်တစ်ယောက်။ ဒါကို
ဒီလူ စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့။

မျက်စိပိတ် နားပိတ်နဲ့ နွယ်နွယ်ထွန်းမှ နွယ်နွယ်
ထွန်း ဖြစ်နေတာ ပွဲမလှ။

ဧကရီ အလိုမကျ။

ထွန်းနှင်းဆီက ပြောသည်။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်က
သစ္စာရှိတဲ့ တည်ကြည်တဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်တဲ့။
သူ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။

ယောက်ျားတွေ သစ္စာရှိတယ်ဆိုတာကို လက်မခံဘူး။
ယောက်ျားကောင်းဆိုတာလည်း မောင်းမတစ်ထောင်တော့ ရှိကြ
တာပါပဲ။ တခြားနေရာမှာသာ ကောင်းရင်ကောင်းမယ်။ အချစ်
အတွက်တော့ မကောင်းကြပါဘူး။ ယောက်ျားတွေရဲ့အချစ်နဲ့
ယောက်ျားတွေရဲ့ သစ္စာတရား ဘယ်တော့မှ စည်းဝါးမကိုက်ပါဘူး။
ဧကရီဖခင်ပဲ ကြည့်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားဆိုတဲ့အမျိုးအစားက ငွေဒဏ်ကို မခံနိုင်
ကြတာများသည်။ ငွေရှိလေ စာရိတ္တမဲ့လေ ဖြစ်တတ်ကြသည်။
ကိုယ်ကျင့်တရားကို ငွေကတိုက်စားတတ်သည်။

အခု ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ရာ ငွေဒဏ်ခံနိုင်ပါ့မလား။
အရမ်းလှပြီး အရမ်းထက်မြက်တဲ့ မိန်းမတွေကို စိတ်မဝင်စားတဲ့
ဒီလူဟာ ပိုက်ဆံရှိတဲ့မိန်းမကိုရော။

ဧကရီစိန်ပွင့် ပြုံးလိုက်သည်။ ဒီ Game မှာ သူမ
နိုင်ချေမမြင်သေး။ ကိစ္စတော့မရှိ။ ရွှေစရာအကွက်တွေ ကျန်သေး
သည်။

နွယ်လည်း သူ့အမေကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် အခြေ
အနေပြောပြကာ ...

“အဲဒါကြောင့် သမီး သူ့ကို လက်ထပ်ချင်ပြီ အမေ၊ သမီး
အပေါ် မေတ္တာစစ်နဲ့ချစ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
လက်လွှတ်မခံချင်ဘူး၊ သူ့ခမျာ သမီးကို စောင့်နေရတာ
ကြာပြီ၊ မောင်လေးလည်း စာမေးပွဲဖြေကာနီးပြီပဲ အမေ
ရယ်နော်”

“အေးပါအေ၊ ညည်းအဖေကို ငါပြောကြည့်ပါဦးမယ်”

“ရအောင်ပြောပေးနော် အမေ”

“ကဲ ... လာပြန်ပြီ၊ ပြောကြည့်မယ်အေ ဆုံးဖြတ်ချက်က
ညည်းအဖေရမှာ”

www.burmeseclassic.com

နွယ် စောဒကမတက်ရဲတော့။ တော်ကြာ အမေစိတ် ဆိုးသွားဦးမယ်။

အမေလည်း အဖေကို ပြောရခက်မှာပဲ။ သမီး ယောက်ျားမြန်မြန်ယူချင်တာကို ဘယ်လိုမျက်နှာနဲ့ ပြောရမလဲ။

အဖေက နေပါဦးဆိုပြီး တားထားတာလေ။ သူမက တော့ ရသမျှ ဘုရားစာတွေရွတ်ပြီး အဖေခွင့်ပြုဖို့ ဆုတောင်းနေမိ သည်။

“မနွယ်”

“ပြော ဖိုးသား”

“မနွယ်တို့က လွန်တယ်နော်၊ ဘာလို့လောနေတာလဲ”

“လင်ကောင်းသားကောင်း လွတ်သွားမှာစိုးလို့ဟေ့၊ နင် ကျောင်းပြီးအောင် စောင့်နေတုန်း သူနဲ့ ငါ လွဲသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အဲလောက်မှ သစ္စာမရှိရင် ကျောင်းပေါ့”

“ဟဲ့ ... သစ္စာရှိတိုင်းလည်း ညားတာမဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ ကံ တရားဆိုတာ ရှိသေးတယ်၊ အချိန်ဆိုတာရှိသေးတယ်”

“ဒီတစ်ယောက်ကျောင်းတော့ နောက်တစ်ယောက်လာမှာ ပေါ့ဗျာ”

“အဲဒါ နင်တို့ယောက်ျားလေးတွေအတွက်တော့ ဟုတ်တာ ပေါ့ဟဲ့၊ ငါတို့မိန်းကလေးဆိုတာက မျှော်လင့်ရုံပဲ၊ ပြီးတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ယောက်ျားဆိုတာက ဒီဘက်ခေတ် မှာ ရှားသွားပြီ”

“မနိုင်ဘူး မနွယ်ကိုတော့ မနိုင်ဘူး”

“ငါ့ကို အဲလိုမပြောနဲ့ ဖိုးသား၊ ငါ လင်နောက်လိုက်ပြေးတာ မျိုးမလုပ်ဘဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မိဘဆီမှာတောင်းဆို နေတာ၊ နင့်ကျောင်းစရိတ်လည်း ငါထောက်မှာပါ၊ သူက လည်း ငါ့ကို ဘာမှ ပြောမှာမဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်တော်က အဲဒီသဘောနဲ့ပြောတာမဟုတ်ဘူး မနွယ်၊ မနွယ်ကို နှမြောလို့ပြောတာ၊ အဲဒါကလွဲရင် ဘာစိတ်နဲ့မှ ပြောတာမဟုတ်ဘူး”

“အေးပါ၊ ငါ့မှာလည်း ငါ့ကိစ္စနဲ့ငါ ရှိလို့ပါ”

အဖေက နွယ်ကို ခေါ်မေးတာမျိုး မလုပ်၍ တော်
သေးသည်။ အမေ တော်တော်လေး ပြောယူရသည်တဲ့။ တစ်ဖက်
လောက်နေမှ အဖေခွင့်ပြုသည်။

အဖေခွင့်ပြုတာနဲ့ ကိုဘုန်းကို အပြေးဖုန်းဆက်ပြော
သည်။

ကိုဘုန်းက အံ့သြပြီး ယုံတောင်မယုံ။

“ဟုတ်ရဲ့လား နွယ်ရယ်၊ နောက်နေတာလား ဒီကိစ္စက
မနောက်ကောင်းဘူးနော်”

“ဪ ... တကယ်ပါဆို သူက ဝမ်းမသာဘဲ ပြန်စစ်ဆေး
နေသေးတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ်မယုံနိုင်လို့ပါ။ ကဲ ... ကိုယ် ဘယ်
နေ့ လာတောင်းရမလဲ ပြော”

“ကိုဘုန်း အဆင်ပြေတဲ့နေ့ လာပေါ့”

“ရတယ် ကိုကို ဒီညပဲ အိမ်ကိုပြောပြီး အမြန်ဆုံးလာတောင်း
ရမ်းဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်တော့မယ်”

“ကိုဘုန်းသဘော”

“တကယ်နော်”

ဘုန်းထွဋ်နဲ့နွယ်တို့ မကြာခင် လက်ထပ်ကြတော့
မယ့်သံတင်းကို နွယ်ရော ဘုန်းထွဋ်ပါ နှစ်ယောက်တိုင်ပင်ပြီး
လျှို့ဝှက်ထားကြသည်။ မလိုတဲ့သူ သိသွားရင် အနှောင့်အယှက်
ပေါ်မှာစိုးလို့ပါ။

နွယ်ထက် ဘုန်းထွဋ်က ပိုပြီး စိုးရိမ်နေပါ၏။
ဘုန်းထွဋ်စိတ်ထဲမှာ ဧကရီစိန်ပွင့်ကို လုံးဝကို မသင်္ကာဘူးလေ။
နွယ်ကတော့ ဘုန်းထွဋ်စိတ်ကျေနပ်အောင် လျှို့ဝှက်
နေလိုက်တာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်ကလည်း ခြေလှမ်းကျပါသည်။
ဘုန်းထွဋ်နဲ့နွယ် လက်ထပ်မှာကို ဧကရီ မသိပါ။ ဧကရီက ဘုန်း
ထွဋ်ကို စင်ကာပူမှာ သင်တန်းတက်ဖို့ရွေးချယ်စေလွှတ်လိုက်၏။

ဧည့်လမ်းညွှန်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းပါပဲ။ ဘုန်းထွဋ်နဲ့အတူ
ဘခြားဝန်ထမ်း ငါးယောက်လည်းပါသည်။ ထိုငါးယောက်လုံး
အမျိုးသားတွေချည်းပါ။ သင်တန်းက သုံးလသင်တန်း ဖြစ်ပြီး
သင်တန်း တက်ရတဲ့အတွက် ဘာစာချုပ်စာတမ်း အချုပ်အနှောင်
နဲ့လဲ မရှိပါ။

ထိုသင်တန်းဟာ ဧည့်လမ်းညွှန်တွေအတွက် တကယ့်
တို့ကောင်းတဲ့ သင်တန်း။ ဘုန်းထွဋ်တက်လည်းတက်ချင်သည်။
ဆစ်ဖက်မှာလည်း နွယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ရှိတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း
မသိဖြစ်နေပါသည်။

ဧကရီစိန်ပွင့် သူ့အပေါ် ကောင်းတယ်ဆိုတာကို
ထက်ခံယုံကြည်ရမလိုဖြစ်နေပါပြီ။ သင်တန်းကြေးရော နေစရိတ်၊
အစရိတ်ပါပေါင်းရင် ဒေါ်လာသုံးထောင်နဲ့ ငါးထောင်ကြား
အကြားကျမှာပါ။

ဘုန်းထွဋ် ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုသင်တန်းကို သွား
တက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာမို့ တက်ချင်ပါ၏။

www.burmeseclassic.com

နွယ်ကိုလည်း ပြောရမှာအားနာနေသည်။ ပြီးတော့ သူကလောထားလို့ နွယ်ခမျာ သူမအိမ်မှာ တောင်းဆိုထားရတာ ကုမ္ပဏီကလွတ်တာလို့ ပြောရင်တော့လက်ခံကြမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ မျက်မှာပူသည်။

နွယ်နဲ့ တိုင်ပင်ရင်တော့ နွယ်က လွတ်မှာသေချာ သည်။ အဓိက သူပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမှာ။ သူသွားချင်ရင် နွယ်က လွတ်မှာ။

သူ မသွားဘူးဆိုရင် နွယ်နဲ့ အမြန်ဆုံးလက်ထပ်နိုင် မည်။ သူ ဘာလုပ်ရမလဲ။

သင်တန်းကို လက်လွတ်လိုက်ရဖို့ကိုလည်း နှလုံးဝ သည်။ ပြီးတော့ သင်တန်းသွားရမှာက ယောက်ျားတွေချည်း မိန်းကလေး အနှောင့်အယှက်လည်းမပါ။ သူ -ဧကရီစိန်ပွင့်- အကောင်းမြင်ချင်လာသည်။ ဧကရီစိန်ပွင့်က သူ့အပေါ် ဘာကောင်း ကောင်းတာလား။ တကယ်ကို စေတနာရှိတာလား။

ဆုံးဖြတ်ရခက်ပါဘိ။

သူ ဆုံးဖြတ်ရ ခက်နေပေမယ့် နွယ်ကတော့ သူ မပြောရသေးခင် ထိုသတင်းကို ကြားသွားသည်။

“ကိုဘုန်းက နွယ်ကိုတောင် မပြောဘူး”

“ကိုကို မဆုံးဖြတ်ရသေးလို့ မပြောတာ”

“ဘာကိုမဆုံးဖြတ်ရသေးတာလဲ”

“သွားဖို့မသွားဖို့ကို မဆုံးဖြတ်ရသေးတာ၊ သင်တန်းသွား တက်ရင်ကောင်းမလား၊ ဒါမှမဟုတ် နွယ်နဲ့လက်ထပ်ရ ကောင်းမလား မဆုံးဖြတ်ရသေးဘူး”

“အော် ... ကိုဘုန်းရယ်၊ သင်တန်းကသုံးလတည်းကိုကွယ်၊ သင်တန်းကပြန်လာမှ နွယ်နဲ့လက်ထပ်ကြတာပေါ့”

“ဒါတော့ဒါပေါ့ နွယ်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ နွယ်က နွယ်အိမ်မှာ ပြောဆိုပြီးသား ဖြစ်နေပြီလေ”

“ကုမ္ပဏီကသင်တန်းလွတ်လို့လို့ပြောပြရင် နွယ်မိဘတွေက နားလည်မှာပါ ကိုဘုန်းရယ်၊ ကိုယ့်အတွက်အကျိုးရှိမယ့် သင်တန်းကိုသွားတက်၊ လက်လွတ်မခံနဲ့၊ သူများတွေဆို

www.burmeseclassic.com

သင်တန်းလွတ်လို့ပျော်နေကြတာ၊ ဘာအနှောင့်အယှက်မှမရှိဘဲ
Freeတက်ခိုင်းတာကိုမှ မကက်ရင် ကိုယ့်လောက်မိုက်မိတဲ့
သူ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ သွားတက် ကိုဘုန်း”

“ကိုယ် စဉ်းစားမိတယ် ကေရီစိန်ပွင့်က ကိုကိုကို တကယ်
စေတနာထားတာလား မသိဘူးနော်”

“တကယ်စေတနာထားတာနေမှာပါ ကိုဘုန်းရယ်၊ ကိုဘုန်း
သံသယဝင်တာနေမှာပါ၊ သူက ကိုဘုန်းကို တိုက်ခိုက်စေ
တာအကြောင်းမှမရှိဘူး၊ သူ ကိုဘုန်းကို သဘောမကျ
အလုပ်ထုတ်လိုက်ရုံပဲလေ”

“နွယ်ပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ကိုကို အထင်မှားနေတာပဲဖြစ်
ပါ၊ အေးလေ နွယ်မိဘတွေကို အကျိုးအကြောင်းပြောကြ
ဦး၊ သူတို့ နားလည်ပေးရင် ကိုကို သင်တန်းသွားတာ
လိုက်မယ်၊ သူတို့လက်မခံရင်တော့ နွယ်နဲ့ အမြန်ဆုံးလ
ထပ်ကြမယ် ဟုတ်ပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုဘုန်း”

နွယ်မိဘတွေကို ပြောပြတော့ ဝမ်းတောင်သာနေကြ
သေးသည်။ သူတို့က နွယ်ကို အိမ်ထောင်မပြုစေချင်ကြသေးဘူး
လေ။

နွယ်ကတော့ ဒီသုံးလကို ကိန္နရီထုံး နှလုံးမူ၍
စောင့်ကာ မောရဦးမှာပေါ့ ချစ်သူရေ။

နွယ်က ရန်ကုန်လေဆိပ်ကို လာနှုတ်ဆက်သည်။ သူများချစ်သူကောင်မလေးတွေလို မျက်ရည်မဝဲပါ။ မပိုပါ။ ခပ် ပြုံးပြုံးပဲ။

နွယ်က ...

“ကိုဘုန်း ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်နော်”

“စိတ်ချ သံချစ်ချစ်နွယ်၊ နွယ်လေးလည်း ကျန်းမာရေးဂရု စိုက်၊ ကိုယ်ပြန်လာရင် လက်ထပ်မယ်၊ စောင့်နော်”

“အင်းပါ ကိုဘုန်းရယ် စိတ်ချ”

ကျန်တဲ့ငါးယောက်မှာ လူပျိုလည်းပါ၏။ အိမ်ထောင် သည်လည်းပါသည်။ သူတို့တွေလည်း ချစ်သူရည်းစား ဇနီးမယား တွေ လိုက်ပို့နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ ငိုသူငို၊ ချဲ့သူချဲ့၊ သည်းသူသည်း

နေကြပေမယ့် နွယ်ကတော့ ဣန္ဒြေရရလေးပါ။ သူ နွယ်ကို မြတ် နိုးမိတာ ခုလို ဣန္ဒြေရှိတာလေးတွေကြောင့်ပါ။

“ကဲ ... အားလုံး Departure Room ထဲဝင်ကြစို့၊ လေယာဉ် ထွက်ကာနီးပြီ”

ဟင် ... ဧကရီစိန်ပွင့်။ ဆိုက်နဲ့ဂိုက်ကတော့ ကြည့် ရတာ နိုင်ငံခြားထွက်မည့်ပုံပဲ။ မချိုလည်း ပါသည်။

မချိုပုံစံက လည်း အတူတူပဲ လေယာဉ်ပေါ်တက်မှာ မို့ Departure Room ထဲ သူမတို့နှစ်ယောက်လုံး ဝင်သွားတာ ပေါ့။

“သူတို့က ဘယ်သွားမှာလဲ”

“ကိုဘုန်းရယ် သံသယ မဝင်ပါနဲ့ကွယ်၊ သူတို့ဘာသာ ကိစ္စရှိလို့သွားတာ နေမှာပေါ့”

“ကိုကိုလေ ဘာကိုမှန်းမသိဘူး၊ ဧကရီစိန်ပွင့်ကို လုံးဝကို မယုံတာ”

“ကဲပါ သွားပါ၊ ဟိုမှာ သူများတွေ ဝင်ကုန်ပြီ”

“သွားပြီနော်၊ အင်း ... နဖူးလေး နမ်းချင်လိုက်တာ၊
ဒါပေမဲ့ မနမ်းတော့ပါဘူးနော်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဘုန်း၊ သွားတော့နော်”
“တူတာ”

သူဝင်သွားတော့ နွယ်လည်း ပြန်ထွက်လာလိုက်
သည်။ ပုဂံကို မိရာကားနဲ့ ပြန်ရမှာလေ။

ကိုဘုန်းလည်း နွယ်ပြန်မှာ သိပြီးသားပါ။

ဘုန်းထွင် အထဲရောက်တာနဲ့ ...

“မမဧကရီ ခေါ်နေတယ် ကိုဘုန်းထွင်”

အားလုံး ဧကရီစိန်ပွင့်နားမှာပါ။

“ဧကရီလည်း စင်ကာပူကိုသွားမှာ၊ ဖိနပ်စက်ရုံကိစ္စနဲ့ပေါ့၊
ဧကရီ စင်ကာပူမှာရှိတဲ့ရက်ကို ဧကရီအလုပ်ကလေးတွေ
နည်းနည်းဝိုင်းကူရမယ်၊ သင်တန်းအားတဲ့အချိန်မှ ကူရမှာ
ပါ။ အဲဒါလေး ပြောမလို့”

အားလုံး ခေါင်းညိတ်ရတာပေါ့။ အေးအေးဆေးဆေး
သင်တန်းတက်ခိုင်းတာမဟုတ်။ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့တက်ရမှာပါ။
တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိကြကော တစ်ယောက်
အကြည့်ကို တစ်ယောက် သဘောပေါက်နေကြပါသည်။ ပင်ပန်း
ရပါဦးမယ်။

လေယာဉ်ပေါ်တက်ကြတော့ ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ မချိုက
ရှေ့ဘက်မှာ။ သူတို့ခြောက်ယောက်က ဧကရီတို့နောက်ကနဲ့တွေ
မှာ တန်းစီထိုင်ရ၏။ နှစ်ယောက်တွဲထိုင်ရသည်။

ဘုန်းထွင်ကတော့ နောက်ဆုံးမှာပဲထိုင်လိုက်သည်။

ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ Roll နှစ်ခုခြားသွားတာပေါ့။

“ကျွန်တော်တို့တော့ သင်တန်းတစ်ဖက်၊ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့
ဖတ်ဖတ်မောပြီး ပြိုင်းရတော့မယ်ထင်တယ် ကိုဘုန်းရေ”

“အေးကွာ”

“သူဌေးတွေက ဘယ်တော့မှ သူတို့ဘက်က အနာခံတာ
မဟုတ်ဘူးဗျ”

“ဒါကတော့ကွာ လက်ခုပ်ပြည့်မှ လက်ကြားယိုမှာပေါ့”
 “လက်ခုပ်ပြည့်ရင် ခွက်ထဲထည့်ပစ်တာပါဗျာ၊ လက်ကြား
 ယိုဖို့ဝေးပါတယ်။ သူတို့ရဲ့အိတ်တွေ ခွက်တွေထဲထည့်လို့
 ကို မဝနိုင်ကြဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ကို လစာပေးခိုင်းပြီးတော့
 ပေးရတာနဲ့တန်အောင်ခိုင်းတာပါ။ ရတာနဲ့လုပ်ရတာ မကာ
 မိပါဘူး။ ခုလည်း သင်တန်းသက်သက် ပို့တယ်ထင်ပြီး
 ဝမ်းသာနေတာ၊ သွားပါပြီဗျာ ဘယ်လောက်တောင် ပင်ပန်း
 ဦးမလဲ မသိဘူး”

“သူ့ဆန်စား ရဲရမှာပေါ့ကွာ”

“ရသလောက်အချိန်လေး နှပ်လိုက်ဦးမယ်ဗျို့”

သူတို့နှစ်ယောက်လုံး အိပ်ပြီးပါလာသည်။ ဧကရီစိန်
 ပွင့် လှည့်ကြည့်တော့ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်က ပါးစပ်အပောင်
 သားလေးနဲ့ အိပ်လိုက်လို့။ မာန်မရှိ။ ဘာအရောင်မှမရှိဘဲ အိပ်
 ပျော်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာက ပိုပြီး နုနယ်နေသလိုပဲ။ ဘုန်းထွင်ခေါင်
 မြတ်ကိုကြည့်လိုက်ရင် အရမ်းကိုထက်မြက်စူးရှနေတဲ့ ကျားပေါက်

တစ်ကောင်လိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခု အိပ်ပျော်နေချိန်မှာတော့ အဲဒီ
 ထက်မြက်စူးရှမှုတွေလည်း မရှိတော့။ လုံးဝကို ရိုးသားဖြူစင်နေ
 သောမျက်နှာလေး။ ဘုရား ... ဧကရီ ရင်တွေ ဒိန်းခနဲ ခုန်သွား
 သလိုပဲ။

www.burmeseclassic.com

ဧကရီစိန်ပွင့်က စင်ကာပူမှာလည်း ကိုယ့်ဘာသာ
ကားမောင်းပါသည်။ အင်တာနေရှင်နယ်လ်ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်နဲ့။

ဘုန်းထွဋ်တို့ခြောက်ယောက်က သင်တန်းတက်ပြီး
အားတာနဲ့ စင်ကာပူက ဧကရီရုံးခန်းမှာ အလုပ်ဆင်းရတော့တာ
ပါပဲ။

ရန်ကုန်ရုံးမှာမှ အလုပ်ချိန် သတ်သတ်မှတ်မှတ်နဲ့
လုပ်ရတာမို့ တော်သေးသည်။ စင်ကာပူမှာ ပိုဆိုး၏။ အလုပ်ချိန်
က အကန့်အသတ်မရှိ။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဉ့်နက်တဲ့အထိ သူမလိုချင်
တဲ့ဒေတာတွေ စုပေးသေးသည်။

သူတို့နေရတာလည်း စင်ကာပူရှိ သူမပိုင်တဲ့ကွန်ဒို
မှာပါ။ သူတို့ခြောက်ယောက် တစ်ခန်းထဲမှာ စုနေရသည်။ သူမ

နဲ့ မချိုကလည်း တစ်ခန်း။ ကွန်ဒိုတစ်ခန်းတည်းမှာ နေတာမို့
အချိန်မရွေး ခေါ်ခိုင်းနေတာ။ အိပ်ချိန် စားချိန်တောင်မမှန်။
လည်ပတ်ဖို့တော့ ဝေးရော။

တစ်ရက်တော့ ကျွန်တို့ငါးယောက်နဲ့ မချိုကို စာရင်း
တွေလုပ်ခိုင်းပြီး ဘုန်းထွဋ်ကို ခေါ်ကာ ဒင်နာထွက်စားသည်။

ဒင်နာကို ရိုးရိုးစားသောက်ဆိုင်မှာ မစားဘဲ ဘား
တစ်ခုမှာ သွားစား၏။

“ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် ကြိုက်တာစား ကြိုက်တာသောက်”

“ကျွန်တော် မသောက်ပါဘူး”

“မသောက်တတ်ဘူးလား”

“သောက်တတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မမဧကရီနဲ့လာတာဆို
တော့ မသောက်သင့်ဘူး ထင်လို့ပါ”

“အင်း ... တို့က သောက်ပါဆိုရင်ရော”

“မသောက်ပါဘူး”

“မင်းက ဘာလို့ အရမ်း Prefect ဖြစ်နေတာလဲ”

“ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်တော့ Perfect ဖြစ်တယ်လို့ မထင်ပါဘူး။”

ဧကရီ လေယာဉ်ပေါ်မှာ အိပ်ပျော်နေသော မျက်နှာ ကလေးကို မြင်ယောင်ကာ ...

“မင်းနဲ့တို့ ခေါင်းစဉ်တစ်ခု ဆွေးနွေးချင်တယ်”

“ဘာအကြောင်းလဲ မမဧကရီ”

“အချစ်အကြောင်း”

“ဆောရီးပဲ မမဧကရီ။ အချစ်အကြောင်းဆိုတာ ချစ်သူနဲ့ ဆွေးနွေးတာပဲ ကောင်းပါတယ်”

“တာလို့လဲ။ ချစ်သူမဟုတ်ရင် ဆွေးနွေးလို့ မရဘူးလား။ ဆွေးနွေးချင်ရင် ချစ်သူဖြစ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ညွှမ်းမတော် သားမစပ်တဲ့ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ ဘားတစ်ခု မှာ ဒင်နာစားနေချိန် အချစ်အကြောင်း ဆွေးနွေးတယ် ဆိုတာ သူတို့နှစ်ယောက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသတော့ ပတ် သက်နေလို့ပေါ့။ အဲလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ မဆွေးနွေးသင့်

ဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူရှိတယ်။ ကျွန်တော် သူနဲ့ကလွဲ ရင် တခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ မဆွေးနွေးချင်ဘူး”

“တို့အမြင်တော့ မင်းချစ်သူက သာမန်ပါပဲ။ ထူးထူးခြားခြား စွဲမက်စရာ ဘာမှမရှိဘူး။ အဲဒါကို မင်း ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို အရူးအမူး ဖြစ်တောလဲ”

“သူ့ရဲ့တည်ကြည်မှု၊ ဣန္ဒြေရမှု၊ မိန်းမ ပီသမှု။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ကျွန်တော့်အပေါ် နားလည်နိုင်စွမ်း။ အဲဒါတွေကို ကျွန်တော် အရမ်းမြတ်နိုးတယ်။ သူက ရုပ်သိပ်မလှပေမယ့် နှလုံးသား အရမ်းလှတဲ့မိန်းမ။ ပိုက်ဆံမချမ်းသာပေမယ့် ကိုယ်ကျင့်တရား ချမ်းသာတဲ့မိန်းမ။ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေ သိပ်မကြီးဘဲ အေးချမ်းတဲ့မိန်းမ။ ဒီခေတ်မှာ အဲလိုမိန်းမမျိုး အရမ်းရှားသွားပြီ။ မိန်းကလေးတွေ ဘီယာ သောက်တဲ့ခေတ်။ မိန်းကလေးတွေ ကိုရီးယားကားကိုက် ပြီး အရှက်မဲ့နေတဲ့ခေတ်။ မိန်းကလေးကစတဲ့ခေတ်။ ဒီ ခေတ်ကြီးထဲမှာ သူဟာ တကယ့်ကို အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်

www.burmeseclassic.com

ချစ်သူတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ဘာနဲ့မှမလဲနိုင်ဘူး”

“အဲလိုမိန်းမမျိုးကို ယူမယ့်အစား ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယူလိုက်ရင် မင်းဘဝ ဒီထက်ပိုမကောင်းဘူးလား”

“အချစ်မပါရင် ကောင်းမှာမဟုတ်ဘူး။ ငွေက နားလည်မှုကို မဝယ်ပေးနိုင်ဘူး။ အချစ်က နားလည်မှုတွေ အလို့အလျောက် မွေးဖွားပေးတယ်။ ငွေနဲ့ အရာရာကို ဖန်တီးလို့မရဘူး မမဧကရီ။ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ငွေရဲ့ဝယ်လို့ချင်ရင်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငွေပေးနိုင်သလောက်ပဲ စိတ်ချမ်းသာမယ် နားလည်မှုရှိရင် တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာတယ် မမဧကရီလည်း နားလည်မှာပါ”

“တို့ တွေ့ဖူးတယ်။ ချစ်လွန်းလို့ ယူကြတယ်၊ အိမ်ထောင်သက်ရလာတော့ အဲဒီအချစ်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်နဲ့တောင်မသိဘူး၊ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားတွေက သိပ်မ

ပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမတွေကို ကြည့်လို့မရတော့ဘဲ ကြည့်လို့ရတဲ့ Small လေးတွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်တော့တယ်”

“အဲဒါကတော့ အချစ်ပဲရှိပြီး နားလည်မှု မရှိကြတဲ့ အိမ်ထောင်သည်တွေ နေမှာပါ။ အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ ယောက်ျားကလည်း မိန်းမကို နားလည်ပေးရမယ်။ မိန်းမကလည်း ယောက်ျားကို နားလည်ပေးမယ် ဆိုရင် ဒီလိုဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်လာရင် ကိုယ့်ရဲ့ မိသားစုဘဝကိုလည်း အချိန်ပေးနိုင်ရမှာပေါ့ဗျာ။ အဲလိုမဟုတ်ရင်တော့ မမဧကရီ ပြောသလို ဖောက်ပြန်တာတွေ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ မိုက်ဆံချမ်းသာပေမယ့် နားလည်မှုမရှိရင် အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုပဲ။ ပိုက်ဆံမချမ်းသာပေမယ့် နားလည်မှုလေးတွေနဲ့ အေးချမ်းသာယာပျော်ရွှင်နေတဲ့ မိသားစုတွေ တစ်ပုံကြီးပါ”

ဧကရီသည် သူ့ကိုကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း သဘောကုန်လာသည်။ ဒီလို အသိတရားရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ပြုရမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်များ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေ သာယာလိုက်မလဲကွယ်။ တကယ်တော့ အချစ်ထက် နားလည်သိတတ်မှုက ပိုအရေးကြီးတယ်လေ။ စီးပွားတွေ ဘယ် လောက်အရှာကောင်းပါစေ။ ပညာတွေ ဘယ်လောက်ပဲ တတ် မြောက်ကျွမ်းကျင်ပါစေ။ အခြေခံအသိတရားမကောင်းရင် အလ ကားပဲလေ။ ခုတော့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်က တကယ်ကိုယောက်ျား ကောင်း တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူမ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ရယူ ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာသည်။ ဒုက္ခပဲ။ ဘုန်းထွဋ် ခေါင်မြတ်လို ယောက်ျားမျိုးဟာ သူချစ်တဲ့ နွယ်အပေါ် ဘယ် တော့မှ သစ္စာဖောက်မည့်ယောက်ျား မဟုတ်။

မရနိုင်မှန်း သိကာမှ ပိုတန်ဖိုးကြီးနေသလို ခံစား နေရသည်။ ဒုက္ခ။ လောကမှာ ပိုက်ဆံတွေထားစရာမရှိအောင် ချမ်းသာတာတောင်မှ လိုတမရပါလားကွယ်။

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေး ညစာစားနေသည်။ မအေးဆေးဘဲ ရင်တွေပူနေရတာက သူမ

ပိုင်တွေ နစ်ခွက် သုံးခွက် ဆင့်သောက်ပေမယ့် ရင် မအေးဘဲ ရီဝေဝေတောင် ဖြစ်လာသည်။ ပိုင်ဆိုတာကလည်း Alcohol နဲ့ ကင်းတာမှ မဟုတ်တာ။ Alcohol ဆိုတာက သိတဲ့ အတိုင်းပဲ။ နည်းနည်းသောက်ရင် နည်းနည်းမူးတာပဲ။ သုံးခွက်က နေ လေးခွက်ဖြစ်လာတော့ ပိုပိုမူးတာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

များများသောက်တော့ အရက်။

မများတများသောက်တော့ ဘီယာ။

နည်းနည်းသောက်တော့ ဝိုင်။

Alcohol ဆိုရင်တော့ သူရာမေရိယစာရင်းဝင်တာ ပဲပေါ့။

ခုလည်း ဧကရီစိန်ပွင့် တစ်ယောက် စကားပြော ကောင်းရုံလေးတော့ ရီဝေလာခဲ့ပြီပေါ့။

“မင်း နွယ်နွယ်ထွန်းကို အရမ်းချစ်တာပဲလား။”

“ချစ်တယ်”

“သူက မင်းကို သစ္စာရှိမယ်လို့ ထင်သလား။”

“ကျွန်တော် နွယ်ကို ယုံကြည်တယ်”

“အဟင်း ... မိန်းမတော်တော်များများက ငွေဒဏ်မခံနိုင်ကြဘူးကွ။ သိပ်ကို မာနကြီးပြီး အဖိုးတန်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ထွန်းနင်ဆီတောင် ငွေပမာဏတစ်ခု ပစ်ပေးလိုက်တာ နဲ့ ကောက်ခနဲ ပါလာတာ။ မင်းနွယ်ကရော ငွေလောက် မင်းကို ချစ်ပါ့မလား။”

“ဒါဆို မမဧကရီကရော ငွေကို ချစ်လား။”

“ငွေ ... ပိုက်ဆံ ... money ... အသပြော ဒေါ်လာ၊ အင်း ... ငါ့မှာ သုံးမကုန်နိုင်အောင်ရှိတယ်။ ချစ်လားဆိုတော့ ချစ်စရာတော့ ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ငါ မသိဘူး။ သေချာတာတော့ ငါ့အတွက် ငွေက မက်စရာမလိုအောင် ပြည့်စုံနေပြီ။ ငွေက မက်စရာ မကောင်းတော့ဘူး။ နုချိန်မှာ ငါတမ်းတ မက်မောမိတာက ငါ့မှာမရှိတဲ့အရာ။ ငါ မရနိုင်တဲ့ အရာပဲဖြစ်မှာပေါ့။ ကိုယ့်မှာရှိပြီးသားအရာတစ်ခုကိုတော့ ဘယ်သူက မက်မက်မောမော ရှိမှာလဲ။ မဟုတ်ဘူးလား။”

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းထွင်က ဧကရီစိန်ပွင့်ကို သေချာကြည့်နေမိသည်။ သူနဲ့ အချစ်အကြောင်း ဆွေးနွေးတဲ့ ဒီသူဌေးမ ဘာကိုဆိုလိုချင်တာလဲ။

ဧကရီစိန်ပွင့်ကလည်း သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ပြီးမှ ...

“ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ် ... မင်းရော ငွေမမက်ဘူးလား။”

သူမ ဘာကိုဆိုလိုနေတာလဲ။ သူမ ဘာကို ဦးတည်နေတာလဲ။

“ရှင်းရှင်းပြောရရင်ကွာ ငါ့အဖေနဲ့ အမေက သိပ်ချစ်လို့ ယူခဲ့ကြတာ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အခု အဆင်မပြေကြဘူး။ ဖေဖေက ရှမမေအပေါ် သစ္စာမရှိဘူး။ ဖေဖေကတော့ အပြင်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာတွေရှိတော့ အဆင်ပြေမှာပေါ့လေ။ မေမေကတော့ ဖေဖေကြောင့် စိတ်ညစ်ရတယ်။ တို့မိဘတွေကိုကြည့်ပြီး အချစ်ဆိုတာကို အယုံအကြည်မရှိတော့ဘူး။ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာကို အရမ်းကြောက်ခဲ့တာ။”

တို့နား ဝိုင်းနေတဲ့ ယောက်ျားတွေဟာလည်း တို့ရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို မမက်မောဘူးလို့ ဘယ်သူအာမခံပေးနိုင်မှာမို့လို့လဲ။ မယုံတော့ဘူး။”

ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ် သူမပြောတာတွေကို နားလည်ပေးလို့ရပါသည်။ သူမလို အနေအထားမျိုးက မေတ္တာအတုတွေရော အစစ်တွေပါ ဝန်းရံနေတာလေ။ မတော်တဆ အရွေးမှားခဲ့ရင်ဒုက္ခ။ ဒီတော့ သူမ စိုးရိမ်မှာပေါ့။ ပြီးတော့ သူမမိဘတွေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကလည်း အားကျစရာမှ မကောင်းတာလေ။

“မင်းရော ငါ့ရဲ့ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုတွေကို သဘောမကျဘူးလား။”

“ဟင့်အင်း ... ကျွန်တော် မိန်းမထင်နား ခိုမစားချင်ဘူး။ ပြီးတော့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မချစ်ဘဲ သူမချမ်းသာတာတွေမက်ပြီး လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးလုံးဝမရှိဘူး။”

“ပြတ်သားတယ်ကွာ။ မိုက်တယ်။ သဘောကျတယ်။ မင်းကို ငါ အဲဒါတွေကြောင့် သဘောကျတာကွ။ သိလား။”

မင်းဟာလေ့ ရှာမှရှားတဲ့ တကယ့်ယောက်ျားကောင်းပဲ။
ဒါပေမဲ့ မင်းကောင်မလေး မင်းလောက် ကောင်းပါ့မလား
ဟမ်”

“မမစကရီ နည်းနည်းထွေနေပြီထင်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့
ပြန်ကြစို့”

“မပြန်ချင်သေးဘူး။ သောက်ချင်သေးတယ်”

“သောက်ချင်ရင် အခန်းရောက်မှ သောက်တော့ဗျာ။
ကျွန်တော် ပြန်ချင်ပြီ”

“ဟေး ... ငါက မင်းရဲ့ Boss ဆိုတာလည်း သတိရပါ
ဦး”

“Boss နဲ့ ဝန်ထမ်းဆိုတာ အလုပ်ချိန်မှာပဲ အကြီးဝင်တာ
ပါ။ ဒါက ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်အချိန်ပါ၊ ပြန်ကြစို့ဗျာ”

“မင်းကိုတော့ မနှိုင်းဘူး။ ခဏလေး တစ်ခွက်လောက်ပဲ
သောက်တော့မယ်”

“မမစကရီ ဆက်သောက်ရင် မူးတော့မယ်”

“မူးသွားတော့လည်း ကောင်းတာပေါ့။ မူးသွားရင် ကိုရီး
ယားကားတွေထဲကလို မင်းကို ကုန်းပိုးခိုင်းမယ်၊ ဟင်း
ဟင်း ... Romantic ဆန်တာပေါ့ကွာ”
ဘုန်းထွဋ် သက်ပြင်ချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းထွဋ်သည် ဧကရီစိန်ပွင့်ရဲ့ သဘောထားအမုန်ကို ခန့်မှန်းရခက်နေသည်။ ခုနကပဲ အသောက်များပြီး ယိုင်နေတဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်ကိုတွဲကာ အခန်းကို ပြန်ပို့ပေးခဲ့ရသည်။ မချိုတောင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“မမဧကရီ ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“ဝိုင်သောက်တာများပြီး မူးသွားတာပါ”

သူ မချိုလက်ထဲ ထည့်ပြီးတာနဲ့ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။

ဧကရီစိန်ပွင့် ကြည့်ရတာ သူ့အပေါ် မရှိသားသလိုပဲ။ ထင်လည်း သိပ်မထင်ရဲပါဘူး။ သူမက မဟာမဟာသူဌေးမကြီးလေ။ သူ့လို ပဋ္ဌား အညတရကို ကြိုက်မတဲ့လား။ သူမနားမှာ သူမနဲ့တန်းတူ ဂုဏ်သရေရှိတွေ တန်းစီနေတာလေ။

သူ့ကို မတော်တဆကြီးများ ယောင်မှားပြီး သဘောကျနေတယ်ဆိုရင်တောင် သူကတော့ တစ်ပင်တည်း ရင်ထဲကနွယ်မှ နွယ်ပဲ။

သူမလို သူဌေးမကို သူ တကယ်မကြိုက်ဘူးလို့ ပြောရင် သူ့ကို ရူးတယ်လို့ ထင်ကြမည်။ တကယ်ပါ။ သူကတော့ နွယ်ကို ဘယ်သူနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့် ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ။ တစ်မျိုးတော့ တကယ်ကို တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ သူမ မိဘတွေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုကြောင့် အိမ်ထောင်မှုကို ကြောက်တာတော့ ကြောက်တာပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ သူမစိတ်ဝင်စားမယ်ဆိုရင် သူမတို့အလွှာထဲကပဲ ဖြစ်သင့်တာပေါ့။

သူ့ကို အပျင်းပြေ ဆော့ကစားချင်နေသလားမသိ။ ဧကရီစိန်ပွင့် ယောက်ျားလေးကိစ္စ ကင်းရှင်းတာတော့ သိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ဒီညနေ သူ့ကိုပြောသော စကားတွေက အဓိပ္ပာယ်ကောက်ချင်စရာတွေ ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဘာလဲကွာ။ နွယ်ဆီတောင် ပုန်းမဆက်လိုက်ရဘဲ
ကေရီစိန်ပွင့်အကြောင်း အုံးစားနေရသည်။ မဖြစ်သင့်။

သူ့ သင်တန်းတောင် ဆက်မတက်ချင်တော့။ သူ့
စိတ်ထဲ လေးနေသည်။ မကောင်းတာ တစ်ခုခု ဖြစ်လာတော့မလို
ခံစားနေရသည်။

ကေရီစိန်ပွင့်သာ စင်ကာပူလာမယ်မှန်းသိရင် သူ
ဒီသင်တန်းကို မတက်ပါ။ ခုတော့ သူမနဲ့ နေ့တိုင်း ဆုံနေရပြီ။
ရှောင်လို့လည်းမရဘူး။ သူမက သူမရဲ့ဖိနပ်စက်ရုံကိစ္စတွေ ခိုင်း
နေတာဆိုတော့။ သူ ဖြစ်နိုင်ရင် ချက်ချင်းတောင် ရန်ကုန်ပြန်
ချင်သည်။ ဒီသင်တန်းလာမတက်ဘဲ နွယ်နဲ့ မြန်မြန်လက်ထပ်
လိုက်ရကောင်းသားဟုလည်း နောင်တရ။

ကေရီစိန်ပွင့်လည်း အပူလုံးကြွနေသည်။ ဘုန်းထွဋ်
ခေါင်မြတ် ဆိုတာ တကယ်ကို အဖိုးတန် အမျိုးမှန် အကောင်းစား
ကြီး။ လက်လွတ်လိုက်ရမှာ တကယ်နမြောစရာ။

ဒီခေတ်မှာ ကွန်ပျူတာယောက်ျားတွေ များနေတဲ့
ခေတ်။ မိန်းမကို ထင်နားခိုစားရုံမက ရှိတဲ့အနား အကုန်ခိုစား
ချင်နေကြတဲ့ခေတ်။ မိန်းမတွေ ရှေ့ထွက်အလုပ်လုပ်ခိုင်းပြီး မီးဖို
ချောင်ဝင် ထမင်းချက် ကလေးထိန်း လုပ်နေတဲ့ ယောက်ျားတွေ
ပုံလို့။

ရှာနိုင်ပေ့နိုင်တဲ့ ယောက်ျားတွေကြတော့လည်း မာန်
တွေတက်၊ ကာရာအိုကေး၊ နိုက်ကလပ်နဲ့ မာဆတ် တက်လို့ရတာ
အကုန်တက်။ အကြောင်းပြချက်ကတော့ ကောင်းပါ။ အလုပ်မှာ
အစည်းအဝေး၊ ဒင်နာတက်နေရလို့၊ ဘာဖြစ်လို့၊ ညာဖြစ်လို့။

လှပပျိုမျှစ် နုနယ်တုန်းကတော့ ချစ်လွန်းလို့ ယူလိုက်တာ။ မလှပ မပျိုမျှစ် မနုနယ်ဘဲ ခါးတုတ်ဗိုက်ပူ ရင့်ထော်လာချိန်ကြတော့ သူတို့အချစ်တွေလည်း အမြစ်ပါပြုန်းတဲ့အထိ မျိုးတုံးကုန်ကြသည်။

အိမ်က ပူတုတ်မတွေ့ကိုပစ်ပြီး အပြင်မှာ သူတို့သဘောကျ ချစ်ခင်တတ်သော အပျိုအမျှစ်ကလေးတွေနားကပ်ကာ ငယ်မှုပြန် သာယာတတ်ကြသည်။

ဧကရိက အဲလိုမျိုး ယောက်ျားမျိုးတွေကို ကြောက်တာ။

ဒါပေမဲ့ ...

ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ ယောက်ျားတွေထဲမှာ ရှာမှရှားသော သစ္စာရှင်ယောက်ျား ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နွယ်နွယ်ထွန်းတော့ အရမ်းကံကောင်းတာပဲ။ တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာလိုက်မယ့်ဖြစ်ချင်း။ ထိုယောက်ျားကို ဧကရီ ပိုင်ဆိုင်ချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ လွယ်မှာမဟုတ်။

နွယ်နွယ်ထွန်း ရှိနေသရွေ့ သူမကို ဘုန်းထွင် စိတ်ဝင်စားမှာမဟုတ်။ ဒါဆို နွယ်နွယ်ထွန်း မရှိတော့ရင်ရော။ နွယ်နွယ်ထွန်း မရှိတော့အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

ဘုရား ... ဘုရား၊ တွေးမိရုံနဲ့ ကြက်သီးထ၏။ သူမ ဘာတွေတွေးနေမိပါလိမ့်။ သူမရင်ထဲမှာ မောဟအမှောင်တိုက်တွေ ဖုံးလွှမ်းနေပါလား။ သူ့မယားလိုချင် သူ့လင်လုံနဲ့ထိုး။ ခုဟာက သူ့ရည်းစား လိုချင်လို့ မကောင်းကြံတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

ဧကရီ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် အံ့ဩသွား၏။ သေချာစွာ၊ စေ့စပ်စွာ တွေ့ကြည့်တော့မှ သူမ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကို နက်ရှိုင်းစွာ ချစ်မိနေမှန်း သတိထားမိလိုက်သည်။

အမြဲလိုတရနေခဲ့တဲ့သူမို့ ဒီတစ်ခါ လိုတမရတာကို နေမထိထိုင်မသာနဲ့ ခံစားရခက်နေသည်။

ပြီးတော့ ပြိုင်ဘက်က ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်။ မပြိုင်တောင် မပြိုင်နိုင်ဘဲ။ ပြိုင်ခွင့်မရဘဲနဲ့ကို ရုံးလိုက်

www.burmeseclassic.com

တာက သာမန်အညာသူတစ်ယောက်။ ဥစ္စာရပ်ရည် ဘာပိုင်ဆိုင် မှုမှမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုမှာ သူမ ရှုံးရတော့သည်။ လောက ကြီးက ရယ်စရာတော့ ကောင်းသား။

“မချို”

“ရှင် ... မမကေရီ”

“ကေရီ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကို လိုချင်တယ်”

“ရှင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကေရီမှာ နည်းလမ်းမရှိဘူး ဖြစ် နေတယ်”

“မမလေးရယ်”

မချိုလေသံက ဘာကိုရည်ရွယ်သလဲ ဆိုတာ မချို ကိုယ်တိုင်ပဲသိမှာပါ။ စိတ်ပျက်တဲ့ အသံလား။ သနားတဲ့အသံ လား။

ကေရီ မခွဲခြားချင်တော့ဘူး။

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မချို”

“မမကေရီရယ်။ သူ့အကြောင်း သိထားတော့ မချိုလည်း အကြံပေးတတ်တော့ဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ သူ့ အဲလိုတည်တည်ကြည်ကြည်မို့လည်း ကေရီက လိုချင်တာ။ ပြီးတော့ ကေရီ သူ့ကိုချစ်မိသွား တယ်”

“မမကေရီ”

“ဟုတ်တယ် မချို၊ ကေရီ အချစ်ကို ခံစားလို့ရပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ကေရီကို ယောင်လို့တောင် အသိ အမှတ်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး”

“အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ကံနဲ့လည်း ဆိုင်ပါသေးတယ် မမကေရီ။ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ယုံလိုက်ပေမယ့် ကိုယ့် လက်ထဲကျမှ ဆိုးသွားတာတွေလည်း ရှိတာပဲ။ ဖူးစာမပါ ရင်လည်း ဘယ်လိုမှ ညားမှာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်လျှော့လိုက် ပါ မမကေရီရယ်”

www.burmeseclassic.com

“မချို ... ဧကရီဘဝမှာ လိုချင်တာ ရခဲ့တာချည်းပဲ။
ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ နောက်ထပ်ကိုယ်ပွားတစ်ခုဖြစ်တဲ့
ကိုယ့်ဘဝရဲ့ လက်တွဲဖော်ကိုကျမှ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူ ကိုယ်
လိုချင်တဲ့သူကို မရတော့ဘူး”

“မမဧကရီရယ်”

ဧကရီစိန်ပွင့် ရန်ကုန်ကို ပြန်သွားသည်။ မသွားခင်
သင်တန်းလာတက်တဲ့ ဝန်ထမ်းခြောက်ယောက်လုံးကို ...

“အိမ်ကို ဘာတွေမှာချင်လဲ၊ ဘာတွေ ဝယ်ခြမ်းပေးလိုက်
ချင်လဲ။ ခြောက်ယောက်လုံးကို ဧကရီ ဒေါ်လာငါးရာစီ
မုန့်ဖိုးပေးမယ်၊ ဘာတွေဝယ်ပေးလိုက်မလဲ၊ ယူသွားပြီး
ပို့ပေးမယ်”

ခြောက်ယောက်ထဲမှာ ငါးယောက်ကတော့ ပျော်ရွှင်
သွားတာပေါ့။

ဘုန်းထွဋ်ကတော့ မပျော်နိုင်ဘူး။ မုန့်ဖိုးလည်းမယူ
ချင်ဘူး။ အိမ်ကိုလည်း ဘာမှမထည့်ပေးချင်ဘူး။ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်
ဆွဲ ဖြစ်လာမှာ စိုးလို့ပါ။

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ အကုန်လုံးကို ပေးတာဆိုတော့၊ အကုန်လုံးကလည်း ယူကြမှာ၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဝယ်ကြခြမ်းကြမှာ။ လူကြိုတွေလည်း ထည့်ပေးကြမှာ။ မုန့်ဖိုးရတာကိုး။ မယူဘဲနေမလား။ ဒီတော့ သူတစ်ယောက်တည်း ကွက်ငြင်းပြန်ရင်လည်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်ဦးမည်။ ယူလည်း လုံးဝမယူချင်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဧကရီစိန်ပွင့်နဲ့ ပတ်သက်ရတာ အဆင်ကိုမမြေပါ။ တစ်နိုင်သမျှ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေချင်၏။

အိမ်ကိုလည်း လူကြိုထည့်မပေးချင်။ နွယ်ဆီကိုလည်း ထည့်မပေးချင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ...

“ကျွန်တော် အိမ်ကို အကြိုထည့်ပေးစရာမရှိလို့ မယူတော့ပါဘူး” ဟု ငြင်းလိုက်သည်။ ကျန်တဲ့သူတွေက သူ့ထံ အံ့ဩနေကြသည်။

“ဘုန်းထွဋ် ဘာလို့မယူတာလဲ။ အားနာလို့လား။ နည်းလို့လား”

ဧကရီစိန်ပွင့်က ခပ်တည်တည် ပြန်မေးသည်။

“Boss က ကိုယ့်ဝန်ထမ်းကို မုန့်ဖိုးပေးတာကို ငြင်းတဲ့သူဆိုလို့ ရှင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိမယ်လင်တယ်”

ကျန်တဲ့သူတွေက သူ့နဲ့ ဧကရီစိန်ပွင့်တို့ ဘာဆက်ဖြစ်ကြမလဲဟု စိုးရိမ်ပုံဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

“မုန့်ဖိုးက အကုန်အသတ်နဲ့ ဖြစ်နေလို့ပါ။ ဒီပိုက်ဆံကို ကျွန်တော် လွတ်လပ်စွာ သုံးစွဲခွင့်ရှိရင် ယူပါတယ်။ ခုက အိမ်ကို လူကြိုဝယ်ပေးဖို့ ပေးတာဆိုတော့ ကျွန်တော်က အိမ်ကို လူကြိုပေးစရာမရှိဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် မယူတာပါ”

“မင်းမိဘတွေအတွက် မဝယ်ပေးချင်ဘူးလား”

“ကျွန်တော်ပြန်မှ ဝယ်သွားလို့ ရပါတယ်၊ တကူးတကူး လူကြိုနဲ့ ထည့်ပေးဖို့တော့ မလိုပါဘူး။ အားနာလို့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ထည့်ပေးတာတွေကို သယ်လည်းသယ်ပေးရဦးမယ်။ ပို့လည်း ပို့ပေးရဦးမယ်ဆိုတော့ အားနာလို့ပါ”

“ကျွန်မ သယ်ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ လေယာဉ်သယ်မှာလေ”
“ထားလိုက်ပါ မမဧကရီ။ ကျွန်တော့်အတွက် အလုပ်ရှုပ်
မခံပါနဲ့။”

ဧကရီက သူ့အိမ်နဲ့ ပတ်သက်ချင်လို့ လမ်းထွင်တာ
ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူကလည်း လိမ္မာပါးနပ်စွာ ရှောင်ထွက်နေသည်။
ဧကရီ မခံချီမခံသာ ဖြစ်နေသည်။

တကယ်ဆို သူမဘက်က ဒီလောက်မြောင်းဖော်ပေး
ထားတာ။ ရေတွေ တရဟောစီးဆင်းလာဖို့ မကောင်းဘူးလား
ကွယ်။ ခုတော့ ရှောင်လင်သိုင်း လာကျင့်နေသည်။

ကျန်တဲ့လူတွေကတော့ ယူသည်။ ယူပြီး ဝယ်ခြမ်း
ရေးလုပ်ကာ အိမ်တွေကို ထည့်ပေးကြသည်။

ဧကရီ ဒေါသထွက်နေသည်။ မချိုကတော့ သက်
ပြင်းပဲ ချနေမိသည်။ ဧကရီ မှားနေသည်။ ထိုအမှားကို ဘယ်လို
ပြင်ဆင်ပေးရမလဲ။ မချိုလည်း စောင့်ကြည့်ရုံမှတစ်ပါး။

ဧကရီသည် နွယ်နွယ်ထွန်း ပုံစံကို သွားအကဲခတ်
ကြည့်ပြီးပြီ။ မလွယ်ပါ။ နွယ်နွယ်ထွန်း အနေအထားက ဘုန်းထွင်
ခေါင်မြတ်နဲ့ တစ်ချိုးတည်းပါ။

ငွေတွေပုံပေးလည်း နောက်ဆုတ်မည့်ပုံ မပေါ်ပါ။
ကပ်လို့ရမှာမဟုတ်။ စည်းရုံးလို့ရမှာမဟုတ်။

မချိုကတော့ ဧကရီ အမှားတွေ ဆက်တိုက်ကျူး
လွန်မိမှာ စိုးရိမ်နေသည်။ ဧကရီစိတ်ကို သူမ အသိဆုံး။ သူမ
က ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကို ချစ်တာထက် ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်တာ
က ပိုနေသည်။ မရနိုင်လေ ပိုလိုချင်လေ ဖြစ်နေတာပါ။ အမြဲ
လိုတရဲ့တဲ့ မဟာသူဌေးသမီးတစ်ယောက်က စိတ်တိုင်းကျ အိမ်

www.burmeseclassic.com

ထောင်မက်ကို တွေ့ပါရက်နဲ့ မရနိုင်လို့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်နေတာပါ။
ကြာလာတော့ အချစ်တွေပျောက်ပြီး လောဘဒေါသတွေ မင်းမူ
ကြီးစိုးလာတာပါ။

ထို့ကြောင့်ပါ အမှားတွေ ကျူးလွန်မိတော့မည်။
နွယ်နွယ်ထွန်းကို ပုဂံထိလာပြီး အကဲခတ်နေတာလည်း မဟုတ်
သေး။ နွယ်နွယ်ထွန်း ပုံစံက ငွေနဲ့ပေါက်လို့ရမည့်ပုံ မပေါ်။
နွယ်နွယ်ထွန်းနဲ့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်တို့ စရိုက်ချင်း၊ ပုံစံချင်း
တူကြပါသည်။

ကေရီစိန်ပွင့်က ငွေရှိသူပီပီ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့သူတွေ
အပေါ် အထင်သေးသည်။ သူမမှာရှိသောပိုက်ဆံကို လက်နက်
သဖွယ် အမြဲအသုံးချချင်နေသည်။ လောကမှာ ပိုက်ဆံဖြင့်အရာရာ
ကို ဖန်တီးလို့ရသည်ဟု ထင်နေပုံရသည်။

“မချို့ရေ ... နွယ်နွယ်ထွန်းက တော်ရုံအကြောတော့
မဟုတ်ဘူး”

“မမကေရီ ... မချို့ မမကေရီကို ချစ်တာမှ ညီအစ်မအရင်း
လိုချစ်လို့ အကြံပေးမှာနော်၊ မမကေရီ နွယ်နွယ်ထွန်းကို
ပိုက်ဆံပေးပြီး နောက်ဆုတ်ခိုင်းဖို့ စဉ်းစားထားရင် လက်
လျှော့လိုက်ပါ မမရယ်။ ရမှာမဟုတ်ဘူး”

“မချို့ကလည်း နည်းနည်းနဲ့မရရင်သာ ရှိရမယ်၊ များများ
ပေးရင်တော့ ရမှာပါ။ ထွန်းနင်းဆီလို မိန်းမမျိုးတောင်
ရသေးတာပဲ”

“မမ လူချင်းတူပေမယ့် မူချင်းတော့ မတူဘူးနော်။ ထွန်း
နင်းဆီကလေး အဲဒီလို အခွင့်အရေးကို စောင့်နေတဲ့မိန်းမ။
နွယ်နွယ်ထွန်းပုံစံက မမ ဘယ်လောက် ပုံပေးပေး ဘုန်း
ထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို လက်လျှော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ မမအရှက်
ကွဲမှာစိုးလို့ မချို့က ပြောတာပါ မမရယ်။ မလုပ်လိုက်
ပါနဲ့နော်”

ကေရီလည်း ထက်မြက်ပါးနပ်သူတစ်ယောက်မို့
သိတော့ သိနေပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာကတော့ ဇွဲစိတ်ကလေး

ရှိနေ၏။ လိုရာကို မရ၊ ရအောင် ဆွဲယူချင်နေတာကိုး။ ဆန့်ကျင်ဘက်အားနှစ်ခု အပြိုင်လွန်ဆွဲနေသဖြင့် ပင်ပန်းလှပါသည်။ ထိုအရာကို ဇောဟု ခေါ်မလားမသိ။

မချို့ ဖျောင်းဖျာလွန်းသဖြင့် နွယ်နွယ်ထွန်း ကိစ္စအရှိန်သတ်နေသည်။ ပုဂံက ဝန်ထမ်းတွေကလည်း ဧကရီ ပုဂံကို ဘာလာလုပ်နေမှန်းမသိ။ အလုပ်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ရောက်နေတာဆိုတော့လေ။ ဒါပေမဲ့ မချို့က ကာဘာလုပ်ထားပေးသည်။ ဧကရီ လာနားတာဟု။ နားတယ်ဆိုရင် ပင်လယ်ကမ်းခြေတွေတိုင်းမှာ ဟိုတယ်တွေရှိပြီး ထိုဟိုတယ်တွေမှာပဲ နားလေ့ရှိတဲ့ သူဌေးမအကြောင်းကို သိထားကြတာမို့ ထူးထူးခြားခြား ပုဂံမှာ လာနားတာကို တစ်မျိုးဖြစ်နေကြ၏။

ဒါပေမဲ့ အဖြစ်မှန်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ မရိပ်မိပါ။ ဘုန်းထွဋ်ကို လိုချင်လို့ နွယ်နွယ်ထွန်းကို ငွေနဲ့ဖိအားပေးဖို့ လာခဲ့ မှန်းသာ သိကြရင် ...။

ဧကရီသည် မချို့ကို ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ရဲ့မိဘတွေအကြောင်း စုံစမ်းခိုင်းပြန်သည်။ မချို့တောင် ဧကရီကို သဘောမကျချင်တော့။

မိန်းကလေးတန်မဲ့ ခုလိုလုပ်နေတာ မသင့်တော်။ ဘေးလူအနေနဲ့ မြင်ရတွေ့ရတာလည်း အဆင်မပြေ။

ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် ဆိုတာ ဧကရီနဲ့ယှဉ်ရင် ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ပမ္မားတစ်ယောက်။ ဧကရီအနေအထားနဲ့ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ထက် အဆတစ်ရာသာနေတဲ့ ယောက်ျားတွေထဲက စိတ်ကြိုက်အိမ်ထောင်ဖက်ရှာလို့ ရပါရက်။

ချစ်တယ်ပဲ ထားပါဦး။ အချစ်တက် ဂုဏ်သိက္ခာကို ဝိုင်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့။

မိန်းကလေးတန်မဲ့ ခုလောက်ကြီး ဣန္ဒြေပျက်ဖို့
မကောင်းဘူး။

ခုလိုနည်းလမ်းတွေသုံးပြီး ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ကို
အရယူလို့ရော စိတ်ချမ်းသာရာမှာမို့လို့လား။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်
ကမှ ဧကရီကို မချစ်တာ။ ရန်သူမျိုးငါးပါးထဲမှာ မချစ်မနှစ်သက်
သူရဲ့ဘေးဆိုးဆိုတာ ပါတယ်။ ဧကရီစိန်ပွင့် တစ်ယောက် အဲဒါ
ကို မေ့နေတယ် ထင်ပါရဲ့။ မချစ်မနှစ်သက်သူ။ ကိုယ့်ဘက်က
ချစ်ပေမယ့် သူက မချစ်မနှစ်သက် ဖြစ်နေမှတော့ ဒီအိမ်ထောင်
ရေးက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သာယာမှာလဲ။

ပိုဆိုးတာက ကိုယ်ရယူ ပိုင်ဆိုင်ချင်သော ယောက်ျား
တာ့ တခြားမိန်းမတစ်ယောက်ကို မက်မက်မောမောကြီး ချစ်ခင်
တွယ်တာ နေသေးသည်လေ။

ဒါပေမဲ့ မချိုက တားလို့မှမရတာ။ မချိုတို့က သူ
ဆန်စားပြီး ရဲရတဲ့ဘဝ။ အငြိုငြင်လည်း မခံနိုင်ဘူး။

ဧကရီမိခင်ကို အသိပေးရင် ကောင်းမလား စဉ်းစား
မိပေမယ့် မိမိထမင်းအိုးကို ထိခိုက်မှာစိုးလို့ မပြောဖြစ်ခဲ့။

ဧကရီ စုံစမ်းခိုင်းတဲ့အတိုင်း ဘုန်းထွင် မိဘတွေ
အကြောင်း စုံစမ်းပေးလိုက်သည်။

ဧကရီ သိချင်တယ်ဆိုလို့ စုံစမ်းပေးရပေမယ့် နောက်
ဆက်တွဲတွေ မကောင်းမှာကိုတော့ ကြိုမြင်ယောင်နေမိသည်။

ဘုန်းထွင်မိဘနှစ်ပါးနဲ့ အစ်မတစ်ယောက်ရှိပြီး
အစ်မက ဆရာဝန်မ။

အစ်မယောက်ျားကလည်း ဆရာဝန်။ သူတို့က
သားသမီး မရကြသေး။ အားလုံး အတူနေကြသည်။

မချို စုံစမ်းပေးသော အချက်အလက်တွေကိုကြည့်
တော့ ဧကရီ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေသည်။

“မချို ဧကရီ ဘယ်လိုလှုပ်ရှားရင် ကောင်းမလဲ အကြံပေး
ပါဦး”

www.burmeseclassic.com

“ဟင်း ... မမကေရီ၊ မချိုကတော့ ဘာမှမလုပ်စေချင်ဘူး။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ် ဆိုတာ ဘာကောင်မှ မဟုတ်ဘူး။ မမကေရီနဲ့လည်း မလိုက်ဖက်ဘူး။ သူ့ထက်သာတဲ့ သူ တစ်ယောက်ကိုပဲ ရွေးချယ်လိုက်ပါ”

“ကေရီက သူ့ကိုမှ ချစ်မိသွားတာ။ သူ့ကိုပဲ လိုချင် တယ်”

“ဒါပေမဲ့ သူကမှ မမကေရီဘက် မပါတာ”

“ကဲပါ မချိုရယ်၊ ကေရီ အဲဒါတွေ မကြားချင်ဘူး။ ကေရီအတွက် သူနဲ့ နီးစပ်ဖို့ အကြံပေးစေချင်တယ်။ ကေရီ တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်၊ နွယ်နွယ်ထွန်းကို ဓာတ်ပုံခိုး ရိုက်ပြီး ကွန်ပျူတာနဲ့ပြင်။ သူ့အိမ်ကို ပို့လိုက်ရင်ရော”

“မမကေရီ”

“ကေရီကတော့ သူ့ကိုရဖို့ဆို ဘယ်နည်းလမ်းမဆို သုံးမှာ ပဲ မချို။ ကေရီကို မတားနဲ့”

“မမကေရီ ပြောတဲ့နည်းလမ်းက ထိရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုန်းထွင် အစ်မက ဆရာဝန်မ ခေတ်ပညာတတ်တွေ။ ဒီပုံကို ကွန်ပျူတာနဲ့ ပြင်ထားမှန်း သိကြမှာပဲ။ ယုံမှာမ ဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ကေရီ ဘာလုပ်ရမလဲ။” သူ့အစ်မကနေတစ်ဆင့် သူ့အိမ်ကို ဝင်လုံးရမလား။”

“ဘလိင်းကြီး ဝင်ရမှာလေ မမကေရီ။ ဖြစ်ပါ့မလား”

ကေရီက ငိုပါပြီ။ ကေရီတစ်ယောက် ကြေကြေ တွဲတွဲကို ငိုနေသည်။

“ကေရီ သူ့ကို တကယ်ချစ်တာ မချို့ရဲ့။ ကေရီ သူ့ကို တကယ်ကြီးကို ချစ်တာ။ ကေရီ သူနဲ့လက်ထပ်ချင်တာ”

“မမကေရီရယ်”

“ကေရီမှာရှိတဲ့ ပိုက်ဆံတွေက ဘာမှသုံးလို့မရတော့ဘူး လား။ သူနဲ့ နွယ်နွယ်ထွန်း ငွေမမက်ဘူးထား။ သူ့မိသားစု

ကိုတော့ ငွေနဲ့ပေါက်လို့ ရလောက်ပါတယ်။ ဧကရီလုံးဝ
လက်မလျှောဘူး။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ဧကရီပဲ ရစေရမယ်”

“မမဧကရီရယ် စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ပါနဲ့”

“မတားနဲ့ မချို၊ ကူညီပို့ပဲ စဉ်းစား၊ အဲဒါ ဧကရီအမိန့်ပဲ”

မချို ရင်ထဲ လေးလံသွားကာ အသက်ကို ခဲခဲယဉ်း

ယဉ်း ရှူလိုက်ရသည်။

“ဂျိမ်း”

“ဟာ ... တိုက်ပြီဟေ့။ သွားပြီ ... သွားပြီ၊ အလွတ်ကြီး
ဝင်တိုက်တာဟာ”

“အေးလေ၊ ဟိုကားက သူ့ဘာသာထွက်ဖို့ လုပ်တာကို
မာစီဒီးစ်က ဘလိုင်းကြီး ကစ်တာ”

“ပိုက်ဆံရှိလို့ ကားတက်မောင်းပြီး မမောင်းတတ်မောင်း
တတ်နဲ့ တူပါတယ်ကွာ”

“ကြည့်ပြောကြဟေ့၊ တော်ကြာ အဘသားသမီးတွေဖြစ်
နေလို့ ဆွဲစီခဲနေရဦးမယ်”

“ဒီခေတ်မှာ ကြောက်စရာ မလိုတော့ပါဘူးကွာ”

“အမယ်လေး ... ဘယ်ခေတ်ဖြစ်ဖြစ် သူတို့က ဒီမိုကရေစီ
ရတာ မဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ ကြည့်ပြော ... ဟင်း”

ဒါက ဘေးစကားသံတွေပါ။ ဒေါက်တာဖြူစင်
ခေါင်မြတ်ကတော့ ဒေါသထွက်လွန်းလို့ တဆတ်ဆတ်တောင်
တုန်သည်။ ဒီကားလေးကို ရှိစုမဲ့စုနဲ့ ခြစ်ချုပ်ဝယ်ထားရတာ။
မနေ့ကမှ နံပါတ်ရတာ။ ဒီနေ့မှ စမောင်းတဲ့ အသစ်စက်စက်
ကားလေးကို ဘေးကနေ အသားလွတ် ဝင်ကြီးသွားတာပါ။
အရှိန်နဲ့ ဒေါက်တာဖြူစင်လက်တစ်ဖက်လည်း တော်တော်နာသွား
၏။ ဒါတောင် ခါးပတ်ပတ်ထားလို့။ မဟုတ်ရင် ဒီထက်ပိုပြီး
ထိခိုက်ဖို့ပဲရှိသည်။ ရပ်ထားတဲ့ကားကို ပါခံထိုးတဲ့ကားက ဝင်
တိုက်မိတာ ဒီလောက်တောင် အရှိန်ပြင်းရသလား။ ဒေါက်တာ
ဖြူစင် အရမ်းစိတ်ဆိုးသည်။ ဒေါသတွေနဲ့ ကားထဲကအထွက်
ကားတံခါးကို လာဆွဲဖွင့်တာ ခံလိုက်ရသည်။

“ဆောရီးပါပဲ အစ်မရယ်၊ အစ်မ ဘယ်ထိသွားသေးလဲ
ဟင်။ ဧကရီ ဆေးရုံပို့ပေးမယ်နော်။ အစ်မရယ် ... ဧကရီ
လေ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ အာရုံများပြီး ဖြစ်သွားတာ အစ်မရယ်
တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကားအတွက်လည်း မပူနဲ့နော် အစ်မ
ဧကရီ အသစ်တစ်စီး ပြန်ဝယ်ပေးပါမယ်”

ဒေါက်တာဖြူစင် ပါးစပ်ပိတ်သွားသည် မိမိကားကို
ဝင်တိုက်သူ မိန်းမငယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး စိန်တွေညွတ်နေအောင်
ဝတ်ထားသည်။ ပွဲတက်ဝတ်စုံနဲ့ ဘယ်လောက်ချမ်းသာသလဲ
ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ရသည်။

သူမကားကြီးလည်း တော်တော်ထိသွား၏။ မိမိကား
က ဘာမှတန်ဖိုးမရှိ။ သူမကားကြီး ထိသွားတာက ပိုဆိုးသည်။

အခြေအနေကို လျှပ်တစ်ပြက် အကဲခတ်လိုက်ပြီး
တကယ်မတော်တဆ ဖြစ်တာပဲဟု ဒေါက်တာဖြူစင် ယုံကြည်
သွားသည်။

“အစ်မ ... အစ်မကို ဆေးရုံပို့ပေးမယ်နော်၊ ဝိတိုရီယာသွား
လိုက်မယ်နော် အစ်မ”

“နေပါစေ ရတယ်၊ တို့ သိပ်မထိပါဘူး”

“မဟုတ်တာ အစ်မရယ်။ အက်ဆီးဒန့်ဆိုတော့ ဆေးတော့
စစ်ကြည့်သင့်တာပေါ့။ လိုလုံမယ်မယ် သွားစစ်လိုက်ပါ
အစ်မရယ်။ ဧကရီကြောင့်ဖြစ်တာဆိုတော့ ဧကရီလုပ်ပေး
ချင်လို့ပါ”

www.burmeseclassic.com

“ရတယ် ... ရတယ်၊ တို့လည်း ဆရာဝန်တစ်ယောက်ပါ။
လက်နည်းနည်းနာတာလောက်ပဲ။ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ရတယ်”
“လက်နာတယ်။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ပါလား အစ်မ”
“ရတယ်၊ အဲလောက် မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်မက ဆရာဝန်ဆိုတော့ ဧကရီထက်
ပိုသိမှာပေါ့။ အစ်မ ဒါဆို အစ်မကားကို ဒီမှာထားခဲ့တော့။
မောင်းလိုလည်း မရလောက်တော့ဘူး။ အစ်မ ဧကရီနဲ့
လိုက်ခဲ့နော်။ အစ်မကို ဧကရီ ကားအစားပြန်ထိုးပေးမယ်”
“တို့လည်း ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး”

“လာပါ အစ်မရယ်၊ ဧကရီမှာ တာဝန်ရှိလို့ပါ။ ဪ ...
အစ်မအားရဲ့လား မသိဘူး။ ဧကရီကြောင့် အလုပ်တွေ
ပျက်သွားရင်တော့ ဆောရီးပါ အစ်မရယ် ... နော်”

ဒေါက်တာဖြူစင် ဘာမှမပြောနေတော့။ သူမအေး
သွားတဲ့ ကားအရောင်းပြခန်းကို လိုက်သွားပြီး သူမခင်ပွန်းဖြစ်သူ
ကိုပါ လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ဧကရီက သူမတို့ကားနဲ့ အရောင်တူ
အမျိုးအစားတူကို သူမတို့ကားထက် မော်ဒယ်လ်ပိုမြင့်တာနဲ့
လဲပေးလိုက်သည်။ ယူရမှာတွန့်ကာ ငြင်းပေမယ့် ဧကရီက
အတင်းပေးသဖြင့် ယူလာလိုက်ရသည်။

“အစ်မ ကျန်းမာရေး တစ်ခုခုဖြစ်ရင်လည်း ပြောပါနော်။
ဒီမှာ ဧကရီကတ်”

များစွာသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေရဲ့ပိုင်ရှင် ဧကရီ
စိန်ပွင့်။

“ဪ ... ညီမနာမည်ကို သိတာ ကြာပြီ။ ခုမှ လူကို
မြင်ဖူးတာ”

“ဟုတ်လား အစ်မ”

“အစ်မမောင်လေးက ညီမလေးတို့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်
လုပ်တယ်လေ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့၊ အလုပ်တွေကများတော့ ဝန်ထမ်း
တွေကတော့ အများကြီးပဲ အစ်မရယ်။ ဘယ်သူများလဲ
အစ်မ”

www.burmeseclassic.com

“ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်လေ ညီမ၊ အခု စင်ကာပူမှာ သင် တန်းသွားတက်နေတယ်”

“ဪ ... ဟုတ်၊ သိတယ် ... သိတာပေါ့။ ဧကရီ သူ့ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို သဘောကျလို့ စင်ကာပူခရီးထည့် ပေးလိုက်တာ။ တော်တယ် ... တော်တယ်၊ အလုပ်ကြိုးစား တယ်။ အခွင့်အရေးလည်း မယူဘူး။ ဝန်ထမ်းကောင်းတစ် ယောက်ပါပဲ။ ကိုယ့်ဝန်ထမ်းရဲ့အစီအစဉ်တော့ ပိုတောင် အားနာသွားပြီ အစ်မရယ်”

“ရပါတယ်၊ အစ်မတို့လည်း ဂျူတီဝင်စရာတွေ ရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုဦးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ၊ ကားတစ်ခုခု အဆင်မပြေရင်လည်း ပြောနော် အစ်မ”

“အေးပါကွယ်၊ ကျေးဇူးပဲနော် ညီမ”

ကားပေါ်တက်ကာ ကြော့ကြော့လေး မောင်းထွက် သွားသော လင်မယားနှစ်ယောက်ကိုကြည့်ကာ ဧကရီ ပခုံးတွန့် လိုက်သည်။ ပထမဆုံး ပစ်လိုက်တဲ့ မြားကတော့ ထိသွားပြီ။

“ဒေါက်တာဖြူစင်ခေါင်မြတ်” တဲ့။

ပေးသွားတဲ့ ကတ်ကလေးနဲ့ ယပ်ခတ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

ကားကို ဒေါက်တာဖြူစင်နာမည်နဲ့ အမည်ပေါက်
ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ ဒေါက်တာဖြူစင်လက်ကို သတင်းလာ
မေးရင်း လာကြည့်သလိုလိုနဲ့ သစ်သီးခြင်းတွေ၊ စားစရာသောက်
စရာတွေလည်း ခြင်းကြီးခြင်းငယ်နဲ့ ပို့ပေးသေး၏။

ဒေါက်တာဖြူစင်နဲ့ တစ်မိသားစုလုံး အားနာရတဲ့
အထိပင်။

ဒေါက်တာဖြူစင်ကိုသာမက သူမရဲ့ မိဘတွေအပေါ်
ပါ တရင်းတန်း ခင်ခင်မင်မင်နဲ့ ခေါ်ပြောဆက်ဆံသလို ဘုန်းထွဋ်
ရဲ့မိသားစုတွေကလည်း ဧကရီကို ဘုန်းထွဋ်ရဲ့အလုပ်ရှင်အဖြစ်
တရင်းတန်းနဲ့ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံကြတာမို့ အိုခေနေကြ
သည်။

မအိုခေတာက ဘုန်းထွဋ်။

ထိုသတင်း ဘုန်းထွဋ်ဆီကို ရောက်သွားတော့
ဘုန်းထွဋ် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားပြီ။ မကြီးလို့ မရဘူးလေ။
သင်တန်းက သုံးလတောင် တက်ရမှာ။ ခုမှ ရက်နှစ်ဆယ်ပဲ
ရှိသေးတာ။ ကျန်တဲ့အချိန် နှစ်လနဲ့ ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ ဧကရီ
ဘာတွေလုပ်ဦးမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူး။

ဘုန်းထွဋ် သင်တန်းဆက်မတက်တော့ဘဲ မြန်မာ
ပြည်ကို ပြန်လာလိုက်သည်။ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တာနဲ့ မိဘ
တွေကိုတောင် အသိမပေးဘဲ ပုဂံကိုတန်းသွားကာ နွယ်ကိုခေါ်
ပြီး ညောင်ဦးတရားရုံးမှာ လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ပစ်သည်။

“ကိုဘုန်း ... ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

နွယ်ကို ရှင်းပြတော့ ...

“တိုက်ဆိုင်ကာ နေမှာပါ ကိုဘုန်းရယ်”

“ကိုယ် မထင်ဘူး။ စင်ကာပူမှာလည်း ကိုယ်နဲ့စကားတွေ
လာပြောတယ်။ ကိုယ် သူ့ကို သံသယမဝင်ဘဲကို မနေ
နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ စိတ်တွေလည်း ထင်နေတယ်။ ကိုယ်

စိုးရိမ်နေတယ်။ မယုံဘူး။ အခု နွယ်နဲ့ လက်မှတ်ထိုးပြီး မှပဲ စိတ်ထဲပေါ့သွားတယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ပြီး မမတို့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြမယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်တို့မင်္ဂလာ ဧည့်ခံပွဲကို အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်တော့မယ်။ နော် ... နွယ် လေး”

“ကိုဘုန်း သဘောပါကွယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ”

လက်ထပ်စာချုပ်တွေကို နွယ်ဆီမှာ ထားခဲ့ပြီး ဘုန်းထွင် ရန်ကုန်ပြန်သွား၏။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ မိဘတွေကို အကျိုးအကြောင်း သေချာရှင်းပြသည်။

“မဟုတ်တာဟယ်၊ နင် သံသယဝင်တာ နေမှာပါ အငယ် ကောင်ရယ်။ သူ ငါ့ကားကို တမင်တိုက်တာ မဟုတ်ပါ ဘူးဟယ်။ နင်တော့ ဒုက္ခပဲ။ ဟိုက မဟာသူဌေးမကြီး ငါ့မောင်။ ငါတို့ နင်တို့ အဆင့်အတန်းလောက်ကို အိပ် မက် မက်မိရင်တောင် ခေါင်းလျှော်ချပစ်မယ့် အမြင့်ဆုံး က လူတွေပါဟယ်။ နင်ထင်တာ နေမှာပါ။ ဟိုက နင့်ကို

ချိုးကျူးတာပဲရှိတာ။ အလုပ်လုပ်တာ တော်တယ်တဲ့၊ ဒီ လောက်ပဲ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ။ ကျွန်တော် သူနဲ့ ပတ်သက်ရတာ စိတ်လေးနေတယ်။ မမတို့လည်း မပတ်သက်နဲ့တော့၊ ကျွန်တော်နဲ့ နွယ် လက်မှတ်ထိုးပြီးပြီဆိုတော့ ကျွန်တော် တို့မင်္ဂလာပွဲကိုပဲ အမြန်စီစဉ်ပေးတော့”

“အေးပါဟယ်၊ အေးပါ ... အေးပါ၊ နင်လည်း ထထဖောက် တယ် သိလား”

“ကဲပါအေ။ ငါ့သား စိတ်ချမ်းသာအောင်ပဲ လုပ်ပေးလိုက် ကြပါ။ မင်္ဂလာပွဲအတွက် စီစဉ်ကြစို့။ သားတို့လည်း လက်မှတ်ထိုးပြီးပြီဆိုတော့ ငါ့သားလည်း စိတ်အေးတော့ ဟုတ်လား”

“သား အခုမှ တကယ် ရင်ထဲပေါ့သွားတာ မေမေ”

“အေးပါ ... အေးပါ၊ သား စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲလိုတယ်”

www.burmeseclassic.com

“မမကေရီ ... ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် သင်တန်းမတက်တော့
ဘဲ ပြန်သွားပြီတဲ့”

“ဘာ”

“ဟုတ်တယ် မမကေရီ”

“သေချာလား မချို”

မေးသာ မေးလိုက်ရသည်။ မချို တိကျတာကို သိ
ပြီးသားပါ။

“သေချာတယ် မမကေရီ။ စင်ကာပူက ဖုန်းဆက်တာ၊
မနေ့ကတည်းက ပြန်သွားတာတဲ့။ သူတို့က နောက်နေ
တယ်ထင်လို့ လှမ်းမပြောတာတဲ့”

ပြောနေရင်း မချို ဖုန်းမြည်လာသည်။

“မမကေရီ ရုံးချုပ်မှာ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် နုတ်ထွက်စာ
လာတင်တယ်တဲ့။ ပုဂံမှာလည်း နွယ်နွယ်ထွန်းက နုတ်
ထွက်စာတင်တယ်တဲ့”

“သင်းတို့ ဘာလုပ်ကြတာလဲ”

“သူတို့ ရိပ်မိသွားတယ် ထင်တယ်”

“ရိပ်မိရအောင် ကေရီက ဘာများလုပ်ရသေးလို့လဲ”

ကေရီ ဒေါသတွေ ထွက်နေသည်။ သူနဲ့ပတ်သက်
ရင် ဘာလို့ တလွဲတွေ့ချည်း ဖြစ်နေပါလိမ့်။ ကံတရားက ကေရီ
ကို ကြီးစားခွင့်လေးတောင် မပေးတော့ဘူးလား။

“ကေရီ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာကို မချို တစ်ယောက်ပဲ သိ
တယ်နော်”

“မချို မပြောပါဘူး။ မမကေရီရယ်။ မချိုက မမကေရီ
လူပါ။ သူတို့ဘက်ကို ပါပါမလား။ သူတို့ တစ်နည်းနည်း
နဲ့ ရိပ်မိသွားတာနေမှာပါ”

“ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်။ ကေရီကိုလာ
တွေ့ပါလို့။ အခုချက်ချင်း ဆက်လိုက်”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ကဲ့ မမကေရီ”

မချိုက ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို ဖုန်းဆက်တော့
ကေရီက Speaker ဖွင့်ခိုင်းသည်။

“ကျွန်တော် လာလည်း မလာချင်ဘူး။ တွေ့လည်းမတွေ့
ချင်ဘူး။ မချို ... ကျွန်တော် အခု အလုပ်ထွက်လာတာ
လည်း သူ့ကိုကြောက်လို့ပါ”

“သူက ရှင့်ကို ဘာလုပ်နေလို့လဲ ကိုဘုန်းထွဋ်ရယ်”

“သူ ကျွန်တော့်နားကို နှင်းဆီကို ဘာလို့ပို့တာလဲ”

“ရှင့် အထင်လွဲနေပြီ ထင်တယ်။ နှင်းဆီက ဘာလို့ပါလာ
ရတာလဲ”

“သူ နှင်းဆီကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ကျွန်တော့်ကို ကပ်ခိုင်းတာ
ကျွန်တော် သိပြီးပြီ။ ကျွန်တော် နားမလည်တာက သူ
ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးချင်တာလဲ ဆိုတာပဲ။
ကျွန်တော် သူ့သူငယ်ချင်း မခင်သိရီကို ပြန်မကြိုက်လို့
လား။ ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူရှိတယ်လေဗျာ။ ကျွန်တော့်
ချစ်သူကိုပဲ ကျွန်တော် ချစ်တယ်လေဗျာ”

ကေရီက မချိုလက်ထဲကဖုန်းကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး...

“ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ် ... ကေရီ ဘုန်းထွဋ်ခေါင်မြတ်ကို
ချစ်လို့ ခုလိုလုပ်မိတာဆိုရင်ရော”

“ဗျာ”

“ကျွန်မ ရှင့်ကို သိပ်ချစ်လို့ ဆိုရင်ရော”

“အချစ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် လေးစားပါတယ် မမကေရီ။
ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးဘက်ကစပြီး ဖွင့်ပြောတာကိုတော့
ကျွန်တော် အထင်မကြီးဘူး။ မမကေရီ ဘယ်လောက်ပဲ
ပိုက်ဆံချမ်းသာပါစေ။ မိန်းမတစ်ယောက် စောင့်စည်းသင့်
တဲ့စည်းကို ချိုးဖောက်တဲ့အတွက် မက်လောက်စရာမရှိ
ပါဘူး”

ပြောပြီးတာနဲ့ ဖုန်းချသွားသည်။ ကေရီ ပြုံးမိသလား။

မိမိသလား။ မသိတော့။

www.burmeseclassic.com

“ရှင်က တော်ဝင်ယောက်ျား၊ သစ္စာရှိသောယောက်ျားကြီးပေါ့ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ရဲ့။ ရှေးတုန်းက တော်ဝင်မိန်းမ သားလေးယောက်က သူတို့လင်သားတွေအပေါ် အဆုံးမဲ့ သစ္စာရှိစွာနဲ့ မယားဝတ္တရား ကျေပွန်စွာ ပါရမီဖြည့်ကြလို့ တော်ဝင်မိန်းမ ဖြစ်ကြတာ။ အမယ်လေး ... ရှင်ကတော့ တော်ဝင်ယောက်ျားကြီးပါလား ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ရဲ့။”

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... အေးစိန်မ၊ ဘာတွေ အော်နေတာလဲ။ နေ့ခင်းကြီး အိပ်ပျော်ပြီး ယောင်နေတာ။ ဒီနေ့ ဈေးလည်း မထွက်ဘူး။ မနက်ဖြန်တော့ ဈေးထွက်ရမယ်။ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားရတာကို နားချင်နေသေး။ ညည်းညနေ ကုန်စိမ်းသွားယူဖို့ပြင်”

“ဟဲ့ ... ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ။ ငါပြောတာရော ကြားရဲ့လား။”

“အေးစိန်မ ... ကျွန်မက အေးစိန်မလား။”

“ဟဲ့ ... ဘုရား ... ဘုရား၊ ငါ့သမီး ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်။ အေးစိန်မ ... နင် ယောင်နေတုန်းလား။”

ကြည့်လိုက်တော့လည်း ဒီပုပုသေးသေး ပိန်ညက်ညက် ညိုညစ်ညစ် မိန်းမကြီးက သူ့အမေပါပဲ။ ဒါဆို ဖြူဖြူဝဝ ခန့်ချောလှတဲ့ သူမအမေ ဒေါ်ဌေးဌေးကြွယ်က ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။

“ကျွန်မ ... ကျွန်မက ဧကရီစိန်ပွင့် မဟုတ်ဘူးလား။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ရော”

“ဟဲ့ ... ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ နင် ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားတာ။ ဟင်း ... ဘာတွေစိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်၊မက်ပြီး ယောင်နေတာတုန်း ငါ့သမီး။”

“ကျွန်မ ... ကျွန်မက ဖိနပ်စက်ရုံ ထောင်မလို့လေ”

www.burmeseclassic.com

“ဟယ် ... ဒီသောက်ကလေးတော့ ဘာဖိနပ်စက်ရုံထောင် မှာလဲ။ ခုတောင် ညဘက် လက်ခစားနဲ့ ကတ္တီပါဖိနပ် တွေ ကော်ကပ်တဲ့အလုပ် လုပ်နေရတာ။ သွား ... သွား၊ မျက်နှာသွားသစ်။ ညနေကျရင် ကုန်စိမ်းသွားယူဦး။ ကား ဂိတ်မှာ ကြွက်ကြီးဆိုက်ကားနဲ့ အမေ လာကြိုမယ်။ တစ် ရက်တလေပဲ နားအေး စိန်မရေ၊ ငါတို့မှာ လက်လှုပ်မှ ပါးစပ်လှုပ်လို့ ရတာ”

“ဟင် ... ကြွက်ကြီးဆိုက်ကား၊ ဟုတ်လား အမေ”

“အေးလေ ... ကြွက်ကြီးဆိုက်ကားနဲ့ပဲ သယ်နေကြကို”
ကြွက်ကြီးဆိုသည့် အသံကြားမှ အေးစိန်မ အိပ်မက်

က လန့်နိုးသွားသည်။

ကြွက်ကြီး။

ဆိုက်ကားသမား ကြွက်ကြီး။

ဘဲဥသည် ကုလားမကိုရော အသုပ်ရောင်းတဲ့ ပုခို

ကိုပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်းတွဲတွဲ ကြွက်ကြီး။ အဲဒီ ကြွက်ကြီး

ကြောင့် အသည်းတွေကွဲပြီး ဈေးရောင်းမထွက်နိုင်တာ၊ ဈေးရောင်း ထွက်ရင် ဘဲဥသည်နဲ့ အသုပ်သည်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာရက် လို့ မထွက်တာ။

အခုမှပဲ လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို ကောင်းကောင်းပြန် ရောက်လာသလို ခံစားရသည်။ အိပ်မက်ထဲက ဧကရီစိန်ပွင့်လည်း မိမိလို အသည်းကွဲရတာပဲ။

နေပါဦး။ ဘုန်းထွင်ခေါင်မြတ်ရဲ့ ပုံစံက ကြွက်ကြီး နဲ့တောင် ဆင်သလိုလို့။

“အမယ်လေးတော့ ... သစ္စာရှင် တော်ဝင်ယောက်ျားဆို တာ အိပ်မက်ထဲမှာပဲ ရှိတာတော့”

“ဟယ် ... ဒီကလေးမ ဘာတွေထအော်နေပြန်တာလဲ။ ငါ့နယ်နော်။ သွား ... သွား၊ မျက်နှာသွားသစ်၊ မအိပ်စ ဖူးအိပ်ပြီး ယောင်လို့မပြီးတော့ဘူး”

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားတို့ တဘောင်မှာကား ယောက်ျားကောင်း
တော့ မောင်းမတစ်ထောင်တဲ့။

ယောက်ျားဟူသည် တဘောင်မှာကိုက သစ္စာရှိရိုး
ထုံးစံမရှိ။

မိန်းမများများ ယူနိုင် ကျွေးနိုင် မွေးနိုင်ရင်ပဲ
ယောက်ျားကောင်းဟု တဘောင်က ဆိုချင်သေး၏။

မိန်းမတွေကျတော့ တော်ဝင်မိန်းမတဲ့။ မိန်းမဟု
သည် မိန်းမကောင်းပန်းပန် တစ်ပွင့်တဲ့။ တစ်ပွင့်တည်းပန်မှ
မိန်းမကောင်းတဲ့။

ယောက်ျားတွေအတွက် ဆိုရိုးစကားနဲ့ မိန်းမတွေ
အတွက် ဆိုရိုးစကားတို့သည် အရှေ့နှင့်အနောက်ပမာ၊ ကောင်း
ကင်နဲ့ မြေပြင်ပမာ ခြားနားလွန်းလှပါသည်။

ခင်ပွန်းတစ်ယောက်တည်း အပေါ်မှာသစ္စာရှိရှိပြုစု
လုပ်ကျွေး မယားဝတ္တရား ကျေပွန်စွာ ပါရမီဖြည့်သော မိန်းမကို
တော်ဝင်မိန်းမဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ကြသည်။ သို့သော် ...

ရာဇဝင်မှာကိုက တော်ဝင် ယောက်ျားဟူသည်မရှိ။
မိမိဇနီးမယားမှလွဲရင် အခြားတစ်ပါးသော မိန်းမတို့အား စိတ်
နှင့်တောင် မပစ်မှားဘူးသော ယောက်ျားရယ်လို့ မရှိနိုင်။

ထိုသို့ ကိုယ်စိတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် သစ္စာရှိသော
ယောက်ျားမျိုးကို တော်ဝင်ယောက်ျားဟု သတ်မှတ်ရမည်ဆိုရင်
လည်း ...

ထိုသို့သော တော်ဝင်ယောက်ျားမျိုးကို အိပ်မက်ထဲ
မှာပဲ တွေ့နိုင်ပါကြောင်း ...။

www.burmeseclassic.com

မွေးမြလန်းဆန်းဘဝပန်းကို
ထားရ ပန်ဆင်နိုင်ကြပါစေ

ရွန်းရမိမိုး

24 th Nov' 13

Sudnay.

ဝေဖန်စာ၊ နှစ်ပြေစာနှင့် မိတ်ဆက်စာများပေးပို့ပါလျှင်
အမှတ်-၉/၁၁၊ ၈-လွှာ(၀)၊ ဇေယျဝတီလမ်း(ဗဟိုလမ်း)၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့
ပေးပို့နိုင်ပါသည်။